

ρότητός της, ἀλλὰ καὶ τῆς σαφηνείας καὶ τῆς ἀπλότητος μετὰ τῆς ὁποίας ἐπεξεργάζεται τὸ θέμα. Ἡ ἀνάλυσις τῶν σχετικῶν μὲ τὸ θέμα θεωριῶν τῶν διαφόρων Οἰκονομικῶν Σχολῶν εἶναι ἀξιοπρόσεκτος, χρησιμοποιοῦνται δὲ γραφικοὶ πίνακες καὶ παραδείγματα διὰ τὴν εὐκολωτέραν κατανόησιν τοῦ κειμένου.

Χρ. Π. Ψάλτης

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΕΡΓΩΝ - SHORTER NOTICES

Prof. Dr J. Tinbergen : International Economic Integration. Amsterdam Elsevier., Brussels 1954.

Δευτέρα πλήρης ἀναθεωρημένη ἔκδοσις τοῦ ἔργου τοῦ σ. International economic cooperation 1945. Τὰ κεφάλαιά του : Ἡ οὐσία τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν σχέσεων μεταξὺ αὐτονόμων ἐθνῶν καὶ ἡ διεθνὴς οἰκονομικὴ ὁλοκλήρωσις.

Elliott and Others : The Political economy of American Foreign policy. Its Concepts, Strategy and Limits. Report of a Study group sponsored by the Woodrow Wilson Foundation and The National Planning Association. Henry Holt & Co New York 1955.

Συνεργατικὸν ἔργον ὑπὸ μικτῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰδρύματος W. Wilson καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας προγραμματισμοῦ. Μετὰ πρόλογον τοῦ Καθ. Elliott, προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς συνεργασίας, ἐπακολουθεῖ Γενικὴ Εἰσαγωγή, χαρακτηριστικὴ ἰδίως τῆς Σοβιετικῆς καὶ μὴ Σοβιετικῆς (non-Soviet) οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Εἰς δύο μέρη κατόπιν (I Diagnosis, II Description) ἐξετάζονται τὰ θέματα : Ἡ Γένεσις τῆς συγχρόνου διεθνοῦς οἰκονομίας— Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ Ἰαπωνία—ἐξωτερικὰ Οἰκονομικὰ προβλήματα— Αἱ ὑποανάπτυκτοι χῶραι.—Προβλήματα καὶ πρότυπα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ἡ Οἰκονομικὴ Ὁργάνωσις τῆς δυτικῆς Κοινότητος. Ἐμπόριον, Πληρωμαὶ καὶ οἰκονομικὴ ὁλοκλήρωσις. Ὁ Ἀμερικανικὸς ρόλος. Πολιτικὴ Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως κλπ.

Philip H. Wicksteed : The Alphabet of Economic Science. Kelley & Millman, Inc New York.

Εἰς τὰς ἀνατυπώσεις τῶν κλασσικῶν περιελήφθη τὸ ἔργον τοῦ Wicksteed, τὸ ὁποῖον εἶχε δημοσιεύσει οὗτος τὸ 1888 «τὸ ἀλφάβητον τῆς Οἰκονομικῆς», διὰ τὴν θεμελιώσιν τὴν θεωρίαν περὶ ἀξίας, τὴν ὁποίαν εἶχε παρὰ τοῦ Jevons σταχυολογήσει.

Input-Output Analysis : An Appraisal. Published by Princeton University Press, Princeton 1955.

Ὁ δέκατος ὄγδοος τόμος τῶν Σπουδῶν περὶ Εἰσοδήματος καὶ Πλούτου. Ἡ ποσοτικὴ ἀνάλυσις τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν βιομηχανιῶν (Input-Output Analysis) εἶναι ἓνα ἐκ τῶν νεωτέρων ὀργάνων, συγχρόνως δὲ καὶ λίαν ἐνันทιολόγον. Ὡς ἀποτέλεσμα ὅθεν τῶν συζητήσεων μιᾶς συνόδου ἐμπειρογνωμόνων ἐκδίδεται ὁ ἄνω ἀπολογιστικὸς τόμος, εἰς τὸν ὁποῖον συνεργάζονται οἱ R. Goldsmith, Wassily Leontief, W. Duane Evans κλπ. διὰ τὴν Ἀνάλυσιν τῶν Εἰσροῶν καὶ Ἐκροῶν (Εἰσαγωγῆς—Ἐξαγωγῆς) τῶν δεδομένων εἰς τὴν Οἰκονομίαν.

Ronald L. Meek : Studies in the Labour Theory of Value. Lawrence & Wishart, London 1956.

Ἔργον ἀφορῶν εἰς τὰ θεμέλια τῆς Οἰκονομικῆς θεωρίας, δηλαδὴ τὴν ἀξίαν εἰς τὴν περὶ ἐργασίας θεωρίαν ἀπὸ τοῦ Σμιθ-Ρικάρδου μέχρι τοῦ Μάρξ. Ἐκτίθενται τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ καὶ αἱ νέαι ἐξελίξεις καὶ ἐφαρμογαὶ ἰδίως εἰς τὴν σημερινὴν σοσιαλιστικὴν καὶ μονοπωλιακὴν καπιταλιστικὴν οἰκονομίαν (Law of Value under Socialism—under Monopoly Capitalism).

J. E. Meade : The Theory of Customs Unions 1955 North-Holland Publishing Co Amsterdam.

Τρία μαθήματα περὶ τῆς θεωρίας τῶν Τελωνειακῶν ἐνώσεων τοῦ Καθ. Meade (Λονδῖνον) εἰς τὴν εἰς Ρόττερδαμ σχολὴν F. de Vries, παλαιοῦ καθηγητοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως καὶ Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς.

Economic Development. Principles & Patterns. Edited by H. Williamson & J. Buttrick. New York Prentice-Hall, Inc. 1954.

Συνεργατικὸν ἔργον ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῶν ἄνω δύο Καθηγητῶν πρὸς διαφωτισμὸν τῆς Οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, τῶν ἀρχῶν αὐτῆς καὶ τῶν σχεδίων εἰς δύο κεφάλαια (Factors—Case studies in Econ. Development) ἐκτίθενται αἱ σχετικαὶ ἀναπτύξεις ἀπὸ δεκαπεντάδα περίπου συγγραφέων καὶ βάσει τῶν διαφορωτάτων συντελεστῶν (Εἰσαγωγή, φυσικαὶ πηγαί, διαμόρφωσις κεφαλαίου, κατανάλωσις) καὶ περιπτώσεων (Ἰνδία, Μεξικόν).

S. Valda : The Theory of Games and linear Programming. Methuen & Co Ltd, London 1956.

Πρώτη, συστηματικὴ καὶ βραχεῖα ἀνάπτυξις εἰς μορφήν ἔργου (βιβλίον), περὶ ἐνὸς νέου κλάδου, τῶν ἐφηρμοσμένων μαθηματικῶν, στηριζομένου εἰς ἀλγεβρικὰς ἀρχάς. Ἐκτίθενται τὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὰς πρώτας ἀρχάς τοῦ ταχέως ἀναπτυσσομένου κλάδου τούτου.

Honor Groome : Introduction to Money. Methuen & Co Ltd, London 1956.

Εἰς τὴν σειράν Home Study Books ἐκδιδομένην ὑπὸ Sir Ifor Evans. Ἀνάπτυξις ρεαλιστική, τῶν περὶ χρήματος ἀπὸ τὰς ἀπαρχάς του, χρηματαγορᾶς καὶ τραπεζῶν, ἀξίας αὐτοῦ, καὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, JMF καὶ GATT.

Social and Economic Progress in the Northern Region of Nigeria. Kaduna 1955.

Ἐκθεσις οἰκονομικῶν προόδων τῆς Νιγηρίας προλογιζομένη ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς Sir Bryan Sharwood—Smith μετὰ χάρτου.

Sir Dennis H. Robertson : Economic Commentaries. Staples Presses Ltd, London 1956.

Συλλογὴ πραγματειῶν μεταξὺ 1952–5 γραφεισῶν, περὶ τιμῶν, ὠφελιμότητος, τόκου, λίρας Στερλίνας (Μετατρεψιμότης, τὸ μέλλον τῆς Λίρας) Μισθῶν κλπ.

Charles Albro Barker : Henry George, New York. Oxford University Press 1955.

«Τρεῖς γενεάς πρὸ ἡμῶν ὁ Henry George (1839–1896) ἠλέκτριζε τὰ πλήθη εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀκτὰς τοῦ Ἀτλαντικοῦ, εἰς τὴν Αὐστραλίαν, καὶ τὴν Νέαν Ζηλανδίαν. Εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀγλοφώνων λαῶν δὲν ὑπάρχει ἄλλη μία μορφή πλήρως ὁμοία πρὸς αὐτόν». Οὕτως μᾶς ἀρχίζει τὸν πρόλογόν του ὁ συγγραφεὺς διὰ τὸν μαθητὴν τῶν Φυσιοκρατῶν, ὁ ὅποιος ἐθύσiasε ὅλην του τὴν ζωὴν εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ ἐνιαίου φόρου τοῦ ἐδάφους, τοῦ καλουμένου «Γεωργισμοῦ». Τὴν θέσιν του ταύτην ἀνέπτυξεν εἰς τὸ περιώνυμον ἔργον του «Πρόοδος καὶ Πτωχεία» (Progress and Poverty 1880), τὸ ὁποῖον εἶχε καταδικασθῇ ἀπὸ τὴν Παπικὴν ἐγκύκλιον τοῦ 1891 Rerum Novarum τοῦ Λέοντος XIII. Ὁ George δὲν ἤτο ὑπὲρ τῆς ἐθνικοποιήσεως τοῦ ἐδάφους ἀλλὰ ὑπὲρ μιᾶς βαθμιαίας ὑποκαταστάσεως τοῦ ἐνιαίου φόρου, τοῦ ἐδάφους ὑπὸ ὅλων τῶν ἄλλων φόρων. Ἀναφερόμενος εἰς δύο χωρία τοῦ Walras καὶ Stuart Mill ἐπέτυχεν τὴν ἐξάπλωσιν τῶν ἰδεῶν του. Ὑπὸ τοιοῦτο πνεῦμα συγγράφεται καὶ βιογραφεῖται τὸ ἄνω ἔργον τοῦ George τὸ ὁποῖον πολλαχῶς παρηρμηνεύθη. International Economic Papers No 6. Translations Prepared for the

International Economic Association. London, Macmillan and Co Ltd 1956.

Ἡ γνωστὴ σειρά εἰς τὸ ἕκτον τεῦχος της. περιλαμβάνει ἐννέα μεταφράσεις ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν, Σουηδικὴν, Ἰταλικὴν, Ρωσσικὴν, Γερμανικὴν οἰκονομικῶν

ἔργων (βλ. «Ἀρχεῖον» 1951, σ. 264 καὶ ἄλλα ὡσαύτως).

Memorials of Alfred Marshall. Edited by A. C. Pigou. Kelley — Millman Inc. New York 1956.

Ἡ ἀνατύπωσις περιλαμβάνει τρία μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον «In Memoriam» περιλαμβάνονται αἱ χαρακτηρισμοὶ τοῦ Marshall (1842–1924) ἀπὸ τὸν Keynes, Pigou, ἀναμνήσεις τοῦ Edgeworth, Fay καὶ Benians. Εἰς τὸ II ἔχομεν ἐκλογὴν ἐκ τῶν δισευρέτων ἐργασιῶν τοῦ Marshall ἐκ τῶν ὁποίων σπουδαιότεραι εἶναι The Graphic Method of Statistics (1885) καὶ Remedies for Fluctuations of General Prices (1887). Τὸ III περιλαμβάνει ἀλληλογραφίαν τοῦ Marshall μὲ τοὺς J. B. Clark, Fisher, Bowley, Taussig κλπ. Αἱ ἐπιστολαὶ κατανέμονται εἰς Κοινωνικά προβλήματα, κυκλοφορίαν νομισματικὴν καὶ φορολογίαν. Ὁ τόμος κλείει μὲ πῖνακα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Marshall καὶ ἓνα λεπτομερὲς εὔρετήριον. Εἰς τὴν συγχαρητήριον ἐπιστολὴν ἐπὶ τῇ 80τηρίδι τοῦ Marshall (July 26 1922) φέρεται ἡ ὑπογραφή καὶ τοῦ Ἀνδρεάδου. Σπουδαῖα δὲ τέλος καὶ τὰ εἰς τὸ τέλος τοῦ II Μέρους Fragments τοῦ Marshall διὰ τὴν φιλοσοφημένην θεώρησιν τῶν σχετικῶν ζητημάτων. Παραθέτω τὸ μικρότερον : Work is not a punishment for fault: it is a necessity for the formation of character and, therefore, for progress (1922).

Sprolws Clay : Elementary Statistics. For Students of Social Science and Business, Mc Graw-Hill Book Comp. Inc, London 1955.

Τίθενται ὠρισμέναι ἀρχαὶ ἀφ' ὧν ἀφορμᾶται ὁ σ. εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ ἔργου του : Στατιστικὴ π.χ. εἶναι ἡ Ἐπιστήμη τῆς λήψεως ἀποφάσεων στηριζομένων ἐπὶ ἀτελοῦς γνώσεως κλπ. Κατὰ τὰ ἄλλα πραγματεύεται καὶ γενικὰς ἐννοίας τῆς Στατιστικῆς μὲ ἐκτενῆ ἀνάπτυξιν τῆς Μεθοδολογίας αὐτῆς.

David Hume : Writings on Economics. Edited by Eugene Rotweins. Thomas Nelson and Sons Ltd, Edinburgh 1955.

Ὁ David Hume, φίλος προσβύτερος κατὰ 11 ἔτη τοῦ Σμ'θ, ὑπῆρξε πολυῖστωρ : φιλόσοφος, θεωρητικός, πολιτικός, οἰκονομολόγος, ἱστορικός, λογοτέχνης. Εἰς τὸν ἄνω τόμον ἐκδίδονται τὰ οἰκονομικά του ἔργα μὲ ἐκτενῆ πρόλογον, καθὼς καὶ σχετικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ. Τὰ κυριώτερα οἰκονομικά ἔργα εἶναι : Of Commerce, of Money, of Interest, of the Balance, of Trade, of the Jealousy, of Trade κλπ. Ἡ ἀλληλογραφία εἶναι μετὰξὺ : Montesquieu, Oswald, Lord Kames, Tucker, Turgot, Smith κλπ.

Einaudi-Byé-Rossi : Nationalization in France and Italy. Cornell University Press. Ithaca, New York 1955.

Τὸ τέταρτον βιβλίον μ'ᾶς σειρᾶς ἀφιερωμένης εἰς τὰ πολιτικά, οἰκονομικά καὶ συντάγματικά προβλήματα τῆς μεταπολεμικῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας. Ἡ ἔρευνα (French-Italian Inquiry) ἀνελήφθη ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου Cornell

(Ἰθάκη—Νέας Ὑόρκης). Περιλαμβάνει Συγκριτικὴν Πολιτικὴν Ἐθνικοποιήσεων καὶ Ἐθνικοποιήσεις εἰς Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν.

The Revolution in Philosophy by Ayer, Kuesle, Paul etc. With an Introduction by Gilbert Ryle. London. Macmillan — Co Ltd. New York 1956.

Συνεργατικὸν ἔργον, περὶ τῆς σημερινῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν φιλοσοφίαν (Bradley—Gottlob Frege, Russel and Wittgenstein, The Vienna Circle etc). μὲ εἰσαγωγὴν ἀπὸ τὸν Ryle.

Normand J. G. Pounds : Europe and the Mediterranean, Mc Graw-Hill Book Company, Inc. New York—Toronto—London 1953.

Ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Μεσόγειος εἶναι βιβλίον διὰ σπουδαστὰς προωρισμένον νὰ δείξῃ εἰς αὐτοὺς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ποικιλίαν τῆς Εὐρώπης, τὸν ἀρχαῖον πολιτισμὸν τῆς καὶ τὰ ρεύματα τοῦ σημερινοῦ. Ὁ συγγραφεὺς ἔχει περιέλθει ὁ ἴδιος τὰ μέρη ταῦτα, ὥστε νὰ δύναται ὁ ἀπ' εὐθείας νὰ δίδῃ τὰς ἐντυπώσεις του. Κάπως περίεργον εἶναι ὅτι εἰς ἓν Κεφάλαιον συνεξετάζονται ὁμοῦ ἡ Ἑλλάς καὶ Ἄλβανία (σελ. 306). Ἐν τέλει εἰς τὸ συμπέρασμα «Ἀνατολὴ καὶ Δύσις» σκιαγραφοῦνται αἱ διαφοραὶ—πρὸ παντὸς πολιτικαί—τοῦ ἀνατολικοῦ (μετὰ τῶν χωρῶν τοῦ παραπετάσματος) καὶ τοῦ δυτικοῦ κόσμου.

Architcets and Craftsmen in History. Festschrift für Abbott Payson Usher 1956 J.C.B. Mohr. Tübingen.

Ἐφεόρτιος τόμος διὰ τὸν καθ. τῆς Οἰκονομικῆς Ἱστορίας εἰς Harvard Usher. Μετὰ τὸ βιβλιογραφικὸν σημείωμα τῶν ἔργων τοῦ Usher μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν A History of Mechanical Inventions μεταφρασμένην καὶ Ἰσπανικά, Ἰαπωνικά διαγράφονται εἰς ἀδράν ἐπισκόπησιν ἀπὸ Fr. C. Lane : The German Design for Social History (Schmoller, Sombart, Spiethoff, Schumpeter, Eucken) καὶ ὁ Sombart ἀπὸ τὸν E. Salin. Ἀκολουθοῦν Κοινωνικοὶ ἱστοριογράφοι τῆς Ἀρχαιότητος καὶ Μεσαιῶνος (Rostovtzeff, Bloch, H. Pirenne) καὶ τέλος Toward an Economic History of Modern Times (Sée, Heckscher, (Clapham) καὶ μία σκιαγραφία τοῦ Usher ἀπὸ τὸν μαθητὴν τοῦ N. Parker.

Parry Sherlock : A Short History of the West Indies. London, Macmillan Co Ltd, New York 1956.

Ὁ σ. καθηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστημιακὸν Κολλέγιον τῶν Βρετανικῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν μᾶς δίδει ἐνταῦθα μίαν φωτεινὴν καὶ αὐθεντικὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Δ. Ἰνδιῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς μέχρι τοῦδε ἐξαρτήσεις αὐτῆς ἀπὸ τὰς Ἀμερικανικὰς ἀπόψεις. Πολλαὶ εἰκόνες καὶ τέσσαρες χάρται διαφωτίζουν ἔτι πλέον τὴν ἀνάπτυξιν.

The Penguin Atlas of the World. Edited by J. Keates. Penguin Books Ltd. Harmondsworth, Middlesex 1956.

Μὲ ὀγδοήκοντα χάρτας καὶ 15000 ὀνόματα τόπων ἀποτελεῖ χρήσιμον βοήθημα παντὸς ταξιδιώτου.

Raymond Chapman : A short Way to Better English. London. G. Bell — Sons Ltd, 1956.

Ἐγχειρίδιον βοηθητικὸν σαφοῦς καὶ εὐχεροῦς ἀγγλικῆς γραφῆς. Μὲ τοῦτο συνιστᾶται καὶ τὸ εὐληπτον καὶ ἀσφαλὲς Webster's New Collegiate Dictionary.

* * *

Fourastié Jean : La Pression économique au service de l'Entreprise et de la Nation. Presses Universitaires de France 1955.

Ἡ ἐργασία ἀπευθύνεται πρὸς πάντας τοὺς μὲ τὴν οἰκονομίαν ἀσχολουμένους, οἵτινες ὀφείλουν νὰ συγχρονίζωνται μὲ τὰς νεωτέρας «Τεχνικὰς» τῆς οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης. Μνημονεύονται οἱ προεργασθέντες εἰς τὸ πεδίον τοῦτο εἰς τὴν Γαλλίαν (Jean Monnet, Alfred Sauvy) H.Π.Α. (Gérard Colm, Frédéric Dewhurst, Was. Leontief) καὶ οἱ ἀνώνυμοι τῶν πενταετῶν σοβιετικῶν σχεδίων.

S. N. Prokopovicz : L'industrialisation des Pays agricoles et la Structure de l'économie mondiale après la Guerre. Editions de la Baconnière, Neuchatel 1946.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ ρωσικοῦ ὑπὸ τοῦ N. Nicolsky. Ἐξετάζονται : ἡ νομισματικὴ ἀνάπτυξις εἰς τὰς ἀγροτικὰς χώρας, ἡ ἐκβιομηχάνισις των, αἱ πρόοδοι τῶν μεταφορῶν, αὕξησις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ διεθνῆς μετανάστευσις, συγκέντρωσις καὶ κίνησις διεθνῶν κεφαλαίων, διεθνὲς ἐμπόριον, βιομηχανικὴ προστασία. Ἐν τέλει ἀκολουθοῦν στατιστικοὶ πίνακες.

Jaques Van Offelen : Deux ans de politique économique. Editions Productivité. Bruxelles 1956.

Τὰ συνθήματα τῆς ἄνω ἐκδόσεως εἶναι τρία : 1. Ἐπικράτησις ἀνταγωνισμοῦ, 2. Αὕξησις τῆς παραγωγικότητος, 3. Προστασία τοῦ νομίσματος.

Ministère des Affaires Économiques : L'économie Belge en diagrammes. Novembre 1955.

Παραστατικὰ διαγράμματα : Τιμῶν καὶ μισθῶν—βιομηχανικῆς δραστηριότητος—Κοινοπραξίας Ἀνθρακος—Χάλυβος—ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου κλπ.

Études sur le Chômage. Lokeren—Par G. de Greef. Introduction par M. Gottschalk Institut de Sociologie Solvay 1955. Bruxelles.

Σπουδάζονται τὸ περιβάλλον, αἱ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις, ἡ ἐπαγγελματικὴ διάρθρωσις οἱ ἄνεργοι, ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις κλπ.

«ΑΡΧΕΙΟΝ» Δ. Καλιτσουνάκη, Τόμος 37ος (1957) Τεύχος Α'

Hans Handschin : L'Union Suisse des Coopératives de Consommation 1890–1853. Traduit de l'allemand par Isabelle de Dardel. Bâle Imprimerie de l'U.S.C. 1955.

Ἡ ἐξιστόρησις ἄρχεται ἀπὸ δύο ἀκάρπους προσπάθειας τοῦ 1853 καὶ 1869 καὶ φθάνει μέχρι τοῦ 1953 μὲ ὅλας τὰς σχετικὰς λεπτομερείας τῆς ἀναπτύξεως τῆς Καταναλωτικῆς Κινήσεως.

Jaques Henripin : Les Divisions de Recensenment au Canada de 1871 à 1951. École des hautes Etudes Commerciales de Montréal 1956.

Ἡ σύγκρισις τῶν δεδομένων διαφόρων ἀπογραφῶν θέτει προβλήματα τὰ ὅποια δὲν λύονται διὰ τῆς βοηθείας τῶν ἀπογραφῶν μόνον. Πολλάκις ἡ συνέχεια διακόπτεται, τὰ ὅρια ἀλλάσσουν κλπ. Πρὸς τοῦτο καταβάλλεται εἰς τὴν ἄνω ἐργασίαν προσπάθεια ἐξευρέσεως ἑνὸς πίνακος, ὁ ὅποιος αὐτομάτως θὰ ἐπέφερε τὰς ἀναγκαίαις διορθώσεις διὰ τὴν ἐν χρόνῳ ἐνοποίησιν τῶν διαφόρων περιοχῶν.

P. L. Reynaud : La Psychologie économique. Librairie Marcel Rivière et Cie, Paris 1954.

Ἐκδίδεται εἰς τὴν σειράν τῶν Bilans de la Connaissance économique—συλλογὴν διευθυνομένην ἀπὸ τὸν γνωστὸν Καθ. Robert Mossé. Συνοδεύεται περαιτέρω ἡ ἀνάπτυξις μὲ παρατηρήσεις τῶν Katona, Lauterbach καὶ Stoe-tzel καθὼς καὶ ἀναλυτικὸν καὶ κριτικὸν βιβλιογραφικὸν πίνακα.

Ὁ «Ἰσολογισμὸς» ἀφορᾷ εἰς ἐρεῦνας ἡμίσεος αἰῶνος (1900–1951), μὲ τὴν διαπίστωσιν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ψυχολογία ἐξελίσσεται ἐπὶ τὸ ρεαλιστικώτερον. Κατόπιν ἐκτίθενται αἱ κατὰ παράδοσιν ψυχολογικαὶ ἀντιλήψεις εἰς τὴν οἰκονομικὴν (Αὐστριακὴ σχολή, πραγματιστικαὶ τάσεις, Κεϋνσιανὰ θεωρία, Μαρξισμὸς) καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ σχέσις τῆς ἐπιστημονικῆς ψυχολογίας πρὸς τὴν Οἰκονομικὴν.

Τὰ μελλοντικὰ τεύχη εἶναι : Le Revenu National, l'Echange International, les Investissements κλπ.

1. J. J. Rousseau : Les Confessions. Introduction, Notes et Index par Ad. Van Bever I–III Classiques Garnier. Paris 1952.
2. Montaigne : Essais. Nouvelle Editions conforme au Texte de l'Exemplaire de Bordeaux avec les Additions de l'Édition Posthume, les Principaux variantes, une Introduction, des notes, et un Index, par Mauride Rat, Livres I–III. Classiques Garnier 1952.

1. Ὁ Bever εἶχεν ἐκδόσει καὶ παλαιότερον (1914) τὰς «Confessions» τὸ περισσότερον ἀναγιγνωσκόμεον ἔργον τοῦ Rousseau (1712–1778) μετὰ τοῦλάχιστον τὸ Contrat Social. Εἰς τὴν παροῦσαν ἐκδοσιν, εἰς τὴν γνωστὴν

βιβλιοθήκην Classique Garnier, τοῦ ἀρίστου τούτου μνημείου αὐτοβιογραφίας ἡ ὁποία συνετάχθη ἀπὸ μέγα πνεῦμα, προσετέθησαν βιογραφικαὶ καὶ ἄλλαι σημειώσεις καθὼς καὶ εἰς πῖναξ τῶν διαλαμβανομένων ἔργων καὶ ὀνομάτων ἀπαραίτητος εἰς ἔργον τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον ἀναγιγνώσκεται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ὁποῖον συχνὰ ἀνατρέχει τις. Ἐκ τῶν δύο ὑπαρχόντων χειρογράφων, τῶν Παρισίων καὶ τῆς Γενεύης, φαίνεται ὅτι τὸ τῆς Γενεύης ἀποτελεῖ τὸ τελειωτικῶς ἀναθεωρημένον δι' ἔκδοσιν κείμενον.

2. Τὰ Essais (épreuves), τὰ δοκίμια τοῦ Ἠθικολόγου Michel de Montaigne (1533–1592) φιλοσόφου ἐπικουρικοῦ, φωτισμένου ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν σοφίαν, διῆλθον διὰ τριῶν περιόδων: 1580, 1588 καὶ 1595. Ἐκδίδονται εἰς τρεῖς τόμους καὶ ἀρύονται ἀπο τοὺς λατίνους (Κωμωδίαί Τερεντίου, ἔργα Βιργιλίου), πρὸ παντὸς ἀλλὰ καὶ τὸν Ξενοφῶντα καὶ ἄλλους. Ὁ Montaigne διετύπωσε παρβολικῶς τὴν ἐμποροκρατικὴν ἀντίληψιν τῆς ἐπικερδείας εἰς βάρος τοῦ ἄλλου, εἰς τὰ Essais αὐτοῦ (πρβλ. Δ. Καλιτσουνάκη: Ἱστορία τῆς Πολιτ. Οἰκονομίας, 1929 σελ. 131) *Le Profit de l'un est dommage de l'autre* (Tome I σελ. 111). «Κανεῖς δὲν κερδίζει τι ἄνευ ζημίας ἄλλου τινός... Ὁ ἀρχαῖος κωμικὸς Φιλῆμων λέγει ὅτι ὁ ἰατρὸς δὲν εὐχαριστεῖται ὅταν οἱ φίλοι τοῦ ἀπολαμβάνουν ὑγείας. Τέλος, διότι εἰς τὴν φύσιν κάθε μεταβολὴ *Continuo hoc mors est illius, quod fuit ante*. Ὁ πρῶτος τόμος περιλαμβάνει παράρτημα τῶν σχέσεων τοῦ Montaigne μετὰ τῆς Étienne de la Boétie, ὁ δεύτερος γνωμικὰ βραχύλογα Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων (Ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδέν, ἡδιστος βίος. Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἰδους ὅσοι περ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν—*Homo sum, humani a me nihil alienum puto*—Καὶ τὸ μὲν σαφές οὐτις ἀνὴρ ἴδεν οὐδέ τις ἔσται εἰδὼς—Οὐδὲν ὀρίζω—Ἐπέχω—Ἀκαταληπτῷ (Sextus Empiricus). Ὁ τρίτος περὶ τῶν βιβλίων τοῦ Montaigne. Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Montaigne περιελάμβανε ἔργα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, Λατινικὴν, Ἑβραϊκὴν, Γαλλικὴν, Τοσκανικὴν, Ἰσπανικὴν. Τέλος ἀλφαβητικὸς πῖναξ περιλαμβάνει τὰ κυριώτερα θέματα τῶν Δοκιμίων.

1. Pierre Rousseau: Histoire de la Science.

2. René Grousset: Histoire de la Chine.

3. Auguste Bailly: Byzance.

Les Grandes Études Historiques. Librairie Arthème Fayard, Paris.

Εἰς τὴν γνωστὴν ἄνω σειρὰν τῶν «Μεγάλων ἱστορικῶν μελετῶν», ἔχομεν εἰς τὸ πρῶτον ἔργον τὴν ἀνέλιξιν τῆς ἐπιστήμης ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους καὶ Βαβυλωνίους μέχρι τοῦ Frédéric et Irène Zoliot μὲ τὴν βαρύνουσαν ἐπὶ τοῦ πνεύματος μεσαιωνικὴν δικτατορίαν τοῦ Ἀριστοτέλους. Εἰς τὸ δεύτερον ἐκτίθεται ἀπὸ τὸν ἀκαδημαϊκὸν Grousset ἡ ἱστορία τῆς Κίνας ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρχῶν της, μέχρι τοῦ Kouo-min-tang, Mao-Tse-Toug καὶ τοῦ Tchiang-Kai-chee (1945–1951), μετὰ ἀναπτύξεως περὶ τῆς θέσεως

τῆς Κίνας εἰς τὴν Ἀσιατικὴν Ἠπειρον. Εἰς τὸν τρίτον τόμον «Βυζάντιον» ἐξιστορεῖται ἡ τύχη τοῦ ἀπὸ τὴν Ἱδρυσιν τοῦ (395) μέχρι τῆς πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μὲ βαθυστόχαστον συμπέρασμα : «Byzance a été, sans même en avoir conscience, la protectrice, en même temps que l'éducatrice de ces nations occidentales qui ne l'ont payée que de leur ingratitude ; et cette Europe, qui l'a laissé abattre, lui doit, en fin de compte, d'avoir pu se former».

James Émile : Histoire Sommaire de la Pensée économique. Éditions Montchrestien, Paris 1955.

Περίληψις μεγαλυτέρας ἐργασίας τοῦ σ. (βλ. «Ἀρχεῖον» 1955 Δ' σελ. 125), προοριζομένη διὰ φοιτητὰς τῆς Νομικῆς καὶ γενικῶς μορφωμένους ἀναγνώστας. Παραπέμπεται ὁ ἐπιθυμῶν καὶ εἰς μεγάλα ἔργα (Gönnard—Gide—Rist—Schumpeter, βλ. «Ἀρχεῖον» 1954 Γ'-Δ' σελ. 153).

Georges Vlachos : Essai sur la politique de Hume. Préface J. J. Chevalier. Institut français d'Athènes—Domat—Montchrestien Paris 1955.

Ὁ Hume εἶναι ἄγνωστος ὡς θεωρητικὸς τοῦ Κράτους. Οὗτος διὰ τοῦ Jean-Jaques ὑπῆρξε πολὺ οἰκεῖος εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ Ἄγγλος Montaigne (Elie Halévy). Ὁ σ. εἰς τὰ κεφάλαια : Philosophie Générale et Théorie Politique—Critique du Contrat social—Géometrie politique ou Sociologie ? La politique comme science—Politique Comparée, ἐμφανίζει πλήρως τὴν πολιτικὴν ἄποψιν τοῦ πολυῖστορος Hume. Fr. Schiller : Conducteurs de Peuples. Préface et Traductions de W. Perrenond. Éditions de la Baconnière. Neuchâtel.

Μετάφρασις μιᾶς ἱστορικῆς μελέτης τοῦ Schiller τὴν ὁποίαν ἀνέγνωσε ὅταν ἦτο τριακονταετῆς περίπου, ἐνώπιον ἀκροατηρίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἰένης.

La Revolutions Russe de 1905. Les Éditions de la Nouvelle Critique Paris 1956.

Εἰς τὴν σειρὰν Recherches Soviétiques τὸ ἄνω τεῦχος περιέχει διαφόρους μελέτας τῆς πρώτης ἐπαναστάσεως τοῦ 1905, τῆς «Αἱματηρᾶς Κυριακῆς», τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μόσχας κλπ.

La Nouvelle Critique. Novembre 1956. Μὲ ἄρθρα ἐξ ὧν τὰ κυριώτερα : Problèmes de l'unité socialiste en Italie, Marc Bloch et l'historiographie κλπ.

C. G. Fontaine : Guide du Psychotechnicien. Dunod—Paris 1956.

Ἐγχειρίδιον ψυχοτεχνικῆς διὰ ἐπαγγελματίας ψυχοτέχνας, Ἰατροὺς καὶ ψυχολόγους μετὰ τῆς σχετικῆς δεοντολογίας.

Yves Bottineau : L'Espagne. Ouvrage orné de 183 héliogravures. B. Arthaud, Paris—Grenoble.

Καταλαμβάνουσα ἡ Ἰσπαγία τὰ ἀκρότατα τέσσαρα πέμπτα τῆς Ἰβηρικῆς Χερσονήσου, φαίνεται ἀπομονωμένη ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν κορυφοσειρὰν τῶν Πυρηναίων δυσχερῶς διαβαίνομένην ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸν καὶ τὴν Μεσόγειον. Ἐνῷ δὲ δὲν παρεμβάλλονται φυσικὰ ἐμπόδια μὲ τὴν Πορτογαλίαν, ὅμως οὔτε πνευματικαὶ καὶ καλλιτεχνικαὶ σχέσεις ὑπάρχουν, οὔτε διετηρήθη ἡ πολιτικὴ ἑνώσις τοῦ Φιλίππου τοῦ II.

Αἱ Ἡλιοχαλκογραφίαι τοῦ ἔργου ὡς καὶ τὸ ἔγχρωμον ἐξώφυλλον εἶναι πολὺ ἐπιμελημένα.

* * *

Fritz Baade : Die Aufgaben und Arbeiten des Instituts für Weltwirtschaft an der Universität Kiel. Kiel 1956.

Ἐκθεσις πρὸς τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας προαγωγῆς τοῦ Institut für Weltwirtschaft, ὑποβληθεῖσα τὴν 26 Ἰουνίου 1956. Τὸ Ἰνστιτούτον διαθέτει ἀπὸ τοῦ 1952 καὶ Οἶκημα Παγκοσμίου Λέσχης.

Ἐπακολουθοῦν τὰ ὀνόματα τῶν Μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῶν ἐπιστημονικῶν συνεργατῶν τοῦ Ἰδρύματος μετὰ τῶν τομέων των. Τέλος, πῖναξ τῶν Kieler Studien—Kieler Vorträge—Sonderpublikationen—Stahlwirtschaftliche Länder—Berichte—Τὸ Weltwirtschaftliches Archiv—Die Weltwirtschaft καὶ πῖναξ τῶν τρεχουσῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν τοῦ Ἰνστιτούτου.

Kieler Studien. Forschungsberichte des Instituts für Weltwirtschaft an der Universität Kiel. Herausgegeben von Prof. Dr Fritz Baade.

1. Dr R. Salomon : Begriff und Problematik der Engpässe. Kiel 1954.
2. Dr H. Heeckt—Dr H. Stender : Der Wiederaufbau der deutschen Handelsflotte. Kiel 1954.
3. Dr Gustav Hampel : Die Bedeutung der Sozialpolitik für die Europäische Integration. Kiel 1955.
4. Dr Salâhaddin Sözeri : Der Wirtschaftsaufbau der Türkei nach dem zweiten Weltkrieg. Kiel 1955.
5. Dr Ben Leibert : Entwicklungstendenzen in der westeuropäischen Energiewirtschaft. Kiel 1955.

1. Ἀναλύεται θεωρητικῶς τὸ πρόβλημα τῶν «Στενῶν διόδων», τῶν «Οἰκονομικῶν Στενωπῶν» εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς ὁμοσπόνδου Γερμανίας.

2. Συνεχίζεται διὰ τῆς ἐργασίας περὶ ἀνασυγκροτήσεως τῆς Γερμανικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἡ ὑπερτεσσαρακονταετῆς παράδοσις, τοῦ Ἰνστιτούτου ὅπως ἐπεξεργάζεται βάσεις ἐπιγνώσεως διὰ τὴν ἀξιολόγησιν σπουδαίων ναυτιλιακῶν ζητημάτων.

3. Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ δύναται νὰ προαγάγῃ ἢ νὰ ἀνακόψῃ τὴν εὐρωπαϊκὴν ὁλοκλήρωσιν, μάλιστα διὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐλευθερίας μετακινήσεως. Συγκρίνονται ὅθεν διάφορα δεδομένα εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, δυστυχῶς ὄχι ἑλληνικά.

4. Ἀνασκαπεῖται ἀπὸ τὸν Τοῦρκον συγγραφέα ἡ τελευταία ἀνασυγκρότησις τῆς Τουρκίας.

5. Γενικὴ προοπτικὴ τῶν τάσεων ἀναπτύξεως τῆς ἐνεργειακῆς οἰκονομίας εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Μοντανικὴν Ἑνώσιν.

Kieler Vorträge. Gehalten im Institut für Weltwirtschaft an der Universität Kiel. Herausgegeben von Prof. Dr Fritz Baade. Neue Folge.

1. Dr Gerhard Colin : Entwicklungen in Konjunkturforschung und Konjunkturpolitik in der Vereinigten Staaten Amerikas. Kiel 1954.

2. Dr Wolf von Arnim : Die wirtschaftliche Entwicklung der Indischen Union unter Berücksichtigung der deutschen Beteiligungsmöglichkeiten. Kiel 1955.

1. Διαγράφεται ἡ ἐξέλιξις τῆς συγκυριακῆς ἐρέυνης εἰς Η.Π.Α. ἀπὸ τὸν παλαιὸν τρόφιμον τοῦ Ἰνστιτούτου G. Colin. Τὴν ὁμιλίαν προλογίζει ὁ Baade ὑπενθυμίζων τὴν πρὸ 25 ἐν Γερμανίᾳ σχετικὴν ἐργασίαν τῆς Enquête-Ausschus.

2. Ὁ ἐμπορικὸς ἀκόλουθος εἰς Δελχὶ ἀναπτύσσει τὰς Ἰνδογερμανικὰς προοπτικὰς συνεργασίας.

Meinhold Wilhelm : Volkswirtschaftspolitik. Max Hueber—Verlag. München 1955.

Τὸ ἄνω ἔργον τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἐπιδιώκει νὰ παράσχῃ μίαν ἐπισκόπησιν τῆς περιπλόκου πληθύος τῶν ἐκδηλώσεων καὶ συναρτήσεων τῆς πρακτικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται κατὰ τὸν σκοπιμώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον τρόπον, διὰ τῆς ἐπεξεργασίας ὠρισμένων πρωταρχικῶν ἀπόψεων συναρτωμένων αὐστηρῶς καθ' ἑαυτὰς λογικῶς.

Ἐνα ἐγχειρίδιον Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς δὲν εἶναι βέβαια ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἀναζητοῦνται λύσεις διὰ καθημερινὰ ζητήματα, ἢ πανάκεια συνταγολογίου. Τούναντίον τοῦτο προσφέρει διὰ τῆς κατ' ἀρχὴν θεμελιώσεως αὐτοῦ καὶ τῆς καθολικῆς οἰκονομικῆς ἀπόψεώς του, τὸ ἀναγκαῖον ὄργανον διὰ ἀσφαλῆ προσανατολισμὸν καὶ εἰδικὴν κρίσιν ἐπὶ τῶν συγκεκριμένων ζητημάτων τῆς πρακτικῆς, τῶν ὁποίων πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἐπιστημονικὸς καθοδηγητής.

Τὸ ἔργον ἔχει Γενικὴν εἰσαγωγικὴν ἀνάπτυξιν βασικῶν ἐννοιῶν καὶ οἰκονομικῆς συνθέσεως καὶ Εἰδικὸν μέρος ὅπου ἐκτίθενται κατὰ τὴν κλασσικὴν τάξιν οἱ διάφοροι τομεῖς τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς ἀπὸ τῆς Ἀγροτικῆς μέχρι τῆς Συγκοινωνιακῆς.

Pirker—Braun—Lutz—Hammelrath : Arbeiter Management. Mitbestimmung. Ring-Verlag. Stuttgart und Düsseldorf 1955.

Ἐρευνα τῆς βιομηχανικῆς Κοινωνιολογίας καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διάρθρωσιν, τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἐργατικῶν ομάδων τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὰ Γερμανικὰ ἐργοστάσια τοῦ Σιδήρου καὶ Χάλυβος, εἰς τὰ ὅποια ἰσχύει ὁ νόμος περὶ συνδιοικήσεως. Ἡ δημοσίευσις ἀνήκει εἰς τὴν «Gesellschaft für soziale Betriebspraxis». Αὕτη εἰς τὸν πρόλογόν της ἀναφέρει, ὅτι πολλὰ σημερινὰ ζητήματα τῆς βιομηχανικῆς Κοινωνίας δύνανται μόνον διὰ θεμελιωδῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν νὰ διαλευκανθοῦν. Πράγματι δὲ ἡ ἄνω συνεργατικὴ ἔρευνα ἀποπνέει βαθύτατα τὴν ἐπιστημονικότητα τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς. Εἰς ταύτην ὑποβοηθοῦν καὶ τὰ πολλὰ ἐπιστημονικὰ ἐρευνητικὰ ἰδρύματα τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ἐπιστήμης, τὰ ὅποια ἔχουν ἰδρυθῆ εἰς τὸ πεδίον τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς τῶν ἐκμεταλλεύσεων, διὰ τὴν ἔρευναν τῶν σχετικῶν προβλημάτων. Ἐν συγκρίσει ἡ κοινωνικοεπιστημονικὴ ἔρευνα καθυστερεῖ σπουδαίως ἐκ λόγων κυρίως οἰκονομικῶν.

Τὴν πρωτοπορίαν τῶν Ἐρευνῶν τούτων ἔχουν αἱ Η.Π.Α. Κατὰ παρόμοιον δὲ ὑπόδειγμα ἡ ἄνω ἐταιρεία ἐπιδιώκει νὰ μεταφέρῃ τὰ ἐκ τῶν ἐρευνῶν κοινωνοφελῆ διδάγματα αὐτῆς εἰς τὴν πρακτικὴν. Ἐκ τῶν ἐπιστημονικοοικονομικῶν Ἰνστιτούτων ἐν Γερμανίᾳ, τὸ τῆς Ἐργατικῆς Συνομοσπονδίας πρῶτον προέβη εἰς σειρὰν ἐργοστασίων εἰς τοιαύτας ἐρεῦνας καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν δημοσιεύονται εἰς τὸν ἄνω τόμον. Τὸν συντονισμόν δὲ καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἐρευνῶν τούτων ἐπιμελοῦνται ἡ ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Σιδηροβιομηχανίας ἰδρυθεῖσα Gesellschaft für soziale Betriebspraxis. Τὸ ἔργον διαιρεῖται εἰς τρία μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον «Θεωρία καὶ Μεθοδολογία» ἐρευνῶνται αἱ βάσεις τῆς βιομηχανικῆς-Κοινωνιολογικῆς Ἐρεῦνης, αἱ μέθοδοι καὶ τὰ προβλήματα τῆς Κοινωνικῆς Στατιστικῆς, τῶν Ἐρωτηματολογίων καὶ τῆς μάθηματικοστατιστικῆς διαδικασίας. Εἰς τὸ δεύτερον τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν, εἰς δὲ τὸ τρίτον τὰ προβλήματα τοῦ μέλλοντος. Εἰς παράρτημα ἀκολουθεῖ σωρεῖα πινάκων τῶν καθ' ἕκαστον ἐρευνῶν καὶ ἰδίως τῶν συντελεστῶν συσχετίσεως καὶ τῶν συσχετίσεων τῶν στατιστικῶν ἀξιῶν τῶν καθ' ἕκαστον ἐπιχειρήσεων.

Goldschmidt Dietrich : Stahl und Staat. Eine wirtschaftssoziologische Untersuchung zum britischen Nationalisierungsexperiment. Ring-Verlag. Stuttgart — Düsseldorf 1956.

Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν κρατικοποίησιν τῆς Σιδηροβιομηχανίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἔφερεν εἰς φῶς πληθώραν σχετικῶν δημοσιευμάτων τὰ ὅποια δυσκόλως ἐπισκοποῦνται. Ἡ Σιδηρο- καὶ Χάλυβοβιομηχανία ἦτο μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου 1951 ἰδιωτικὴ βιομηχανία καὶ ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς 14 Μαΐου 1953 περὶ ἐπανιδιωτικοποιήσεως αὐτῆς προσπαθεῖ πάλιν νὰ γίνῃ ἰδιωτικὴ. Ἡ ἄνω κοινωνιο-

λογικὴ μελέτη ἐπιδιώκει διὰ μακροχρόνου ἐπισκοπῆσεως νὰ διαγνώσῃ τὰς ιδιότητας καὶ ἀποτελέσματα τοῦ προβλήματος τούτου, ὅχι δὲ *ex visu* ἑνὸς δεδομένου χρονικοῦ σημείου, ἐπικαλουμένη εἰς τοῦτο ρῆσιν τοῦ Schumpeter ἀπὸ τὸ ἔργον του : Καπιταλισμός, Σοσιαλισμός καὶ Δημοκρατία.

Κατὰ τὴν 24 Νοεμβρίου 1949 τὸ Labour Party ἐθνικοποίησε τὴν Σιδηρο- καὶ Χαλυβοβιομηχανίαν διὰ τοῦ «Iron — Steel Act 1949. Ἡ συντηρητικὴ κυβέρνησις (25 Ὀκτωβρίου 1951) ὅμως ἀντικατέστησε τὸν ἄνω νόμον διὰ τοῦ Iron — Steel Act 1953 (14 Μαΐου) διαλυθείσης τῆς Iron — Steel Corporation καὶ ἐπιδιωχθέντος διὰ τοῦ «Iron — Steel Holding and realisation Agency τῆς ἐπανιδιωτικοποιήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων, ἡ ὁποία μέχρι τῶν μέσων τοῦ 1955 εἶχεν ἐπιτευχθῆ κατὰ τὰ τρία πέμπτα. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξελίξεων τούτων ἀξιολογοῦνται μὲ βάσιν τὴν κοινωνικὴν πραγματικότητα.

Franc—Tannenbaum : Eine Philosophie der Arbeit. Nest Verlag, Nürnberg 1954.

Μετάφρασις τοῦ A Philosophy of Labour ἀπὸ τὸν ἀμερικανὸν καθηγητὴν γραμμένον. Ὁ συνδικαλισμὸς εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑποδύεται τεχνικῶς διαφορετικὸν ρόλον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ, δι' ὃ καὶ ἀξίζει νὰ τὸν σπουδάσωμεν.

Max G. Lange : Marxismus, Leninismus, Stalinismus. Ernst Klett Verlag, Stuttgart 1955.

Περὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ Μαρξισμού εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσην καὶ περὶ τοῦ διαλεκτικοῦ καὶ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ διαγράφεται πλήρης εἰκὼν. Περὶ τῆς νεανικῆς ἡλικίας τοῦ Μάρξ ὁ σ. στηρίζεται εἰς ἀνεκδότους πηγάς.

Marcel Suchestow : Die Unvollkommenheit des Geldmarktes, Verlag P. G. Keller-Winterthur 1955.

Ἐκτίθεται νέα περὶ τόκου θεωρία, ἡ ὁποία προσπαθεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν νομισματικὴν ἐξέλιξιν πρὸ τῆς μεγάλης ὑφέσεως καὶ τὰς μεταβολὰς τῶν δύο προηγουμένων δεκαετιῶν, εἰς τὰ ζητήματα τοῦ χρήματος. Ἐπιχειρεῖται ὡσαύτως ἀπόδειξις ὅτι ἡ ἰσχύουσα θεωρία εἶναι ἀσυνεπεῖς καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἐπιτόκιον καὶ δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὰ πραγματικὰ γεγονότα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Willy Kraus : Wirtschaftswachstum und Gleichgewicht. Fritz Knapp Verlag, Frankfurt a/M 1955.

Ἡ ἐργασία θέλει νὰ διαμορφώσῃ δυναμικὴν οἰκονομικὴν θεωρίαν, ἡ ὁποία δὲν λαμβάνει μόνον ὑπ' ὄψιν αὐτῆς μεταβολὰς τῆς οἰκονομικῆς διαδικασίας κατὰ τὴν ἱστορικὴν διαδρομὴν, ἀλλὰ καὶ τὰς τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς.

Dr Ernst Schraepler : Quellen zur Geschichte der sozialen Frage in Deutschland 1800–1870. Musterschmidt-Verlag, Göttingen 1955.

Ἡ συλλογὴ περιλαμβάνει κείμενα τοῦ κοινωνικοῦ ζητήματος ἀπὸ τοῦ

Ναπολέοντος τοῦ Ι μέχρι τῆς ιδρύσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους Οἱ κυριώτεροι συντάκται τῶν ἦσαν οἱ Fichte, Büchner, Baader, Arnim, Harkort, Weitling, Karl Marx, Fr. Engels, Rodbertus, Huber κλπ.

Friedrich A. Lutz : Der Konsumentencredit. Carl Heymanns Verlag K. G. Köln, Berlin.

Τὸ ἔργον προέρχεται ἀπὸ τὸ Walter Eucken Institut εἰς Freiburg i/Br. καὶ ἐβοηθήθη ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀπὸ τοὺς εἰς αὐτὸ ἐργαζομένους Bosch καὶ Veit. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος ἐκτίθενται τὰ τῆς καταναλωτικῆς πίστεως εἰς Γερμανίαν καὶ Η.Π.Α., εἰς τὸ δεύτερον ἡ οἰκονομικὴ θεώρησις τῆς καὶ εἰς τὸ τρίτον ἡ Κοινωνική.

Hansrudolf von Briel : Die Ermittlung der wirtschaftlichen Nutzungsdauer von Anlagegütern. Schulthess — Co A. G., Zürich 1955.

Δημοσιεύεται ὡς 98 τεῦχος εἰς τὴν σειρὰν Mitteilungen aus dem handelswissenschaftlichen Seminar der Universität Zürich, ὑπὸ τὴν ἑκδοσιν τῶν Καθ. Büchner—Käfer. Μετὰ «θεμελίωσιν» πραγματεύεται θεωρητικῶς τὸ πρόβλημα τῆς διαπιστώσεως τῆς οἰκονομικῆς διαρκείας καρπώσεως τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ κατόπιν πρακτικῶς.

Wittmann W. Dr. : Der Wertbegriff in der Betriebswirtschaftslehre. Westdeutscher Verlag. Köln — Opladen 1956.

Ἡ ἔννοια τῆς Οἰκονομίας διαμφισβητεῖται ἐντόνως εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιστήμην. Εἰς τὴν Οἰκονομικὴν τῶν Ἐπιχειρήσεων ἔτι πλέον. Τὸ ζήτημα τοῦ χρησίου τῆς ἐννοίας Ἀξίας συζητεῖται ἐνταῦθα, ἀναλυομένη δὲ εἰς τὰς διαφόρους ἀποχρώσεις τῆς (ἄξια κόστους, ἄξια ἡμέρας, ἄξια πωλήσεως.— Anschaffungswert, Tageswert, Veräusserungswert) εὐρίσκεται διαφωτιστική.

Menschenbildung in der Wirtschaftswelt der Gegenwart, W. Bertelsmann Verlag K.G, Bielefeld 1955.

Δύο μελέται : αἱ φιλοσοφικοεκπολιτιστικαὶ προϋποθέσεις τῶν σημερινῶν σκοπῶν μορφώσεως τοῦ E. Spranger καὶ τὸ πρόβλημα τῆς διαμορφώσεως τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν σημερινὴν οἰκονομίαν τοῦ T. Litt.

1. Dr. Volkmar Muthesius : Du und die Wirtschaft. Eine Einführung in wirtschaftliches Denken. Im Verlag Ullstein. Berlin 1956.
2. Morus : Die Grossen der Weltwirtschaft. Mit 16 Tafelseiten. Im Verlag Ullstein 1955.

1. Ὁ σ. τοῦ πρώτου ἔργου ἤρchiσε τὴν οἰκονομικὴν του σταδιοδρομίαν ὡς οἰκονομικὸς συντάκτης τοῦ Berliner Tageblatt. Εἰς τὴν γενικὴν ἑκθεσίν του περὶ οἰκονομίας πραγματεύεται κατὰ τρόπον ἐπαγωγὸν τὰς οἰκονομικὰς

ἐκδηλώσεις «Τί τρώγομεν καὶ πίνομεν» «Ὅκτὼ βοηθοὶ διὰ κάθε ἄνθρωπον»—«Πῶς ὑπολογίζει ὁ ἔμπορος»—«Ἐὰν ὅλοι εἴμεθα Ἄγγελοι»—κλπ.

2. Ὁ σ. ἐκθέτει, παραλλήλως πρὸς τὸ ἄνω ἔργον ἀλλὰ εἰς στάθμην ἀνωτέραν, τὰ τῶν Τράστ, Κοντσέρν καὶ Καρτέλλων, τὰς προσπαθείας ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς ὑπ' αὐτῶν καὶ τοὺς φόβους τῆς οἰκονομίας περὶ μονοπωλήσεως. Οἱ Μεγάλοι τῆς Βιομηχανίας: Rockefeller, Morgan, Stinnes, Thyssen, ἐνίετο εἶναι ἰσχυρότεροι κ. βερνήσεων καὶ κοινοβουλίῶν. Τὴν πεῖράν του ἀντλεῖ ἀπὸ μακροετῆ ταξείδια εἰς Εὐρώπην, Ἀσίαν, Ἀμερικὴν, Ἀφρικὴν. Χρονολογικὸς πίναξ μέχρι τοῦ 1955 βιομηχανικῶν συγκροτημάτων.

Egon Jameson—G. L. Schwill: So macht man Millionen. Die erfolgreichsten Leute unserer Zeit, Paul List Verlag, München 1955.

Ἱστορίαι τοῦ πλουτισμοῦ 85 προσωπικοτήτων διὰ τῆς ἐπιμελείας, δραστηριότητος καὶ τύχης αὐτῶν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Βασιλεῖς Αὐτοκινήτων καὶ ἐφοπλισταί, Πετρελαιοάρχοντες, Μεγαλοβιομήχανοι συμφύρονται μὲ Αὐτοκράτορας, Βασιλεῖς, Πρίγκηπας, Ἀστέρας ὀθόνης, ἀοιδούς, ἐφευρέτας, δημοσιογράφους, ἐκδότας καὶ σπανίους Μπούφους—Παραξενιάρηδες καὶ λοξοδρόμους.

Richard Gaettens: Inflationen. Das Drama der Geldentwertungen von Altertum bis zur Gegenwart. Richard Pflaum Verlag, München 1955.

Τὸ εἰς δευτέραν ἔκδοσιν ἔργον πραγματεύεται τοὺς πληθωρισμούς τοῦ νομίσματος ἀπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς μέχρι σήμερον. Εἶναι ἀκριβὲς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ὁ Κοπέρνικος ἔλεγεν: «μεταξὺ τῶν αἰτίων τῆς καταπτώσεως τῶν Ἑθνῶν, ἐν τῶν κυριωτέρων, τὸ ὅποιον ὅμως ὀλίγοι ἀντιλαμβάνονται, εἶναι ἡ ὑποτίμησις τοῦ νομίσματος. Ἀβιάστως καὶ διὰ κεκρυμμένων ὁδῶν φέρει ἐν βασίλειον εἰς τὸν ὄλεθρον». Ἡ Ρώμη, ἡ μεσαιωνικὴ Γερμανία, ἡ Ἰσπανία, ὁ τριακονταετῆς πόλεμος, ἡ Γαλλία καὶ οἱ νεώτεροι τοῦ αἰῶνός μας πληθωρισμοὶ ἀναπτύσσονται ἐκτενῶς, ὥστε νὰ ἐμφανίζεται ἡ εἰκὼν τῶν δραματικῶν καθολικῶν συνεπειῶν αὐτῶν διὰ τοὺς λαούς.

G. L. Summer: Die Konkurrenz schläft nicht. Hintergründe grosser Verkaufserfolge. Econ-Verlag, Düsseldorf 1955.

Ὁ σ. († 1954) ἀνῆκεν εἰς τοὺς μεγάλους ψυχολόγους τῆς ἀγορᾶς καὶ προπαγάνδας τοῦ Νέου κόσμου. Ἐπέτυχεν εἰς μίαν προπαγανδιστικὴν του προσπάθειαν 300.000 νέους πελάτας διὰ μίαν ἐπιχείρησιν. Εἰργάσθη εἰς παγκοσμίας ἐπιχειρήσεις: Singer, Ραπτομηχαναί, Dennison, International Correspondence Schools—Hudnut κλπ. Τὸ ἔργον συγγράφεται ὡς αὐτοβιογραφία, διὰ νὰ μεταδοθοῦν καλύτερα τὰ κρυφὰ ἐλατήρια καὶ ἡ ἀξιοποίησις τῶν τεχνασμάτων τῶν προβλημάτων τῆς πωλήσεως. Ὁ σ. εἶχε συγγράψει πρότερον ἄλλο παρόμοιον ἔργον «Τὸ ἄσχημον κακοπωλεῖται» (Hässlichkeit

verkauft sich schlecht), συνέχεια δὲ καὶ ἀντίπους τούτου εἶναι τὸ ἄνω μὲ τὸ πλῆθος τῶν τάξεων καὶ ὑποδείξεων πρὸς πώλησιν καὶ διάδοσιν καλῶν ἐμπορευμάτων.

Theodor Scharmann : Arbeit und Beruf. Eine Soziologische und Psychologische Untersuchung über die heutige Berufssituation. J.C.B. Mohr. Tübingen 1956.

Ὁ σ. εἰδικὸς εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸν προσανατολισμὸν καὶ τὴν σχετικὴν ἐκπαίδευσιν, ἀναλύει εἰς τέσσερα κεφάλαια τὴν ἔννοιαν καὶ φύσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, τὸ πρόβλημα τοῦτο εἰς τὴν σημερινὴν βιομηχανικὴν κοινωνίαν, τὴν Κλίσιν καὶ Συνέχειαν εἰς τὸ Ἐπάγγελμα καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐπιθυμίαν καὶ πραγματικότητα.

James Edward Meade : Probleme nationaler und internationaler Wirtschaftsordnung. J.C.B. Mohr, Tübingen. Polygraphischer Verlag, Zürich 1955.

Τὸ ἔργον συγκεντρώνει δύο τεύχη τοῦ Meade· τὸ ἓν εἶχε δημοσιευθῇ τὸ 1951 ὑπὸ τὸν τίτλον «Σχεδιασμὸς καὶ Μηχανισμὸς τῶν τιμῶν» (βλ. Ἀρχεῖον 1951 σελ. 282), τὸ δευτέρον ὑπὸ τὸν τίτλον (Problems of Economic Union). Ἀμφότερα μετεφράσθησαν ὑπὸ τοῦ G. Bombach, Κίελον.

Τὰ κύρια προβλήματα τοῦ πρώτου εἶναι : ὁ ἔλεγχος τοῦ πληθωρισμοῦ, ἡ κατανομή τοῦ εἰσοδήματος, τὸ Μονοπώλιον καὶ ἡ Δημοσιονομικὴ πολιτικὴ ἐν σχέσει πρὸς τὸ Ἰσοζύγιον πληρωμῶν. Τοῦ δευτέρου : Ἡ ἐμπορικὴ πολιτικὴ, τὸ Ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν καὶ αἱ μετακινήσεις Κεφαλαίου καὶ Ἔργασίας.

H. K. Röthel : Die Hansestädte. Hamburg, Lübeck, Bremen. Prestel-Verlag, München 1955.

Αἱ τρεῖς αὗται πόλεις παρὰ τὴν κοινὴν Χανσεατικὴν ζωὴν των φέρουν διάφορα εὔσημα τῆς παλαιᾶς καὶ νεωτέρας ἱστορίας των. Ἡ Λυβέκη ἦτο παλαιὰ ἢ σπουδαιότερα τῶν τριῶν, τὸ κέντρον τοῦ Ἀνατολικοῦ ἐμπορίου. Μάρτυρες τῆς εὐκλείας τῆς οἱ μεγαλόπρεποι ναοὶ τῆς. Ἡ Βρέμη μέχρι τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ὑπῆρξε μεγάλη ἐμπορικὴ πόλις. Τὸ Ἀμβούργον, ἀσημότερον παλαιά, ἀποτελεῖ σήμερον τὴν θύραν τοῦ κόσμου, τὸν λιμένα ὅλων τῶν θαλασσῶν, τὸ κέντρον βιομηχανίας, τὴν ἑδραν νεωτέρου προοδευτικοῦ Πανεπιστημίου καὶ Καλλιτεχνικῆς Ἀκαδημίας νέων κατευθύνσεων.

Ziegenfuss W. Prof. Dr : Handbuch der Soziologie. Ferd-Enke Verlag Stuttgart 1956.

Ὁ καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν ἔργων του γνωστὸς Καθ. Ziegenfuss (βλ. Ἀρχεῖον 1955 Α'. σελ. 122 : Gesellschaftsphilosophie. Grundzüge der Theorie von Wesen und Erkenntnis der Gesellschaft. 1954 καὶ Wörter-

buch der Soziologie hrsg von Bernsdorf—Bulow 1955. F. Enke Verlag. Stuttgart 1955 Γ. σελ. 101.) ἐκδίδει καὶ τὸ ἄνω ἔργον.

Ὁ ἐκδότης δὲν θέλει νὰ ὑποδηλώσῃ διὰ τῆς ἐπικεφαλίδος Handbuch τὴν τελείωσιν τῆς Κοινωνιολογίας, ὡς ἰδίου ἐπιστημονικοῦ κλάδου σήμερον εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀναμφισβητήτου εἰς τὴν μέθοδον τοῦ καὶ ἀπεστρογγυλεμένου εἰς περιεχόμενον γνώσεων ἐπισκοπούμενων καὶ συστηματικῶς ἐκθετομένων. Τοῦναντίον ἡ Κοινωνιολογία εὐρίσκεται ἐν πλήρει διαμορφώσει. Τὸ δὲ ἔργον τοῦτο ἐπιδιώκει πρὸ παντὸς νὰ ἐμφανίσῃ εἰς τὰς θεμελιώδεις γραμμάς συνοπτικῶς τὰς Κοινωνιολογικὰς ἐρεῦνας καὶ τὰ ἀποτελέσματά των εἰς τὴν τωρινὴν ἐξέλιξιν των κατὰ τὴν ἐνιαίαν φύσιν καὶ τὴν πρακτικὴν—μεθοδικὴν ποικιλίαν αὐτῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἄποψιν τῶν διχρκῶς αὐξανόμενων προβλημάτων τῶν ὑπὸ τῆς Κοινωνιολογίας ἀναμενόντων τὴν ἔρευνάν των.

Τὸ πρῶτον βιβλίον λοιπὸν ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἄνω σκοποῦ τῆς ἐπιθυμητῆς συνεργασίας πλειάδος ἐπιστημῶν, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζονται ὡς «Κοινωνικαὶ Ἐπιστήμαι» (Gesellschaftswissenschaften).

Τὸ δεύτερον βιβλίον σκιαγραφεῖ τὴν κοινωνικὴν ὑπόστασιν κατὰ τὴν ζωντανὴν ἀρχικὴν αὐτῆς διάρθρωσιν (I Φυσικὴ συσπείρωσις, II Ζωὴ καὶ τάξις τῆς Κοινωνίας, III Διαπλαστικαὶ δυνάμεις τῆς Κοινωνίας—Θρησκεία, Παιδεία, Δίκαιον, IV Διαπλαστικὰ πεδία τῆς Κοινωνίας (Κράτος, Οἰκονομία, Πολιτισμός). Οὕτως ἐμφανίζεται ἡ πληθὺς καὶ ἡ ἐσωτέρα συνάρτησις τῶν κοινωνιολογικῶν ἐκδηλώσεων εἰς τὰ γενικώτατα χαρακτηριστικά των. Ἡ ποικιλία τῶν προϋποθέσεων καὶ Ἀρχῶν, ἐπὶ ὁμοιομόρφου πάντως τύπου «θέσεως τῶν ζητημάτων» (Themenstellung), ὁδηγεῖ διαφοροτρόπως πρὸς τὴν προβληματικὴν, ἡ ὁποία σήμερον καθιστᾷ ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρουσιν τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ τὴν πρακτικὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἐννοιολογικοῦ κόσμου τῶν κοινωνιολογικῶν προβλημάτων. Τὸ ἔργον μνημονεύει καὶ τὰς ἐργασίας καὶ κατευθύνσεις τῶν κορυφαίων Ἑλλήνων κοινωνιολόγων Ἀ. Ἐλευθεροπούλου, Π. Κανελλοπούλου (98 σελ.).

Josef Hasenfuss : Weltreligionen als sozial-kulturelle Gestaltungsmächte. Echter-Verlag Würzburg.

Ὁ καθ. τῆς συγκριτικῆς θεολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Würzburg συγκρίνει τὴν σχέσιν τῶν ἄλλων παγκοσμίων θρησκειῶν πρὸς τὸν Χριστιανισμόν, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὰς διαπλαστικὰς αὐτῶν δυνάμεις.

Störig Hans Joachim : Kleine Weltgeschichte der Wissenschaft 1954 XIX und 778 S. Verlag W. Kohlhammer GmbH. Stuttgart.

Ἡ Ἱστορία τῆς Ἐπιστήμης εἶναι τὸ ἀξιαγάπητον τμήμα ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ διὰ τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἡ γνώσις παρέχει εἶναι λειτουργία ὑπάτης δραματικῆς ἐντάσεως. Τὸ ἀκριτικόν, ἀλλὰ βαθὺ ἀναζήτημα τῶν Ἀρχαίων, ἡ ἐνόρασις ἐνὸς Βάκωνος ἢ Λεονάρδου,

ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Γαλιλαίου καὶ Νεύτωνος, τὸ φωτεινὸν ἱστορικὸν βλέμμα καὶ ἡ κατανόησις μεγάλων ἱστορικῶν, ἡ ψυχρὰ ὑψηλότης τῶν Ἀνωτέρων Μαθηματικῶν, ταῦτα πάντα μᾶς συγκινοῦν τόσον ἰσχυρῶς, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη τεχνικῆς δραματοποιήσεως καὶ μυθιστορηματοποιήσεως. Ἐνῶ δὲ ἔχομεν ἱστορίας ὅλων σχεδὸν τῶν κλάδων τοῦ Πολιτισμοῦ μας, ὅμως ἡ ἱστορία τῆς Ἐπιστήμης ὡς συνολικῆς ἐκδηλώσεως ἐλλείπει. Καὶ ὅμως «Μπορεῖ κανεὶς νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἡ Ἱστορία μιᾶς Ἐπιστήμης εἶναι ἡ ἰδία ἡ Ἐπιστήμη. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ διαγνώσῃ καθαρὰ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον κατέχει, μέχρις ὅτου διαγνώσῃ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἄλλοι πρὸ ἡμῶν κατεῖχον. Ὁ ὕμνος αὐτὸς μάλιστα τῆς Ἀνθρωπότητος, τὸν ὅποιον εὐχαρίστως ἀκροᾶται ἡ θεότης, δὲν ἐσίγησε ποτὲ καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι αἰσθανόμεθα θείαν εὐτυχίαν, ὅταν τὰς δι' ὅλων τῶν ἐποχῶν καὶ τόπων διαμοιρασμένας ἀρμονικὰς ἀνατάσεις, πότε καθ' ἕκαστον φωνῶν ἢ χορῶν, πότε κατὰ ἄρθρων ἢ πλήρη μελωδίαν διαπυνθανόμεθα» (Goethe).

Ὁ συγγραφεὺς συνέγραψε ἤδη Μικρὰν ἱστορίαν τῆς Φιλοσοφίας (Βλ. Ἀρχεῖον 1955 σελ. 131 : Störig K., *Kleine Weltgeschichte der Philosophie* 1953. W. Kohlhammer-Stuttgart) κυριαρχήσας τῆς ὕλης δι' ἄδρων γραμμῶν. Καὶ εἰς τὸ ἄνω ἔργον ἐμφανίζονται αἱ φυσικαὶ καὶ πνευματικαὶ ἐπιστήμαι κατὰ τὴν διαδρομὴν των, ἀπὸ τὰς πρώτας νύξεις αὐτῶν μέχρι σήμερον. Οὕτω παρέχεται ἡ δυνατότης εἰς τὴν καταμερισμένην ἐντόνως σημερινὴν ἐπιστήμην νὰ ἐποπτεύσωμεν τῶν συναφῶν πεδίων.

Thassilo von Scheffer : *Die Kultur der Griechen*. Im Phaidon Verlag Köln 1955.

Μετὰ εἰσαγωγὴν περὶ τοῦ νοήματος καὶ τῆς φύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἀκολουθοῦν μελέται 1) περὶ τῶν ἀρχαιοτάτων πολιτισμῶν, τῆς Κρήτης, Μυκηνῶν καὶ τῆς πρωτοελληνικῆς ἐποχῆς. 2) ὁ Ὀμηρικὸς κόσμος, 3) οἱ πρῶτοι ἱστορικοὶ αἰῶνες, 4) ὁ χρυσοῦς αἰὼν (Die Blütezeit), οἱ πέμπτος καὶ 4ος αἰῶνες. Ἐν συνεχείᾳ (σελ. 345–553) ἀποδίδονται καλλιτεχνικῶς 233 εἰκόνες ὅλων τῶν ἄνω ἐποχῶν. Ὁ σ. γνωστὸς καὶ ὡς μεταφραστὴς τοῦ Ὀμήρου περιγράφει καὶ ἐρμηνεύει τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἑλληνικῆς θρησκείας, ποιήσεως, καλῶν τεχνῶν, φιλοσοφίας καὶ Ἐπιστήμης, καθὼς καὶ τὰς μορφὰς τοῦ δημοσίου καὶ κρατικοῦ βίου. Μακρὰ βιβλιογραφία καὶ ἐκτενὲς εὔρετήριον διευκολύνουν τὴν σπουδὴν τοῦ καλοῦ ἔργου.

1. Golo Mann : *Vom Geist Amerikas* 1954. W. Kohlhammer, Stuttgart.
2. Alois Dempf : *Die Einheit der Wissenschaft* 1955, W. Kohlhammer, Stuttgart.

Ἀμφότερα τὰ τομίδια ἐκδίδονται εἰς τὴν σειρὰν Urban Bücher. Αὕτη ἀποτελεῖ ἐπίτομον ἐπιστημονικὴν ἑκδοσιν (Wissenschaftliche Taschenbuchreihe), εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν ἐκδοθῇ ἤδη παντοῖα ἐπιστημονικὰ θέματα μὲ ἀύστηράν ἐπιμέλειαν ὑπὸ τῶν Fritz Ernst καὶ Karl Gutbrod.

Τὸ πρῶτον περιλαμβάνει τὸ πνεῦμα τῆς Ἱστορίας, τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἀμερικῆς, μὲ ἐπίλογον καὶ σημειώσεις. Τὸ δεύτερον, μετὰ εἰσαγωγὴν περὶ τῆς δυνατότητος μιᾶς ἐνιαίας μορφώσεως, ἐρευνᾷ στοχαστικῶς : Ἀνθρωπον καὶ κόσμον, Ἀνθρωπον καὶ Ἱστορίαν καὶ τὴν νέαν εἰκόνα τοῦ κόσμου καὶ ἀνθρώπου.

Gert v. Natzmer : Die Kultur der Vorzeit. Eine Million Jahre Lebensweg der Menschheit. Safari-Verlag, Berlin 1955.

Πρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐπὶ χιλιάδας ἔτη ὑπῆρχε ἐκπολιτιστικὸς κύκλος ἀπὸ τὰς Ἰνδίας μέχρι τῆς Μεσογείου, μὲ μεγάλας πόλεις, δίκτυον ὁδῶν, πολυορόφων οἰκοδομῶν, ὑπονόμων, λουτρῶν κλπ. Ἴσως μάλιστα ὁ Πολιτισμὸς οὗτος ἔφθασε μέχρις Ἀμερικῆς εἰς τοὺς Mayas καὶ Inkas. Ὁ Neandertaler πρὸ 150.000 ἐτῶν ἔκτιζε βωμοὺς κλπ. Ὁ δρόμος τῆς ἀνθρωπότητος ὑπῆρξε μία περιπέτεια τὴν ὁποίαν παρακολουθεῖ ἡ ἄνω ἐργασία.

Iohannes Gaitanides : Griechenland ohne Säulen. Paul List Verlag, München 1955.

Τὸ ἔργον ἀφορᾷ κυρίως τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα μέχρι τοῦ 1949 μὲ συντόμους ἀναδρομὰς εἰς τὸ παρελθὸν (324 π.Χ.—1820 μ.Χ.). Πραγματεύεται οἰκονομικὰ (Καπνὸς κλπ.), πολιτικὰ (ἀπὸ τὴν Ρωσικὴν Σκύλλαν εἰς τὴν Βρετανικὴν Χάρυβδιν), νεώτερα (Μουσολίνι—Χίτλερ—Στάλιν 1940–1949) ζητήματα. Ἐμφανίζει πολλὰς εἰκόνας τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ 21 κυβερνήσεις ἀπὸ τοῦ 1944–1952.

Heinz Remphein : Psychologie der Persönlichkeit. Die Lehre von der individuellen und typischen Eigenart des Menschen. 1956 Ernst Reinhard Verlag München-Basel.

Τὸ εἰς δευτέραν ἔκδοσιν ἔργον πραγματεύεται τὰ ζητήματα τοῦ χαρακτῆρος, δυναμικότητος, ἰδιοσυστασίας, τύπου, πνευματικῶν χαρισμάτων, διαγνωστικῆς εἰς ἐκτενῆ ἀνάπτυξιν. Εἰς τὴν ἔκθεσιν συζητοῦνται ἀντιλήψεις ψυχολόγων (Jung, Kretschmer, Conrad, Pfaler, Spranger κλπ.) καὶ διατυπώνονται ὠρισμένα συμπεράσματα βοηθητικὰ καὶ μὴ εἰδικῶν ψυχολόγων ἀλλὰ καὶ παιδαγωγῶν, ἱατρῶν, νομικῶν καὶ ψυχοθεραπευτῶν κλπ.

Kurt Huber : Aesthetik, Buch-Kunst-Verlag Ettal 1954.

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν σύζυγον τοῦ θανόντος συγγραφέως καὶ περιλαμβάνει εἰς δύο τμήματα : Ἱστορικὸν καὶ Συστηματικόν, τὴν ἐξέλιξιν τῆς Αἰσθητικῆς, τὴν Καλλιτεχνικὴν δημιουργίαν, τὴν μορφήν τοῦ αἰσθητικοῦ ἀντικειμένου, τὰς αἰσθητικὰς κατηγορίας, τὸ ὕφος κλπ.

Dietrich Bonhoeffer : Ethik. Chr. Kaiser Verlag. München 1956.

Τὰ κεφάλαια τοῦ Ἔργου Ἠθικὴ ὡς διάπλασις. Χριστός, Ἐκκλησία καὶ Κόσμος. Τὰ ἔσχατα καὶ προέσχατα πράγματα. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ

ἀποσύνθεσις τοῦ κόσμου. Ἡ ἱστορία καὶ τὸ Καλόν. Τὸ ἔργον τοῦ ὑπὸ τοῦ Να-
ζισμοῦ φυλακισθέντος ἐξεδόθη ἀπὸ τὸν Eberhard Bethge, θανόντος τούτου
τὸ 1945. Πόσον διεφέρετο διὰ τὴν ἔκδοσιν ταύτην ὁ συγγραφεὺς μαρτυροῦν
διάφοροι σημειώσεις τῶν καταλοίπων του.

Die Mündige Welt : Dem Andenken Dietrich Bonhoeffers. Chr Kaise
Verlag. München 1955.

Ἐπιμνημόσυνος τόμος ἐπὶ τῇ δεκαετίᾳ τοῦ θανάτου (9 Ἀπριλίου 1945)
τοῦ D. Bonhoeffers μὲ συμβολὰς διὰ τὸ ἔργον τοῦ ἀνωτέρου τούτου τύπου
ιερωμένου ἀπὸ διαφόρους συναδέλφους καὶ φίλους του. Συνεκδίδονται ὡσαύ-
τως καὶ ἐπιστολαὶ αὐτοῦ καθὼς καὶ μία ἐργασία του : Zur Frage nach der
Kirchengemeinschaft.

Handbücher der Auslandskunde. Herausgegeben von Dr Paul Hartin,
Berlin. Englandkunde 1955, Verlag Moritz Diesterweg, Frankfurt-
Berlin-Bonn.

Τὸ εἰς τρίτην ἔκδοσιν ἔργον περιλαμβάνει 12 πραγματείας : Χωρογνώσεως,
Οἰκονομίας, Πολιτικῆς καὶ Κοινωνικῆς ζωῆς, Δικαίου, Ἐπιστήμης καὶ Φιλο-
σοφίας, Ἐκκλησίας, Παιδείας, Τέχνης, Μουσικῆς, Γλώσσης, Λογοτεχνίας καὶ
τῆς σημερινῆς καταστάσεως εἰς τὴν Ἀγγλίαν μὲ τὴν «silent revolution».

Lersch Philipp : Der Mensch in der Gegenwart, 1955. Ernst Reinhardt-
Verlag, München, Basel.

Τὸ εἰς 2αν ἔκδοσιν ἔργον πραγματεύεται τὰς συνεπείας τοῦ ἐπιστημονικοῦ
ὀρθολογισμοῦ καὶ τῆς ἀπομαζώσεως (Vermassung) τοῦ σύμπαντος. Δυνα-
τότητας ὑπερβάσεως τοῦ ὀρθολογισμοῦ τούτου διαπιστώνει ὁ σ. εἰς μίαν ἐσω-
τερικότητα τῶν διαθέσεων ἡμῶν, εἰς ἓνα πνευματικώτερον κόσμον καὶ εἰς
τὴν διὰ τῆς διπαιδαγωγήσεως πρὸς αὐτοτέλειαν τελειοποίησιν ἡμῶν.

Gottfried Wilhelm Leibnitz : Shöpferische Vernunft. Böhlau-Verlag.
Münster—Köln 1955.

Ὁ Leibnitz (1646–1706) δν παρέμεινε μόνον εἰς τὴν θεωρητικὴν ἐνα-
τένισιν, ἀλλὰ διαρκῶς ἀνεμιγνύετο εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν. Οὕτως ἡ νομικὴ
ἐπιστήμη, ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως, ἡ τάξις τῆς οἰκονομίας
καὶ τῆς τεχνικῆς τῆς χώρας του τὸν ἀπασχόλησαν, καθὼς καὶ ἡ πρακτικὴ πολι-
τικὴ τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς ὅλας ταύτας τὰς προσπάθειάς του αἰσθάνεται ἑαυτὸν
ὑπόχρεων, λόγῳ τῆς θεωρητ.κῆς του γνώσεως. Ὁ ἄνω τόμος εἰς δευτέραν
ἔκδοσιν περιέχει κατ' ἐκλογὴν, μετάφρασιν καὶ ἐξήγησιν ἀπὸ τὸν Wolf von
Engelhardt, ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Leibnitz τῶν ἐτῶν 1668–1686. Ἡ ἐμφάνισις
τοῦ τόμου θέλει νὰ προβάλῃ τὸν ἐσώτατον λόγον τῆς φιλοσοφικῆς του ἐνα-
τενίσεως : τὴν θεώρησιν αὐτῆς ὡς ἀπαυγάσματος τοῦ λόγου, ὁ ὁποῖος δὲν

περιορίζεται εἰς τὰ θεωρήματα, ἀλλὰ ἀπαιτεῖ δημιουργικῶς φωτιζομένην δρᾶσιν. Τοιαύτη ἐμφανίζεται ἡ φιλοσοφία τοῦ Μοναδολόγου θεϊστοῦ.

Eberhard Welty : Herders Sozialkatechismus II Bd. Der Aufbau der Gemeinschaftsordnung. Verlag Herder, Freiburg 1953.

Ὁ πρῶτος τόμος ἐβιβλιοκρίθη εἰς τὸ «Ἀρχεῖον» τόμος 1950 σελ. 283, ὁ δεύτερος ἄνω τόμος περιλαμβάνει προβλήματα κοσμοκινήτηριού σημασίας οἷα : Βασικά δικαιώματα τῆς Οἰκογενείας—Ἀνατροφή καὶ δικαιώματα τῶν Γονέων—Σκοπὸς καὶ ὅρια τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας.—Δικαίωμα ἀντιστάσεως—Ἀρνήσεις πολεμικῆς ὑπηρεσίας. Ὁ πατὴρ Welty εἰς τὴν ἐρμηνείαν του ταύτην στηρίζεται εἰς τὸν Ἅγιον Θωμᾶν, τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀποφάνσεις καὶ τὰς παπικὰς ἐγκυκλίους.

Jahrbuch der Albertus Universität zu Königsberg/Pr. Hrsg. Der Göttinger Arbeitskreis Bd VI (1955) Holzner-Verlag, Würzburg.

Ἡ ἕκτη ἐπετηρὶς (1955) τοῦ Πανεπιστημίου Albertina τῆς Καϊνιξβέργης μὲ διευθυντὴν ἐκδόσεως τὸν Καθ. Dr v. G. Selle περιλαμβάνει περὶ τὰς 12 πραγματείας, μίαν In Memoriam (W. Klumberg), λογοδοσίαν τοῦ Göttinger Arbeitskreis (1954-55), τρεῖς μικρὰς συμβολὰς καὶ ἀνατολικογερμανικὴν βιβλιογραφίαν.

Hermann Ehlers : Gedanken zur Zeit. Kreuz-Verlag, Stuttgart 1956.

Τὸ βιβλίον προλογίζει ὁ Ἐπίσκοπος D. Dr Dibelius μὲ λύπην του ἀναφέρων τὸν πρόωρον θάνατον τοῦ μεγάλου Χριστιανοῦ συγγραφέως. Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν Κεφαλαίων εἶναι αἱ περισσότεραι μεταφορικαί. Ἐκκλησιαστικόν : Ἔτος, Ἀγών, Ἄσμα, ἡμέρα. Ἐσωτερικὴ ἀποστολή, Πολιτικὴ, Πρωσία, ὁ Ἄνθρωπος, τὸ Ἐξωτερικόν κλπ.

1. Philosophisches Wörterbuch. Begründet von H. Schmidt 13. neu bearb. Aufl. von J. Streller. Alfred Kröner Verlag, Stuttgart 1955.

2. Lebendiges Wissen : Berichte aus Natur und Geisteswelt. Mit Beiträgen von Autrum und andere. Alfred Kröner Verlag, Stuttgart 1955.

1. Λεξικὸν τῆς Φιλοσοφίας σύντομον θεμελιωθὲν ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ δίδον ἀσφαλεῖς ἀπαντήσεις εἰς 2850 λήμματα ἀπὸ τὴν Φιλοσοφίαν καὶ τὰς συγγενεῖς ἐπιστήμας εἰς τὴν γνωστὴν βιβλιοθήκην Kröners Taschenausgabe, Band 13.

2. Εἰς τὴν αὐτὴν Βιβλιοθήκην ἀριθμ. 237 μὲ συμβολὰς ἀπὸ ὅλα τὰ πεδία γνώσεως (προελθούσας ἀπὸ ραδιοφωνικὰ μαθήματα ὑπὸ ὀνομαστῶν ἐπιστημόνων (φυσικαὶ τελειοποιήσεις—Μεταβολαὶ εἰς τὴν παράστασιν τοῦ Χώρου—Σημεριναὶ Τάξεις καὶ Στρώματα.—Ψυχοπροβλήματα—Ἄνθρωπος καὶ Δίκαιον κλπ.).

Lancelot Hogben : Zahl und Zufall. Eine Einführung in die Kombinatorik. Warscheinlichkeitslehre und Statistik mit anschaulichen Hilfsmitteln. Verlag R. Oldenburg München 1956.

Ἡ επέκτασις τῶν στατιστικῶν μεθόδων εἰς τὰ διαφορώτατα πεδία γνώσεως ἀπαιτεῖ σήμερον ἀπὸ πολλοῦς, ὅχι μόνον γνῶσιν πλήρη τῶν μεθόδων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ γνωριμίαν μετὰ τὰς μαθηματικὰς τῶν βάσεις. Τὸ ἔκω ἔργον ἐπιδιώκει τοῦτο, νὰ μᾶς παρουσιάσῃ δηλαδὴ εἰκόνα τῶν βάσεων τῆς Στατιστικῆς, τῆς διδασκαλίας τῶν πιθανοτήτων καὶ τοῦ συντονισμοῦ (Kombinatorik) αὐτῶν, ἥ ὅποια νὰ μὴ ὑπερβαίῃ εἰς τὴν κατανόησιν αὐτῆς, τὰς σχολικὰς μαθηματικὰς γνώσεις. Πολλὰ γραμμικὰ καὶ στικτικὰ εἰκόνες διευκολύνουν τὴν κατανόησιν.

Pariser Universitäts—Woche. An der Ludwig—Maximilians—Universität zu München vom 14—19 Februar 1955. Werk—Verlag Dr Edmund Banaschewski München 1955.

ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου A. Marchionini, τῶν Παρισίων J. Sarailh ἐκδίδονται τὰ μαθήματα τὰ ὅποια ἐδόθησαν εἰς τὸ Μόναχον ὑπὸ Γάλλων καθηγητῶν καὶ τὰ ὅποια ἐσημείωσαν μίαν ἀσυνήθη ἐκδήλωσιν εἰς τὰ διεθνῆ πανεπιστημιακὰ χρονικά. Τὰ μαθήματα ἀναφέρονται εἰς τὴν Φιλοσοφίαν, Φυσικὰς Ἐπιστήμας, Ἰατρικὴν, Λογοτεχνίαν. Αἱ Οἰκονομικαὶ Ἐπιστήμαι δὲν ἀντεπροσωπεύθησαν.

Ernesto Kienitz Garza : Argentinien. Verlag Volk und Heimat München.

Εἰς τὴν συλλογὴν Mai's Auslandstaschenbücher ὑπ' ἀριθ. 3 (1 Chile, 2 Brazilien) σύντομος πρακτικὸς ὁδηγὸς τῆς Ἀργεντινῆς μετὰ χάρτου τῆς Ν. Ἀμερικῆς.

Klaus von Stieglitz : Die Christosophie Rudolf Steiners. Luther Verlag, Witten—Ruhr 1955.

Ὁ συγγραφεὺς συλλέγει ἅπαν τὸ ὕλικόν τῆς Χριστοσοφίας τοῦ Steiner. Ἡ Χριστοθεωρία τοῦ Steiner ἀναπαρίσταται ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν προσωπικὴν καὶ φιλοσοφικὴν ἐξέλιξιν τοῦ Steiner. Οὗτος ἦτο μὲν ἐμπνευσμένος διὰ τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν τιμὴν, τὴν ιερότητα τῆς Βίβλου καὶ τὴν ἐκλάμπρυνσιν τοῦ πνεύματος, τὰ αἷτια ὅμως καὶ αἱ ἐννοιαὶ τῆς Βίβλου καὶ τῆς θεολογίας συναρτῶνται εἰς μίαν ἀνάπτυξιν τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως, ἥ ὅποια εἶναι ξένη πρὸς τὴν Βίβλον καὶ ἀθεολόγητος. Αὕτη εἶναι ἡ ἐννοια τῆς Ἀνθρωποσοφίας τοῦ Steiner.

R. Milburn : Auf das erfüllt werde. Frühehrstliche Geschichtsdeutung Chr. Kaiser. Verlag München 1956.

Ἑρμηνεύεται ἡ πρωτοχριστιανικὴ Τέχνη ἡ πλουσία ἀπόκρυφος φιλο-
«APXEION» Δ. Καλιτσουνάκη, Τόμος 37ος (1957) Τεύχος Α'

λογία—συμπεριλαμβανομένης τῆς *assumptio Mariae*—καὶ τὰ προβλήματα τῆς ἱστοριογραφίας.

I. Brinktrine : Die Lehre von der Schöpfung 1956. F. Schöning Paderborn.

Ἡ διδασκαλία τῆς Δημιουργίας περιλαμβάνει τὸν ἀόρατον κόσμον τῶν πνευμάτων, τὸν ὕλικόν κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπον. Εἰς κανὲν ἄλλο ἔργον Δογματικῆς δὲν συναντᾶται τόσον συνήθης καὶ στενὴ ἐπαφή μετὰ τὰς φυσικὰς Ἐπιστήμας, ὅσον εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς Δημιουργίας. Οὕτως συζητοῦνται θεολογικὰ καὶ συγγενῇ ζητήματα ὁριακὰ τῶν ἀρνούμενων τὰ τῆς πίστεως εἰς τὴν Δημιουργίαν.

K. Valentin—Müller : Begabung und soziale Schichtung in der hochindustrialisierten Gesellschaft. Westdeutscher Verlag. Köln Opladen 1956.

Ἡ καθηγήτρια τῆς Α. Σχολῆς Οἰκ. καὶ Κοιν. Ἐπισημῶν τῆς Νυρεμβέργης καὶ διευθύντρια τοῦ Ἰνστιτούτου ἐμπειρικῆς ψυχολογίας ἀναλύει τὸ ζήτημα τῶν πνευματικῶν προτερημάτων καὶ τῆς κοινωνικῆς διαστρώσεως εἰς τὰς ἐκβιομηχανισμένας Κοινωνίας. Τὸ ἔργον ἀφιερώνεται εἰς τὸν Alfredo Niceforo διὰ τὰ 80 ἔτη του.

Dr Hans Kaiser : Die technische Betriebsschule. Ihre Entwicklung, Aufgabe und Problematik. Verlag Die Wirtschaft Berlin 1955.

Προγράμματα διάφορα διὰ τεχνικὰς ἐπαγγελματικὰς σχολὰς μετ' ἀναπτύξεων διὰ τὴν μεγίστην ἀπόδοσιν αὐτῶν.

Franz Dölger : Byzanz und die Europäische Staatenwelt. Ausgewählte Vorträge und Aufsätze 1953, Buch-Kunst-Verlag Ettal.

Ἐκλογή ἀπὸ τὰς σποράδην μελέτας καὶ διαλέξεις τοῦ σοφοῦ Βυζαντινολόγου Καθηγητοῦ Dölger (Μόναχον), ἐξ ὧν τινες καὶ οἰκονομικοῦ περιεχομένου ὡς αἱ : Τὸ ζήτημα τῆς ἐγγείου ἰδιοκτησίας εἰς Βυζάντιον, Ἡ φορολογία τῶν Βυζαντινῶν κλπ.

Walther von Loewenich : Der moderne Katholizismus. Erscheinung und Probleme II. Auflage Luther-Verlag. Witten/Ruhr 1956.

Ὁ σημερινὸς Καθολικισμὸς δὲν νοεῖται χωρὶς τὰς βάσεις του εἰς τὸ Τριδεντίνον, Βατικανὸν καὶ Ἀντι-Μοντερνισμόν. Τὸ σχεδιάσμα τῆς ἐξωτερικῆς ἱστορίας τοῦ Καθολικισμοῦ ἀκολουθεῖ ἀνάπτυξιν τῶν ἐσωτερικῶν του ζητημάτων. Τὸ ὅλον ἔργον ἀποτελεῖ ἓνα διάλογον μεταξὺ Καθολικισμοῦ καὶ Προτεστантиσμοῦ.

Walter Greiling : *Wie werden wir leben ? Ein Buch von der Aufgaben unserer Zeit* Econ—Verlag G.m.b.H. Düsseldorf 1954.

Ὁ σ. πολεμεῖ τὸν «φόβον τοῦ μέλλοντος» διὰ τῆς τεκμηριουμένης μὲ πολλὰς εἰκόνας ἀναπτύξεώς του περὶ φυτῶν μεγάλων ἀποδόσεων, ἡλιακῶν ἐργοστασίων ἐνεργείας, τεχνητῶν νήσων, ἐπιδράσεως ἐπὶ τοῦ κλίματος, χρησιμοποίησιν πολυειδῶν πρώτων ὑλῶν καὶ διατροφῆς ἐκ τῶν ὠκεανῶν, αὐτομάτως λειτουργούντων ἐργοστασίων, Ρομπὸτ καὶ Ἡλεκτρονικῶν ἐγκεφάλων. Ταῦτα θὰ ἐπιτρέψουν ἄνετον, περισσότερον τῆς σημερινῆς, ζωὴν εἰς 9 δισεκατομμύρια ἀνθρώπων σοφωτέρων τῶν σημερινῶν. Προαγγέλλει οὕτω νέαν περίοδον ἀνθρωπίνης εὐτυχίας τοῦ «Homo sapientior».

George Soule : *Mehr Zeit zum Leben*. Nest—Verlag. Frankfurt/M 1956.

Τὰ κεφάλαια τοῦ ἀνωτέρω ἔργου : Περισσότερος χρόνος διὰ ζωὴν εἶναι : Ὁ Τεχνικὸς Πολιτισμός. Ἡ μηχανικὴ παροχή. Πολλοὶ ἄνθρωποι ἢ ὀλίγοι θέσεις δι' ἐργασίαν ; Ὁ χρόνος ὡς συντελεστὴς παραγωγῆς. Ἡ προσπάθεια εὐτυχίας. Χρειαζόμεθα μίαν τάξιν ἀργοσχόλων ; Πῶς ἀπλήρωτον χρόνον χρησιμοποιοῦμεν. Ἡ νέα μεταβατικὴ κατάστασις (Instar).

Freiburger Dies Universitatis : *Europa als Idee und Wirklichkeit*. Hans Frd. Schulz Verlag Freiburg I. Br. 1955.

Τέσσαρες διαλέξεις : Δυτικὴ θεωρία Ἐπιστήμης, Οὐμανισμός, Ἐνότης καὶ διάσπασις εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν δικαϊκὴν ἱστορίαν, Ἡ Εὐρώπη ὡς πνευματικὴ καὶ πολιτικὴ πραγματικότης.

Prof. Dr Mathilde T. Vaerting : *Machtzuwachs des Staates. Untergang des Menschen* «Musterschmidt», Wissenschaftlicher Verlag, Göttingen 1952.

Ὅσον ἀδύνατον καὶ ἂν εἶναι τὸ σημερινὸν κράτος, πάντως ἔχει φθάσει τὰ ἄκρα ὅριά του. Κάθε περαιτέρω ἐπέκτασίς του ζημιώνει τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ Κράτος καὶ ὁδηγεῖ πρὸς τὸ «Ὑπερκράτος» (Überstaat). Τοῦτο πρέπει νὰ φοβούμεθα ὅχι ἓνα νέον πόλεμον.

Menninger und Leaf : *Psychoterapie für jederman*. Ernst Reinhardt Verlag, Basel 1954.

Ἐκλαϊκευμένη εἰσαγωγή εἰς τὰ ζητήματα τῆς ψυχολογίας τοῦ βάθους (Tiefenpsychologie) κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ πολλῶν παραδειγμάτων ἐκ τῆς καθημερινῆς ζωῆς, διευκολύνεται οὐσιωδῶς ἡ κατανόησις τῶν ὅχι πάντοτε ἀπλῶν προβλημάτων.

Karl Stumpf : *Die Erde als Planet*. 2. Aufl. mit 57 Abbildungen. Springer Verlag Berlin—Göttingen—Heidelberg 1955.

Εἰς τὴν συλλογὴν «Εὐκολονόητος Ἐπιστήμη» (Verständliche Wissen-

schaft) ἀναπτύσσονται ἐκλαϊκευτικῶς τὰ τῆς Γῆς ὡς πλανήτου ἱστορικῶς, φυσικῶς, μαθηματικῶς—γεωγραφικῶς καὶ τὰ τοῦ σύμπαντος καὶ τῆς Ζωῆς.

Wilhelm Grenzmann: *Weltdichtung der Gegenwart. Probleme und Gestalten*. 1955 Athenäum—Verlag. Bonn.

Οἱ ποιηταὶ διαισθάνονται ποικιλοτρόπως τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς κρίσεως ἐποχῆς: τὰ προβάλλουν, ἀπαντοῦν ἢ ὄχι. Ὁ σ. καὶ τῶν ἄλλων γνωστῶν ἔργων «Dichtung und Glaube», «Probleme und Gestalten der deutschen Gegenwartsliteratur» μᾶς ἀναλύει ἐνταῦθα βάσει τῶν ἔργων τῶν τοὺς κυριωτέρους ποιητὰς τῆς παγκοσμίου ποιήσεως: Claudel, Bernanos, Mauriac, Gide, Sartre, Camus, Anouilh, Eliot, Greene, Marschall, Hemingway, Wilder, Daten. Δεύτερος τόμος θὰ ἐπακολουθήσῃ.

Gustav Schwab: *Deutsche Volks- und Heldensagen*. Kolibri-Verlag Wuppertal-Elberfeld.

Λαϊκὰ παραμύθια μετὰ τῶν ὁποίων τοῦ Doktor Faustus ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἦντλησε καὶ ὁ Goethe εἰς τὸ ὁμώνυμον ἔργον τοῦ, μὲ ὅλην τὴν ταυτότητα τοῦ Faust καὶ εἰς τὰ δύο μέρη αὐτοῦ. Ἄλλοι μῦθοι: τοῦ Siegfried, Genovefa, Magelone κλπ.

Horst Geyer: *Über die Dummheit*. Musterschmiedt Verlag Göttingen—Berlin—Frankfurt 1954.

Ἀπὸ τοῦ 1954 ἔχει ἐκδοθῇ τὸ ἔργον εἰς πέντε ἐκδόσεις καὶ 20 χιλιάδας ἀντιτύπων. Ἐξετάζεται ἡ Βλακεία ὡς γενικὸν ἀνθρώπινον φαινόμενον λαμβάνον χώραν εἴτε ἐλλείπει κανονικῆς νοήσεως, ἢ ἀπὸ ὑψηλὴν νόησιν. Θεωρεῖται ἀνεπαρκῆς ἢ μετὰ στοργῆς ὑπὸ τοῦ Ἐράσμου ἀπασχόλησίς του μὲ τὸ φαινόμενον τοῦτο. Τέλος σχολιάζονται μερικαὶ πεμπτουσιακαὶ ἐκφράσεις περὶ βλακείας, διὰ τὴν παραμέλησιν τῆς φιλολογικῆς διαπραγματεύσεως τῆς ὁποίας παραπονεῖται καὶ ὁ Jose Ortega y Gasset.

Die Bibel oder die ganze Heilige Schrift nach der deutschen «Übersetzung D. Martin Luthers. Privilegierte Württembergische Bibelanstalt Stuttgart.

Ἐκδοσις ὁλοκλήρου τῆς Ἀγίας Γραφῆς κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ Λουθήρου μετὰ χαρτῶν τῶν Ἀγίων Τόπων (Μικρασία, Παλαιστίνη, Ταξείδια Παύλου, Ἱερουσαλήμ, Ἰορδάνης).

Das Blaue Buch vom Rhein. Text von Elly Heuss-Knapp. Karl Robert Langewiesche Verlag. Königstein in Taunus 1955.

Ὁ Ρήνος εἶναι ἓνας μοιραῖος ποταμός. Ὁχι διὰ τὸ μέγεθός του, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀτελείωτον ἱστορίαν του. Καὶ οἱ ἀμύητοι τῆς Γεωλογίας καὶ τῆς ἐποχῆς τῶν παγετῶνων, τῆς Ρωμαϊκῆς Κοσμοκρατορίας ἢ ὁποία ἐδιοικεῖτο ἀπὸ ἐκεῖ μιὰ φορά, καὶ τῶν ἀγώνων μετὰ ἐκκλησίας καὶ λαϊκῶν, ἢ τῆς

ἀναπτύξεως τοῦ ρωμαϊκοῦ ἢ γοτθικοῦ ρυθμοῦ, διαισθάνονται κάπως ταῦτα ἀπὸ τὰ πετρώματα, ὄχθας, γεφύρας, πόλεις, μητροπόλεις, ἐπαύλεις καὶ ἐρείπεια. Ἰδίως ὅμως τοὺς Γερμανοὺς διαφέρει ὁ ποταμὸς οὗτος ὅσον οὐδεὶς ἄλλος. Μετὰ σύντομον εἰσαγωγὴν ἐπακολουθεῖ ἡ πληθὺς τῶν εἰκόνων τοῦ πολυτραγουδισμένου ποταμοῦ.

Führer durch Jugoslavien. Kivi Reiseführer. Kiepenheuer und Witsch. Köln 1954.

Συστηματικὸς σύντομος ὁδηγὸς ἐπισκέψεως τῆς Γιουγκοσλαβίας μὲ ἀφόρμησιν πάντοτε ἐκ τῶν σιδηροδρομικῶν κέντρων.

Kay Yvonne Trüb : Capri. Ein Bildbuch mit 47 Aufnahmen der Verfasserin. Fretz und Wasmuth Verlag. A.G. Zürich 1954.

Τὸν πρῶτον π. Χ. αἰῶνα ὁ Ἀὐτοκράτωρ Αὐγουστος ἦλθε τὸ πρῶτον εἰς Capri. Ἡ ὠραιότης τῆς νήσου, ἡ θέσις τῆς εἰς τὸν κόλπον τῆς Νεαπόλεως καὶ ὁ συμπαθητικὸς ἐλληνικὸς πληθυσμὸς τοῦ τὸν ἐνεθουσίασαν. Τὴν ἱστορίαν τοῦ συνεχίζει περαιτέρω ἡ συγγραφεὺς παραθέτουσα καὶ 47 ἰδίας εἰκόνας τῆς ὠραίας νησιῶδος.

Ungarn. Ein aktueller Reiseführer. Corvina Budapest 1956.

Ἡ μικρὰ Οὐγγαρία ἔχει πλοῦτον τοπείων καὶ ἱστορικῶν ἀναμνήσεων χιλιετοῦς παρελθόντος. Σήμερον φαίνεται ἀναγεννημένη, ὥστε ὁ ἄνω ταξιδιωτικὸς ὁδηγὸς νὰ ἀντικατοπτρίζη τὴν ὠραιότητα, τὴν ἡρεμίαν καὶ τὴν δημιουργικὴν δραστηριότητα τῆς χώρας τῶν Οὐγγρων.

Aktuelle Probleme der Physikalischen Chemie. Hrsg. von E. Thilo. Akademie—Verlag Berlin 1953.

Τωρινὰ προβλήματα τῆς Φυσικῆς Χημείας ὑπὸ διαφόρων συγγραφέων ἐκδιδόμενα ὑπὸ τοῦ Καθ. E. Thilo.

L'Industria Milanese per i suoi Laboratori. Associazione Industriale Lombarda 1955.

Τὸ δημοσίευμα μετὰ πλείστων εἰκόνων πιστοποιεῖ τὰς προσπάθειάς τῆς Βιομηχανίας τοῦ Μιλάνου διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς νομίμους καὶ συμβατικάς ὑποχρεώσεις τῆς ἐναντι τῶν ἐργατῶν τῆς, διὰ τὴν πνευματικὴν κοινωνικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν ἀνύψωσιν αὐτῶν.

Istituto Nazionale per l'Assicurazione contro gli Infortuni sul lavoro. Servizio Statistico—Attuariale : Notizie Statistiche 1950–51 Roma 1955.

Περιλαμβάνει πρῶτον τὴν σχετικὴν νομοθεσίαν, δεύτερον Ἀπογραφὴν τῶν βιομηχανικῶν ἀτυχημάτων, καθὼς εἰς τὸ τρίτον μέρος τῶν Ἀγροτικῶν. Προστίθενται λεπτομερῆ εὔρετήρια τῶν διαφόρων πινάκων.

Nations Unies : Conventions Fiscales internationales. Volume IV, New York 1955.

Τὸ ἄνω ἔργον εἶναι τὸ τέταρτον τῆς σειρᾶς ἡ ὁποία ἐκδίδεται ἐντολῇ τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Η.Ε. Ἡ σειρά αὕτη ἀποτελεῖ τὴν συνέχειαν τοῦ Recueil des accords internationaux etc. τὸ ὁποῖον ἐξέδιδε ἀπὸ τοῦ 1928–1936 ἡ Κ.Τ.Ε.

Τὸ I βιβλίον τῆς ἄνω συλλογῆς περιέχει συμβάσεις παλαιότερας τοῦ 1948. Τὸ II συμβάσεις μεταξὺ 1948–51. Τὸ τρίτον μὲ τὸν τίτλον : Répertoire mondial des Conventions fiscales internationales 1943–1951, παρέχει πίνακας καὶ πληροφορίας δι' ὅλας τὰς νωστὰς συμβάσεις μέχρι τοῦ 1951.

Τὸ IV περιλαμβάνει τὰς συμβάσεις 1951–1953. Τὸ V δεικνύει τὴν κατάστασιν τῶν συμβάσεων τὴν 1ην Ἰουν. 1953.

Nations Unies : L'évolution économique au Moyen-Orient 1954–55. Supplément à l'Étude sur l'économie mondiale 1955, New York 1956.

Παραγωγή καὶ Μεταφοραὶ—Βιομηχανία Πετρελαίων—Ἐμπόριον—Νόμισμα—Προγράμματα Ἀναπτύξεως.

O.E.C.E. : Code de la Libéralisation. Nouvelle édition mise à jour a 1er Avril 1956.

Τελευταία ἔκδοσις τοῦ κώδικος φιλελευθεροποιήσεως τῶν συναλλαγῶν.

O.E.E.C. : Liberalisations of Europe's Dollar, Trade Paris 1956.

Φιλελευθεροποίησις τοῦ Ἐμπορίου εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Δολλαρίου.

O.E.E.C. : European Payments Union. Financial Year 1954–55.

Πέμπτη ἐτήσια ἔκθεσις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως Πληρωμῶν.

O.E.C.E. : L'équipement pétrolier en Europe, Paris 1955.

Ἐρευνᾶ ἡ ἐργασία τὰς δυνατότητας τῆς βιομηχανικῆς ἐπεξεργασίας, τὴν δυναμικότητα παραγωγῆς καὶ συνάγει γενικὰ συμπεράσματα.

Unesco : Aspects sociaux de l'Industrialisation et de l'urbanisation en Afrique au sud du Sahara. Unesco Paris 1956.

Ἡ ἄνω ἐργασία ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Unesco καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Daryll Forde διεξήχθη ὑπὸ τοῦ Institut International Africain. Περιλαμβάνει γενικὴν μελέτην περὶ τῆς ἐκβιομηχανοποιήσεως καὶ τῆς φιλοπολυτελείας εἰς τὴν Ἀφρικὴν ὑπὸ τοῦ Forde καὶ ἄλλας εἰδικὰς μελέτας διαφόρων συγγραφέων περὶ τῆς δυτικῆς, ἀνατολικῆς, κεντρικῆς, νοτίου Ἀφρικῆς ἐπὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων. Ἄλλαι μελέται ἀφοροῦν εἰς τὸ Βελγικὸν Κόγκο (Stanleyville) μὲ συγγραφεῖς N. Xydias, V. Pons καὶ P. Clement. Ὅλαι αἱ μελέται ἀκολουθοῦνται ἀπὸ συγκρίσεις καὶ συμπεράσματα.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2023

Αξιότιμοι κύριοι,
Κύριοι Γενικοί Γραμματείς,
Κύριοι Διευθυντές,

Κύριοι Μέλη,

Κύριοι Συνάδελφοι,

Κύριοι Καθηγητές,

Κύριοι Λειτουργοί,

Κύριοι Επιστήμονες,

Κύριοι Εργασιαστές,

Κύριοι Επαγγελματίες,

Κύριοι Πολίτες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

Κύριοι Κύριες,

κατὰ τὸν Lawrence 83% τῶν διαβητικῶν ἐργάζονται πλήρως, εἰς δὲ τὸ Διαβητικὸν Κέντρον τοῦ Βερολίνου κατὰ τὸν Greiff 76,7% τῶν προσερχομένων εἰργάζοντο πλήρως. Αἱ γυναῖκες πάντως παρουσιάζουν—ὡς καὶ μεγαλύτερον ποσοστὸν—μεγαλυτέραν ἀνικανότητα ἐργασίας εἰς τὴν ἀσθένειαν ταύτην. Τὸ ζήτημα τῶν δαπανῶν τῆς προνοίας τῶν διαβητικῶν εἶναι ἀποφασιστικῆς σπουδαιότητος εἰς τὸ καθόλου Διαβητικὸν πρόβλημα. Μία καλῶς ὀργανωμένη πρόνοια ἐξυπηρετεῖ ὅχι μόνον τὸν ἀσθενῆ, διὰ τῆς διατηρήσεως τῆς υγείας του, ἀλλὰ συντελεῖ καὶ εἰς τὴν μείωσιν τῶν κοινωνικῶν βαρῶν, διότι ἐλαττώνει τὴν πολυδάπανον νοσοκομειακὴν περίθαλψιν καὶ οὕτω περιορίζει καὶ τὰς ἡμέρας τῆς ἀπωλείας τῆς ἐργασίας. Μιᾶς μέσης διάρκειας ἀσθενείας 25 ἐτῶν, ἡ οἰκονομικὴ ἐπιβάρυνσις ὑπελογίσθη, κατ' ἀσθενῆ, εἰς 3000 Δολλάρια. Διὰ ἐντατικοποιήσεως τῆς προνοίας τῶν Διαβητικῶν λαμβανομένων ὑπ' ὅψιν καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ τῶν περὶ ὑγιεινῆς τῆς ἐργασίας διατάξεων δύναται νὰ βελτιωθῇ ἀκόμη περισσότερο ἡ κατάστασις τῶν Διαβητικῶν. Πάντως ἡ διοικητικὴ ὀργάνωσις αὕτη δὲν πρέπει νὰ ὑπερακοντίζει τὸν σκοπὸν τῆς μετατρέπουσα τὰ πλεονεκτήματα εἰς ἀθέλητα μειονεκτήματα διὰ τοὺς ἀσθενεῖς (Falta—Högler σελ. 568).

Σ. Ε. Μαντωνάκης

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΕΡΓΩΝ—SHORTER NOTICES

Lawri O. af Heurlin : The Economic Theory of Agricultural Production. Helsinki 1954, σελ. 130.

Δημοσιεύεται εἰς τὰ *Annales Academiae Scientiarum Fennicae*. Ἐξετάζει θεμελιώδη τινὰ προβλήματα τῆς οἰκονομικῆς θεωρίας περὶ ἀγροτικῆς παραγωγῆς ἀπὸ τὴν λεγομένην ἀρχὴν τῶν δύο διαστατικῶν ποιότητων τῆς γῆς (Twodimensional quality of land).

Gerhard Tintner : Mathematics and Statistics for Economists. Constable and Company Ltd. London.

Τὸ ἔργον τοῦ καθ. τοῦ Κολλεγίου τῆς Iowa προέρχεται ἀπὸ μακρὰς παραδόσεις. Προορίζεται εἰδικῶς δι' Οἰκονομέτρας θέλοντας νὰ ἐφαρμόσουν μέσα, μαθηματικὰ καὶ στατιστικὰ διὰ τὰς οἰκονομικὰς τῶν ἐρευνᾶς. Τὰ κεφάλαια τοῦ ἔργου εἶναι : Ἐφαρμογαὶ στοιχειωδῶν Μαθηματικῶν εἰς τὴν Οἰκονομικὴν, Λογισμὸς Μαθηματικὸς (Calculus) καὶ Πιθανότητες καὶ Στατιστική. Τὸ ἔργον περιλαμβάνει πολλὰ ἐμπειρικὰ παραδείγματα εἰς τὰς ἀσκήσεις του. Ταῦτα παριστοῦν προσπάθειαν οἰκονομετρικὴν, διὰ τὴν χρησιμοποίησιν στατιστικῶν μεθόδων πρὸς ἐπίτευξιν θεωρητικῶν οἰκονομικῶν σχέσεων.

P. Sargant Florence : Industry and the State. London. Hutchinson's University Library 1957.

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην Hutchinson ἐκδιδομένην ἀπὸ τὸν G. Cole περιλαμβάνεται τὸ ἄνω ἔργον ἐκθέτον τὰς σχέσεις βιομηχανίας καὶ κράτους περιληπτικῶς ἀπὸ τοῦ 1776 μέχρι τοῦ 1956.

F. V. Meyer : United Kingdom Trade with Europe. Bowes and Bowes. London 1957.

Ἀνάλυσις τῶν Ἀγγλικῶν συναλλαγῶν μετὰ τῆς Εὐρώπης, τοῦ Ἰσοζυγίου λογαριασμῶν τοῦ H. B., μετὰ πολλῶν πινάκων.

R. N. Carew Hunt : The Theory and Practice of Communism. An Introduction. Geoffrey Bles Ltd. London 1957.

Τὸ ἔργον ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τὸ 1950. Ἐκτατε ἐπανεξεδόθη ἐπανειλημμένως, ἡ τωρινὴ δὲ 5ῃ ἔκδοσις εἶναι ἐπηυξημένη καὶ ἀναθεωρημένη. Τὸ ἔργον ἐπιστημονικῶς καὶ πρακτικῶς ἀναλύει τὸν Κομμουνισμὸν μέχρι καὶ τοῦ 20οῦ Συνεδρίου τοῦ Ρωσσικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τοῦ Φεβρουαρίου 1956. Δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ ἀρίστη ἔκθεσις τοῦ Μαρξικοῦ δόγματος, ὑπὸ τὴν Ρωσσικὴν του ἐφαρμογὴν. Ἔργον ἀξιόλογον καὶ διὰ τοὺς Μαρξιανούς καὶ διὰ τοὺς Μὴ-Μαρξιανούς. Μετεφράσθη εἰς πολλὰς ξένας γλώσσας, τὰς ὁποίας ὁμῶς δὲν ἀναφέρει.

S. W. Wooldridge : The Geographer als Scientist. Thomas Nelson and Sons Ltd. London—Paris—New York 1956.

Μετὰ γενικωτέρας ἀναπτύξεως περὶ τῶν Γεωγράφων ὡς ἐπιστημόνων καὶ τῆς Γεωγραφικῆς Ἐπιστήμης εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν, τὸν ρόλον καὶ τὰς σχέσεις τῆς Γεωμορφολογίας, ἐρευνᾷ εἰδικώτερον ὁ σ. τὴν φυσιογραφικὴν ἐξέλιξιν τοῦ λεκανοπεδίου τοῦ Λονδίνου κλπ. Πολλοὶ χάρται.

Charles P. Kindleberger : The Terms of Trade. A European Case Study. Chapman and Hall Ltd, London 1956.

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὸ Massachusetts Institute of Technology, ὅπου εἶναι καθηγητῆς τῆς Οἰκονομικῆς ὁ συγγραφεὺς του (βοηθούμενος εἰς τὴν συγγραφὴν καὶ ἀπὸ τοὺς Herman G. van der Tak καὶ Jaroslav Vanek) καὶ τὸν Οἶκον John Wiley & Sons Inc. New York. Εἶναι ἡ πρώτη ἐργασία ποὺ παρουσιάζει μὲ ἐντέλειαν τὰ κύρια δεδομένα τῶν «Ὁρῶν τοῦ Ἐμπορίου» (Conditions de l'Echange) τῆς Εὐρώπης. Προσοχὴ δίδεται εἰς τὰς μακροχρονίους (long run) ἀπόψεις κυρίως. Ὑπὸ «Ὁρους Ἐμπορίου», ἐννοοῦμεν τὴν σχέσιν τῆς μέσης ἀξίας τῶν ἐξαγομένων, ὡς πρὸς τὴν τοιαύτην τῶν εἰσαγομένων, ὁ δὲ ὑπολογισμὸς γίνεται διὰ διαιρέσεως τοῦ δείκτου μέσης ἀξίας ἐξαγωγῶν, διὰ τοῦ δείκτου μέσης ἀξίας εἰσαγωγῶν. Εἰς τὸ τελευταῖον κεφάλαιον τοῦ ἔργου συναψίζονται τὰ ἐνδιαφέροντα συμπεράσματα τῆς ἐρεῦνης.

Friedrich Engels—Paul et Laura Lafargue : Correspondance. Tome I 1868–1896. Tome II 1887–1890. Éditions Sociales Paris 1956.

Ἡ μεταξὺ τοῦ Engels († 1895) καὶ τοῦ Paul (1842–1911) καὶ Paula (1846–1911) Lafargue (Γάμος των 1868) ἀνταλλαγεῖσα ἀλληλογραφία παρέμεινε ἀδημοσίευτος πλὴν ἐλαχίστων ἐπιστολῶν τῇδε-κἀκεῖσε εἰς τὸν σοσιαλιστικὸν τύπον δημοσιευθεῖσων. Καὶ ἡ ἔκδοσις εἰς τὴν Ρωσικὴν τῶν Ἔργων τοῦ Marx—Engels περιέλαβεν ὀλίγας μόνον εἰς τοὺς 27ον καὶ 29ον τόμους της. Σήμερον δημοσιεύεται ἡ ὑπὸ δισεγγόνου τοῦ Marx παραχωρηθεῖσα ἀλληλογραφία αὕτη ἐκ 573 ἐπιστολῶν, αἱ ὁποῖαι περιελήφθησαν καὶ εἰς τοὺς τρεῖς τόμους (ὁ τρίτος ὑπὸ ἐκτύπωσιν). Ἐπομένως σχεδὸν ὁλόκληρος ἡ ἀλληλογραφία αὕτη εἶναι ἀνέκδοτος.

Τῶν ἐπιστολῶν προτάσσονται λεπτομερεῖς βιογραφίαι ὅλων τῶν προσώπων, καθὼς καὶ περιγραφαὶ τῶν ἐργατικῶν κινημάτων εἰς τὴν Γερμανίαν, Γαλλίαν, Ἀγγλίαν. Ὡσαύτως παρατίθεται καὶ τὸ Γενεαλογικὸν δένδρον τοῦ Marx, πολὺ χρήσιμον διὰ τοὺς μὲ αὐτὸν ἀσχολουμένους. Ἐκ τούτου βλέπομεν ὅτι ὁ Marx ἐγέννησε καὶ δύο υἱούς, τὸν Edgar (1847–1856) καὶ Guido (1849–1850) καθὼς καὶ μίαν τετάρτην θυγατέρα Franziska (1851–1852) πλὴν τῶν Jenny, Laura καὶ Eleanor.

Gilles—Gaston Granger : Méthodologie Économique. Presses Universitaires de France, Paris 1955.

Τὸ ἔργον ἐκδίδεται εἰς τὴν Bobliothèque de Philosophie Contemporaine ἰδρυθεῖσαν ἀπὸ τὸν Félix Alcan. Εἰς τρία μέρη : Ἡ οἰκονομικὴ σύλληψις τοῦ Ἰσοζυγίου, Νόμοι καὶ Διαρθρώσεις. Ὁ Ὀρθολογισμὸς ἐφαρμοζόμενος εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιστήμην, ἐξετάζονται τὰ διαφορώτατα ἐπιστημονικὰ θέματα (τὸ Οἶκον. Ἰσοζύγιον καὶ ὁ Χρόνος, Ψυχολογικαὶ καὶ Οἰκονομικαὶ διαρθρώσεις, Μακρο-καὶ Μικροδιαρθρώσεις, δεσμοὶ καὶ συστήματα, Θεωρία, Πρόγνωσις, Θεραπευτικὴ, Μεθοδολογία τῶν Σχεδίων).

André Ombredane—J. M. Faverge : L'analyse du Travail. Facteur d'économie humaine et de Productivité. Presses Universitaires de France. Paris 1955.

Ἡ ἀνάλυσις τῆς ἐργασίας πρέπει νὰ καταλαμβάνῃ σπουδαίαν ἔκτασιν εἰς πᾶν πρόγραμμα βελτιώσεως τῆς ἐργασίας καὶ τῆς παραγωγικότητος εἰς μίαν ἐπιχείρησιν. Ὅμως τοῦτο παραμελεῖται. Ὁ σ. ἐκθέτει τὴν ἀνάλυσιν ταύτην εἰς τὸ πλαίσιον τῆς βιομηχανικῆς ψυχολογίας, τὰ σχετικὰ κριτήρια κλπ. καθὼς τέλος, τὰς συνεπειὰς τῆς ἀναλύσεως ταύτης.

J. L. Michel Biscayart : Vendre—Commerce—Organisation—Harmonie Sociale. Dunod Éditeur, Paris 1947.

Ἐκτίθεται ἡ ψυχολογία τῆς ζητήσεως, ἡ ταξινόμησις τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, ἡ σπουδὴ τῆς ἀγορᾶς, ἡ πώλησις, ἡ δημοσιότης καὶ ἐν τέλει ἡ καθόλου ἐμπορικὴ λειτουργία.

R. Dumas : L'Entreprise et la Statistique. Dunod, Éditeur Paris 1956.

Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ André A. Brunet διευθυνομένην Συλλογὴν, «L'Économie d'Entreprise» ἐκδίδεται ὑπ' ἀριθ. 3 ἡ ἄνω ἐργασία. Ἡ συλλογὴ ἀναζητεῖ τὰ μέσα ἐλέγχου καὶ ἐρεῦνης τῶν ἡγετῶν πάσης ἐπιχειρήσεως, εἰς τὸ τεχνικόν, ἐμπορικόν καὶ δημοσιονομικόν πεδίων καθὼς καὶ τὴν διευκόλυνσιν μελετῶν ἐφηρμοσμένης οἰκονομίας. Ὁ ἄνω τόμος ἀποτελεῖ στατιστικὴν ἐγκυκλοπαίδειαν τῆς ἐπιχειρήσεως. Οἱ ἄλλοι τόμοι: La Normalisation comptable καὶ L'Interpretation du Bilan.

René Dumont: Révolution dans les Campagnes Chinoises. Éditions du Seuil, Paris 1957.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ καθηγητῆς τῆς συγκριτικῆς ἀγρονομίας εἰς τὸ «Institut National Agronomique» ἐκθέτει ἐνταῦθα τὸν ταχὺ τρόπον τῆς μεταβάσεως τοῦ ἀγρότου Κινέζου ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς ἐκμεταλλεύσεώς του εἰς τὴν σοσιαλιστικὴν. Τὸ ἔργον μνημονεύει καὶ τὴν Πορτογαλίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα (au Portugal on eu Grèce, σελ. 362) μὲ περιγραφὴν καὶ σύγκρισιν τῶν καταστάσεων εἰς τὰ μέρη ταῦτα (Περαχώρα-Λουτράκι κλπ.). Ἡ ἐπανάστασις χαρακτηρίζεται ὀρθῶς ὡς ἡ μεγαλυτέρα τῆς Ἱστορίας, ἀφοῦ ἀφορᾷ εἰς 500 ἑκατ. ἀγροτῶν.

C. Bobrowski : La Yougoslavie Socialiste. Préface de Georges Vedel. Librairie Armand Colin. Paris 1956.

Ἐκδίδεται εἰς τὴν σειρὰν «Cahiers de la Fondations nationale des Sciences Politiques» ὑπ' ἀρ. 77. Ἐμφανίζεται ἡ κατάστασις τῆς χώρας ἀπὸ τὸ πενταετὲς σχέδιον τοῦ 1947 μέχρι τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀνασυγκροτήσεως ταύτης κατὰ τὸ 1955. Ἡ σημερινὴ πολιτικὴ γραμμὴ διεμορφώθη δι' ἀγώνων εἰς τε τὸ ἐσωτερικόν καὶ τὸ ἐξωτερικόν, δηλαδή τῶν διεθνῶν σχέσεων τῆς χώρας. Ἀποτελεῖ δὲ εἰδικὴν μέθοδον οἰκονομικῆς ἀνανεώσεως, ἡ ὁποία ὅμως δὲν μεταφέρεται εὐκόλως καὶ παραλλάσσει τὸν Μαρξισμόν ὡς σύστημα ἐπαναστατικόν, ὥστε νὰ καταγάγῃ οὗτος εἰς ἀποτελέσματα ἀγαθὰ ἢ ἀνυπερβλῶν ἀγώνων.

La Nouvelle Critique, Mai-Avril 1957 : Problèmes du Socialisme Contemporain. Lettre à Maurice Nadeau sur les Intellectuels et le Communisme par P. Daix. Les Éditions de la Nouvelle Critique Paris.

Μὲ δύο ἐπιγράμματα τοῦ Marx καὶ Thorez ἀρχίζει ἡ Nouvelle Critique τὰς ἀναπτύξεις αὐτῆς πάντοτε.

Recherches Internationales à la lumière du Marxisme. Directeur Jean Canapa. Rédacteur en chef Francis Cohen. Les Éditions de la Nouvelle Critique. Paris. Cahier No 1. Les Origines du Fascisme Paris 1957.

Μελέται τῶν Slobodskoi, Alatri, Magos, Ulbricht, Klein ἐπὶ τοῦ Ἰταλικοῦ, Οὐγγρικοῦ καὶ Γερμανικοῦ Φασισμού.

Αἱ Questions scientifiques, Questions d'histoires, Recherches Soviétiques μετατρέπονται ἀπὸ τοῦ ἄνω τεύχους εἰς τὴν γενικωτέραν ἀνάπτυξιν : Recherches Internationales. Πλέον τοῦ ἐνὸς δισεκατομμυρίου ἀνθρώπων σήμερον σκέπτονται κατὰ μαρξιστικὴν μέθοδον καὶ χρησιμοποιοῦν τὴν τεσσαρακονταετῇ πεῖραν τῶν Σοβιέτ.

Recherches Soviétiques. No 7. Gorki, Mariakovski et le Métier littéraire. Les Éditions de la Nouvelle Critique 1957.

Λογοτεχνικαὶ ἀφηγήσεις τῶν ἄνω δύο συγγραφέων.

A la lumière de Lénine. Éditions Sociales, Paris 1957.

Κείμενα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Λένιν (Ἡ ἀφύπνισις τῶν ἐθνῶν τῆς Ἀνατολῆς, Δικτατορία τοῦ Προλεταριάτου καὶ ἀστική Δημοκρατία κλπ.).

Maurice Rat. : Anthologie grecque. Épigrammes amoureuses et épi-grammes votives suivies de l'appendice Planudéen. Traductions Nouvelle. I—II. Éditions Garnier Frères Paris.

Μετὰ μακρὰν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ θέμα τῆς Ἀνθολογίας μεταφράζονται εἰς μὲν τὸν πρῶτον τόμον 395 Ἐπιγράμματα καὶ ἀποσπάσματα καὶ περικοπαὶ εἰς δὲ τὸν δεύτερον 827. Ἀμφότεροι οἱ τόμοι περιλαμβάνουσι πληθύν σημειώσεων καὶ λεπτομερεῖς πίνακας συγγραφέων καὶ ὕλης.

Adolf Weber : Geld, Banken, Börsen. Richard Pflaum Verlag, München 1955.

Τὸ γνωστὸν ἐγχειρίδιον τοῦ Νέστορος Καθ. τοῦ Μονάχου ἐκδίδεται εἰς πέμπτην ἑκδασιν. Ἐλέχθη ὅτι τοῦτα ἐλύτρωσε τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιστήμην ἀπὸ τὸ μῖσος τῆς ἀντιλαϊκότητος. Οὕτω τὸ ἔργον χρησιμοποιεῖται καὶ ἀπὸ τοὺς σπουδαστάς καὶ ἀπὸ τοὺς πρακτικοὺς καὶ ἀμοίρους θεωρητικῶς καταρτίσεως. Ὁ σ. φοβεῖται τὸν πληθωρισμὸν τὸν ὁποῖον μᾶς ἐπιδείνει ὡς φόβητρον διαρκῶς. Μέχρι τῆς Βραζιλίας εἰς τὴν Γερμανικὴν παροικίαν ἐκρίθη τὸ ἔργον ὡς βοηθητικὸν τῆς αὐτόθι παρασκευαζομένης νομισματικῆς καὶ δημοσιονομικῆς Μεταρρυθμίσεως.

Heinrich Rittershausen : Bankpolitik. Fritz Knapp Verlag. Frankfurt 1956.

Ἐρευνα τῶν ὀριακῶν περιοχῶν μεταξὺ τῆς πιστωτικῆς θεωρίας, τῆς θεωρίας τῶν Τιμῶν, καὶ τῆς Οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Ἐξετάζονται ἡ γένεσις καὶ κινητοποιήσις τῆς πίστεως καθὼς καὶ ἡ καταστροφὴ καὶ στείρωσις της. Κατόπιν τὰ πρὸς τὸ νόμισμα, πίστιν, τόκον σχετικὰ καὶ ἡ δυναμικὴ διαμόρφωσις τῶν τιμῶν.

Ulrich Kahrstedt. Das Wirtschaftliche Gesicht Griechenlands in der Kaireszeit. Kleinstadt, Villa und Domäne. Bernae Aedibus A. Francke 1954.

Ὁ Μ. Rostowzew εἰς τὸ ἔργον του Wirtschaft und Gesellschaft im römischen Kaiserzeit, διὰ βραχέων ἐπραγματεύθη τὰ τῆς Ἑλλάδος, παρέπεμψεν ὅμως εἰς πλουσίας πηγὰς πρὸς ἐπεξεργασίαν. Ὁ ἄνω τόμος ἐπιδιώκει τοῦτο, τὸ δὲ ἔργον θέλει νὰ εἶναι μία ὑπομνημάτις τοῦ Παυσανίου. Ἐξετάζονται λεπτομερῶς αἱ διάφοροι περιοχαὶ (Φωκίς καὶ Λοκρίς, Σικυών, Ἀττικὴ κλπ.). Ἡ σύνθεσις εἰς τὸ τέλος ἐμφανίζει τὴν οἰκονομικὴν φυσιογνωμίαν καὶ τὴν ἐπαικιστικὴν γεωγραφίαν συστηματικῶς.

Werner Ehrlicher : Geldkapitalbildung und Realkapitalbildung, 1956. J.C.B. Mohl (Paul Siebeck) Tübingen.

Τὸ ἔργον προῆλθεν ἀπὸ ὑπόδειξιν τοῦ καθ. Stucken διὰ τὸ γενικώτερον θέμα τῆς «Μακροπροθέσμου Πίστεως». Πραγματεύεται τὰς ἐπενδύσεις καὶ τὴν ἀγορὰν κεφαλαίων μεταξὺ 1924–1938 καὶ ἐφαρμόζει τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύτης ταύτης εἰς τὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς 1949–1953.

W. M. Frhr. v. Bissing : Verkehrspolitik. Eine Einführung. Walter de Gruyter u. Co. Berlin 1956.

Ἀναπτύσσεται τὸ ἐνιαῖον τῆς Συγκοινωνίας καὶ ὁ σκοπὸς τῆς συγκοινωνιακῆς πολιτικῆς. Κατόπιν ὅλα τὰ εἶδη συγκοινωνίας ξηρᾶς, ἀέρος, θαλάσσης. Εἰκόνες, χάρται, διαγράμματα καὶ Στατιστικά.

John Diebold : Die Automatische Fabrik. Ihre industriellen und sozialen Probleme. Nest-Verlag 1954.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ τῆς ἀμερικανικῆς ἐκδόσεως: Automation. The Advent of the Automatic Factory. Ἐκτίθενται τὰ τῶν σκοπῶν τῆς Αὐτοματοποιήσεως, αἱ κατευθύνσεις καὶ ὁ ὑπολογισμὸς τῆς κλπ., τέλος δὲ αἱ κοινωνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐπιδράσεις αὐτῆς.

Deutsche Weltwirtschaftliche Gesellschaft e V.

1. Für eine neue Weltwirtschaft. Hrsg. von Max Roscher.
2. Weltwirtschaftliche Zeitfragen. Vorträge und Ausprachen auf einer Arbeitstagung. Hrsg. von Max Roscher.
3. Grenzraumprobleme der westlichen Weltwirtschaft. Vorträge und Ausprachen.

Verlag Franz Vahlen GmbH. Berlin und Frankfurt.

Διαλέξεις καὶ ὁμιλίαι τῆς Γερμανικῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν παγκόσμιον οἰκονομίαν δοθεῖσαι κατὰ τὰς συνόδους τῆς Ἑταιρείας εἰς Βερολῖνον τὸ 1950 καὶ τὸ 1951 (Ἰούνιον καὶ Ὀκτώβριον). Ἀπασαὶ ἀφοροῦν ζητήματα παγκοσμίου Οἰκονομίας (Ὑποανάπτυκτοι χῶραι, διεθνὲς Ἐμπόριον, Ἀνθραξ, Χάλυψ, Παγκόσμιον νομισματικὸν σύστημα, Ε.Ε.Π. κλπ.).

Heinrich Mechler : 1000 Arbeiter 1000 Unternehmer. Soziales Management im Betrieb. Im Verlag Dr Heinrich Seewald. Stuttgart 1956.

Ἐπεξηγῶν τὸν σκοπὸν τοῦ βιβλίου, ὁ σ. καὶ ὑποδεικνύει κατόπιν τὰ δέοντα γενέσθαι, διὰ σαφῶν καὶ πρακτικῶν ὑποδείξεων, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ γίνουν ἀποδεκταὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν συνεργαζομένων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν.

Adolf Moxter : Methodologische Grundfragen der Betriebswirtschaftslehre. Westdeutscher Verlag. Köln und Opladen 1957.

Εἰς τὴν σειρὰν Beiträge zur betriebswirtschaftlichen Forschung ὑπ' ἀριθμὸν 4, ἥτις σκοπεῖ νὰ μεταδώσῃ νέα ἀποτελέσματα τῆς ἰδιωτικοοικονομικῆς ἐρεύνης εἰς εὐρυτέρους κύκλους. Ἐκτίθενται αἱ πρῶται μεθοδολογικαὶ διαφωνίαι εἰς τὴν ἰδιωτικοοικονομικὴν, ὁ σκοπὸς καὶ ὁ τρόπος ἐρεύνης εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς ἔναντι τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν.

Amerikakunde. 12 Beiträge von E. Baumgarten und andere. 1952. Verlag Moritz Diesterweg. Frankfurt-Berlin-Bonn.

Τὰ Handbücher der Auslandskunde ἐκδίδονται ὑπὸ τῶν Hartig καὶ † Schelberg. Τὸ ἄνω περὶ Ἀμερικῆς εἰς δευτέραν ἔκδοσιν περιλαμβάνει Χωρογνώσιν, Οἰκονομίαν, Κράτος καὶ Κοινωνίαν, Δίκαιον, Θρησκείαν, Φιλοσοφίαν, Τέχνην, Φιλολογίαν, μὲ μίαν γενικὴν ἐπισκόπησιν τῆς πρωταρχικῆς θέσεως τῶν Η.Π.Α. εἰς τὸν κόσμον.

1. Jean Robinson : Grundprobleme der Marxschen 'Ökonomie, 1951.
2. Karl Forchheimer : Keynes' neue Wirtschaftslehre. Eine Einführung 1952.
3. Die Wirtschaftliche Integration, 1953.
4. Mittel und Wege der Vollbeschäftigungspolitik, 1954.

Schriftenreihe der Arbeiterkammer in Wien. Carl Ueberreuters Verlag Wien.

Αἱ ἄνω ἐργασίαι καὶ ἄλλαι ἐκδίδονται ἢ μεταφράζονται ὑπὸ τοῦ ἐργατικοῦ ἐπιμελητηρίου Βιέννης ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Αὐστριακῆς Ἐργατικῆς Συνομοσπονδίας. Τὸ ἐπιμελητήριον πιστεύει ὅτι δια διασφαλισθῇ καὶ περαιτέρω ἐπεκταθῇ ἡ ἐπιρροὴ τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς ἢ δι' ἀγώνων πολλῶν ἀποκτηθεῖσα, πρέπει ἡ ἐργατικὴ τάξις νὰ συζητῇ τὰ σχετικὰ μὲ αὐτὴν προβλήματα. Συνέρχονται λοιπὸν σύνοδοι τῶν ὀργανώσεων τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, αἱ ὁποῖαι συζητοῦν τὰ ζητήματα ταῦτα.

Richard Kerschlag : John Law. Die Erfindung der modernen Banknote. Wien 1956. Notring der wiss. Verbände Österreichs.

Ἐξιστόρησις καὶ κρίσις τοῦ πειράματος τοῦ Τραπεζογραμματίου τοῦ Law, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς τὸ πρῶτον τέτχρτον τοῦ 18ου αἰῶνος παρέσχε με-

γάλην οἰκονομικὴν κινητοποίησιν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπελθούσης καταστροφῆς. Ἡ ληξιαρχικὴ πρᾶξις τοῦ Χαρτανομίσματος εὐρίσκεται ὡς γνωστόν, εἰς τὸ Β' μέρος τοῦ Faust τὸ ὁποῖον ὁ σ. ἀναφέρει (στ. 6111 καθὼς καὶ 4927).

Constantin von Dietze : Wege und Aufgaben Wissenschaftlicher Agrarpolitik. Verlag Karl Alber, Freiburg 1948.

Πρυτανικὸς λόγος ἀναλύων τὰς γερμανικὰς συμβολὰς εἰς τὸν τομέα τῆς Ἀγροτικῆς πολιτικῆς γενικῶς.

Oswald von Nell-Breunig : Wirtschaft und Gesellschaft I. Grundfragen. 1956. Verlag Herder. Freiburg.

Εἰς τὸν ἄνω πρῶτον τόμον ἐκδίδονται ἀπὸ τὸν καθολικὸν Καθηγητὴν αἱ σπουδαιότεραι συμβολαί του εἰς τὰ θεμελιώδη ζητήματα : Ἀνθρώπος καὶ Ἔργασία, Ἐπάγγελμα καὶ Κοινωνία, Γῆ καὶ Ἔδαφος, Κατοικία καὶ Οἰκογένεια. Δίκαιον τῆς Ἰδιοκτησίας. Εἰσόδημα καὶ Κεφάλαιον.

Peter Drucker : Praxis des Management. Econ-Verlag GmbH. Düsseldorf 1956.

Ὁ σ. εἶναι σύμβουλος ἐπιχειρήσεων καὶ Ὁργανώσεως καὶ ἔχει ἤδη μεγάλως ἐπιδράσει ἐπὶ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν καὶ εἰς τὰς Η.Π.Α. καὶ ἀλλαχοῦ. Ἡ ἀνάπτυξις ἀφορᾷ εἰς τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν τῆς Ἐπιχειρήσεως, τῶν ἡγετικῶν δυνάμεων αὐτῆς, τὴν διάρθρωσιν αὐτῆς, τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ ὁργανωτοῦ τοῦ Μέλλοντος.

Fritz Nordsieck : Rationalisierung der Betriebsorganisation. C.E. Poeschel Verlag. Stuttgart 1955.

Ἡ ἐργασία (2α ἐκδόσις τῆς Grundlagen der Organisationlehre 1934) ἐπιδιώκει νὰ παράσχη βάσιν εἰς τὴν νέαν ἐπιστήμην τῆς Ὁργανώσεως καὶ νὰ ἐπεξεργασθῇ τυπικῶς τὸν προσανατολισμὸν αὐτῆς καὶ τὴν σχέσιν της εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ἐπιστημῶν.

Erich Schäfer : Die Unternehmung. Einführung in die Betriebswirtschaftslehre. Westdeutscher Verlag. Köln und Opladen 1956.

Εἰς τὴν γενικὴν ἀνάπτυξιν αὐτὴν τῆς οἰκονομικῆς τῶν ἐπιχειρήσεων ἀναπτύσσει ὁ σ. τὴν τεχνικὴν ὁργανωτικὴν, νομικὴν καὶ δημοσιονομικὴν διάρθρωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως, καθὼς καὶ τὴν ἔδραν καὶ συμμετοχὴν τῶν διαφόρων ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν ὅλην δυναμικὴν τῆς οἰκονομικῆς διαδικασίας. Ὡσαύτως ἐρευνῶνται αἱ ἄγαραί προελεύσεως, διαθέσεως καὶ χρηματοδοτήσεως καθὼς καὶ αἱ μορφαὶ καὶ αἱ σύνδεσμοι τῶν ἐπιχειρήσεων. Τέλος ἀναπτύσσονται τὰ θέματα τῆς διαρκείας τοῦ γύρου πωλήσεων καὶ αἱ διακυμάνσεις αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ὀλίγον ἠρευνήθησαν μέχρι τοῦδε.

Werner Muscheid : Schmalenbachs Dynamische Bilanz. Darstellung, Kritik und Antikritik. Westdeutscher Verlag. Köln und Opladen 1957.

Τοῦ Schmalenbach ὁ «Δυναμικὸς Ἰσολογισμὸς» ἐξεδόθη τὸ 1953 δι' ἑνδεκάτην φοράν. Ὑπῆρξε τὸ μᾶλλον διαμφισβητηθὲν ἔργον τῆς Ἰδιωτικοοικονομικῆς Ἐπιστήμης. Ὁ σ. συζητεῖ τὰς διαφόρους Κριτικὰς (Rieger καὶ ἄλλων) καὶ διαμορφώνει ἰδίας διαπιστώσεις.

Dieter Grell : Der Betriebsinhaberwechsel. Berlin 1957. Walter de Gruyter und Co.

Ὡς 7 τεύχος τῶν Neue Kölner Rechtswissenschaftliche Abhandlungen ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς ἐπιχειρήσεως ἐρευνᾶται συγχρόνως ὡς πρόβλημα τῆς σχέσεως Ἐργασία-Ἐκμετάλλευσις. Ἀναπτύσσονται τὰ τῆς Ἐκμεταλλεύσεως, τῆς σχέσεως τῆς Ἐργασίας, καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἰδιοκτησίας.

1. W. Schäfer-P. Busch : Die Erde als Natur—und Lebensraum⁶ 1956.

2. H. Scholze : Die Erde als wirtschaftlicher und politischer Raum⁶ Verlag Ferdinand Schöningh. Paderborn.

1. Ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον «Erdkunde» καὶ ὡς τόμος VII τῆς σειρᾶς τὲ τὸν ὑπότιτλον : ἡ Γῆ ὡς φυσικὸς καὶ ζωτικὸς χῶρος. Ἡ γῆ ὡς σύμπαν ὑπολογίζεται ἡλικίας τριῶν δισεκατομμυρίων ἐτῶν (ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς δύο δισεκ.), τὰ κλίματα κατανέμονται κατὰ διαφόρους περιοχάς, καὶ τέλος συσχετίζεται ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὴν θάλασσαν.

2. Ὁ VIII τόμος τῆς αὐτῆς Συλλογῆς μὲν τὸν ὑπότιτλον ἡ Γῆ ὡς οἰκονομικὸς καὶ πολιτικὸς χῶρος περιλαμβάνει τὰς σπουδαιότερας οἰκονομικὰς περιοχάς : Ἀγγλοαμερικανικὴν, Λατινοαμερικανικὴν, Σοβιετικὴν, Νοτιοανατολικὴν Ἀσιατικὴν καὶ Εὐρωπαϊκὴν. Προτάσσεται ἐπισκόπησις τῆς Παγκοσμίου Οἰκονομίας.

Prof. Dr Hans Boesch : Wirtschafts-Geographischer Atlas der Welt. Kümmerly und Frey. Geographischer Verlag. Bern 1951.

Ἰδιότυπος χρήσιμος ἔκδοσις κειμένου Οἰκονομικο-γεωγραφικοῦ μετὰ 24 χαρτῶν ἰδιαιτέρων τῶν διαφόρων προϊόντων καὶ πληθύος πινάκων εἰς τὸ κείμενον. Συνδυασμὸς ἐπιτυχῆς Στατιστικῆς - Γεωγραφίας καὶ Παραστατικῆς διατυπώσεως. Οἱ χάρται ἀρχίζουν ἀπὸ Τοπογραφικὴν καὶ Μορφολογικὴν ἀναπαράστασιν τῶν Ἠπείρων καὶ καταλήγουν εἰς τὰ διάφορα προϊόντα (πετρέλαιον, Ἀνθραξ, Σίδηρος, Ξύλον, Καουτσούκ, Δημητριακά, Καφές κλπ. καθὼς καὶ εἰς παραστάσεις : Εὐβιομηχάνησις, Διάρθρωσις ποριστικῆ καὶ οἰκονομικῆς, ἑξωτερικοῦ ἐμπορίου κλπ.).

Hans Lamer – Bux – Schöne : Wörterbuch der Antike mit Berücksichtigung ihres Fortwirkens. Alfred Kröner Verlag Stuttgart 1956.

Εἰς τετάρτην ἔκδοσιν τὸ ἄνω λεξικὸν εἰς τὴν Συλλογὴν Kröners Taschenausgabe Τόμ. 96 περιλαμβάνει εἰς 3000 θελήματα τὴν γνῶσιν τοῦ ἑλληνορωμαϊκοῦ κόσμου καὶ τὴν περαιτέρω ἐπίδρασιν αὐτοῦ μέχρι τοῦ παρόντος. Ὅχι δὲν μόνον ἡ πνευματικὴ ζωὴ, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ πεδίον τῆς ἀρχαίας ζωῆς μὲ τὰς καθημερινὰς αὐτοῦ διαρρυθμίσεις ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τοῦ λεξικοῦ τούτου.

Vom Atom zum Weltsystem. Berichte über die Ergebnisse der Atomphysik Kröners Taschenausgabe Bd 226. Alfred Kröner Verlag Stuttgart 1954.

Μεγάλοι γερμανοὶ φυσιοδίφαι διαφωτίζουν—χωρὶς προϋπόθεσιν εἰδικῶν γνώσεων—περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς ἀτομικῆς φυσικῆς καὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῆς εἰς τὴν ἐπιστήμην, τεχνικὴν, ἰατρικὴν καὶ τὴν ζωὴν. Ἐκαστος τῶν συγγραφέων—ὀμιλητῶν (Bauer, Bothe, Clusius κ.ἄ.) τοῦ νοτιογερμανικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ J. Schlemmer παρουσιάζεται διὰ βραχέων, ὥστε νὰ βοηθῇται ἡ κατανόησις τῆς ἐργασίας του.

J. Rumney und J. Maier : Soziologie, Die Wissenschaft der Gesellschaft. Nest-Verlag GmbH. Frankfurt 1956.

Μετάφρασις ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς ἐκδόσεως. Προσπάθεια εὐχεροῦς μετὰδόσεως τῶν σκοπῶν, μεθόδων, προβλημάτων καὶ ἀποτελεσμάτων τῆς Κοινωνιολογίας καὶ προοπτικὴ ἐξελιξέως της.

Dr Gottfried Eisermann : Die Grundlagen des Historismus in der deutschen Nationalökonomie. F. Enke Verlag. Stuttgart 1956.

Ἀνάλυσις τοῦ μεθοδολογικοῦ παλιμψήστου τῶν Roscher (1817–1894), Hildebrand (1812–1886) καὶ Knies, (1821–1898), πέραν τῆς μόνης μεθοδολογίας, εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ ἔννοιαν καὶ κατεύθυνσιν. Διαπιστώνεται οὕτως ἡ συμβολὴ τῆς Σχολῆς εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Οἰκονομικῶν Θεωριῶν, ἀνεξαρτήτως ἀκάρπου πολεμικῆς καὶ ἀναγνωρίζεται τοῦτο καὶ ὑπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ (W. Stark, J. Schumpeter, L. Zimmermann, Eric Roll).

Kölner Zeitschrift für Soziologie und Sozialpsychologie hrsg. von René König. Sonderheft 1. Soziologie der Gemeinde. Westdeutscher Verlag. Köln und Opladen.

Εἰδικὸν πεῦχος μὲ μελέτας, ἄρθρα καὶ βιβλιοκρισίας σχετικὰς μὲ τὴν Κοινωνικὴν Κοινωνιολογίαν καθόλου.

Fritz Roepke : Handbuch der französischen Wirtschaftssprache. Langenscheidt K. G. Verlagsbuchhandlung. Berlin. Schöneberg 1954.

Εἰς τρίτην ἔκδοσιν τὸ ἔργον πραγματεύεται τὰ τοῦ Κράτους, πληθυσμοῦ, γεωργίας, βιομηχανίας ἐμπορίου, τραπεζῶν, μεταφορῶν καὶ ἀσφαλειῶν.

1. Aufgaben deutscher Forschung. Im Auftrage des Ministerpräsidenten F. Steinhoff hrsg. von Prof. Leo Brandt. 2. Aufl. Bd 1 Geisteswissenschaften. Westdeutscher Verlag. Köln und Opladen 1956.
2. Bd IV. Tabetarische Übersichten zu den Bänden I-III Westdeutscher Verlag. Köln & Opladen.
1. Περιλαμβάνει τὰ θέματα ἐρεύνης Θεολογίας, Φυσιολογίας, Ἱστορίας, Νομικῆς, Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, Οἰκονομικῆς καὶ Ἰδιωτικοοικονομικῆς. Συστηματικῶς ἐκτίθενται ὑπὸ εἰδικῶν τὰ μελέματα τῆς Ἐρεύνης διὰ τὴν γνωρίσῃ ταῦτα καὶ τὸ εὐρύτερον κοινόν. Ἡ ἔρευνα μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία! (Forschung ist bitter wichtig).
2. Πίναξ συστηματικὸς τῶν Πνευματικῶν Ἐπιστημῶν μὲ τοὺς ὑποτίτλους : Θεολογία, Φιλοσοφικαὶ Ἐπιστῆμαι, Νομική, Κοινωνικαὶ καὶ Οἰκονομικαὶ Ἐπιστῆμαι (Γενικαὶ πολιτικαὶ καὶ Κοινωνικαὶ Ἐπιστῆμαι, Πολιτικὴ Οἰκονομία, Οἰκονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων). Εἰς τοῦτον ἀναγράφονται τὰ φλέγοντα ζητήματα τῆς ἐρεύνης εἰς τοὺς σπουδαιότερους κλάδους αὐτῶν.
1. Perikles Ioannou : Christliche Metaphysik in Byzanz. I Die Illuminationslehre des Michael Psellos und Joannes Italos. 1956 Buch-Kunstverlag Ettal.
2. Perikles Joannou : Ionannes Italos. Quaestiones Quodlibetales 1956 Buchkunstverlag Ettal.

Ἀμφότεραι αἱ ἐργασίαι τοῦ αὐτοῦ σ. ἐκδίδονται εἰς τὴν σειρὰν *Studia Patristica et Byzantina* ὑπ' ἀριθμοὺς 3 καὶ 4 καὶ ὑπ' ἀριθ. 1. Ἐρευνοῦν, τὴν Χριστιανικὴν μεταφυσικὴν τοῦ Βυζαντίου εἰδικώτερον τὰς διδασκαλίας τοῦ Ψελλοῦ καὶ Ἰταλοῦ (ἡ ψυχὴ, τὸ πνεῦμα, ὁ νοῦς-ψυχὴ, ἡ ψυχὴ-σῶμα, ἡ πρόληψις, ἡ ἀφαίρεσις, τὸ καθόλου, τὸ μερικόν κλπ.). Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 ἀφιερώνεται εἰς τὸν Franz Dölger «de Studiis Byzantinis ac de Graecia mea optime merito», καὶ πραγματεύεται τὰ τῶν ἀποριῶν καὶ λύσεων τοῦ Ἰωάννου Ἰταλοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν καταγωγὴν κλπ. καθώρισε εἰς τὸ πρῶτον ἔργον. Μερικαὶ ἀπὸ τὰς Ἀπορίας : «Ὅτι τὸ καθόλου ζῶον οὔτε λογικὸν οὔτε ἄλογον. —Τί ἐστὶ περιοχὴ.—Εἰ ὁ ἄνθρωπος σύγκειται ἐξ ἀθανάτου καὶ θνητοῦ. Πῶς ὁ ὀριζόμενος αὐτὸν ὀρισμὸς θνητὸν μόνον ὥριστο κλπ.

Paul Atlthaus : Die letzten Dinge. Carl Bertelsmann Verlag, Gütersloch 1956.

Τὸ εἰς 5ην ἔκδοσιν σύστημα τῆς Ἐσχατολογίας τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Erlangen ἐρευνᾷ τὴν ἔντασιν μεταξὺ τῆς τελειώσεως τῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀτόμου. Τὰ ἔσχατα ζητήματα (τὸ ἀθάνατον τῆς ψυχῆς, ἡ μετεμψύχωσις, ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν κλπ.) ἀναλύονται θεολογικῶς, δηλαδὴ διαφωτίζονται διὰ τῆς πίστεως.

Günther Haenseh : Internationale Terminologie Verlag. R. Möller Stuttgart 1954.

Τετράγλωσσον λεξιλόγιον (καὶ Ἰσπανικά) ὄρων διπλωματικῶν, διεθνῶν ὀργανωτικῶν κλπ., μὲ πρόλογον τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Ὑπάτης Ἀρχῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινοπραξίας Franz Etsel.

Hans W. Klein : 1000 idiomatische französische Redensarten. Langenscheidt K. G. Verlagsbuchhandlung Berlin-Schöneberg 1956.

Τετάρτη ἔκδοσις ἰδιωματικῶν γαλλικῶν ἐκφράσεων μὲ ἐρμηνείαν καὶ παραδείγματα.

Das Goldene Geschichtenbuch. Hrsg. von Eduard Rothmund. Ensslin und Laiblin Verlag. Reutlingen 1957.

Ἱστορίαι καὶ μῦθοι διαφόρων ζώων, νεαρῶν προσώπων, εὐθύμων, γενναίων καὶ εὐσεβῶν προσωπικοτήτων διὰ μορφωτικοὺς σκοποὺς ἀνηλίκων. Οἱ συγγραφεῖς αὐτῶν ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν ἀρίστων γερμανῶν λογογράφων, ποιητῶν, κλπ. (Gustav Schwab, Lessing, J. G. Herder, Goethe, Brüder Grimm κ.ἄ.).

Führer durch Paris und Umgebung. Kiepenheuer und Witsch. Köln-Berlin.

Σύντομος ὁδηγὸς τῶν Παρισίων μετὰ χάρτου καθὼς καὶ περιγραφῶν τῶν θεάτρων, Μουσείων καὶ Παρισινῆς ζωῆς. Ἄλλοι ὁδηγοὶ Kiwi ἔχουν ἐκδοθῇ τῆς Αὐστρίας, Ἑλβετίας, Κάτω Χωρῶν, Βελγίου κλπ.

Federico Chessa : L'Attività Umana e le Teorie economiche. Milano. Dott. A. Giuffrè-Editore 1956.

Εἰς τὴν «Collana di Saggi di economia e Storia» τῆς Σχολῆς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενούης ἐκδίδονται ὑπ' ἀριθμὸν 1 ἐργασίαι παλαιότεραι τοῦ Καθηγητοῦ Chessa ταξινομημέναι συστηματικῶς εἰς τέσσαρας οἰκονομικοὺς τομεῖς. Αἱ ἐργασίαι ἔχουν μέχρις ἐνὸς σημείου ἀναθεωρηθῇ καὶ συγχρονισθῇ (ed ora riveduti ed in qualche punto aggiornati), δεικνύουν δὲ πῶς ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης εἰς τὴν ἐξέλιξιν αὐτῆς πότε τροποποιεῖ, ποτὲ ὁλοκληρώνει τὰς οἰκονομικὰς θεωρίας. Τὰ θέματα ἀφοροῦν εἰς : τοὺς χαρακτῆρας τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, τὸ δίκαιον καὶ τὴν οἰκονομίαν, τὴν ἐξέλιξιν τῆς Κεφαλαιοκρατίας, τὰς ἐπενδύσεις, οἰκονομικοὺς κύκλους, βιομηχανικὰς συγκρούσεις κλπ.

Marcello Boldrini : Demografia. Milano 1956. Dott. A. Giuffrè Editore.

Ἀνακαίνισις πλήρης τοῦ ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον ἔργου τοῦ σ. τοῦ 1946. Δύο μέρη Δημογραφίας : Περιγραφικῆς καὶ ἐρευνητικῆς. Εἰς τὸ πρῶτον : Μορφολογία καὶ λειτουργίαι βιολογικαὶ καὶ κοινωνικαὶ τοῦ πληθυσμοῦ. Εἰς τὸ

δεύτερον : προβλήματα, τάσεις, μεταστροφαι τῆς γεννητικότητος καὶ θνησιμότητος. Ἐν τέλει : Διαμόρφωσις νόμων ἐξελίξεως τοῦ πληθυσμοῦ.

Antonio Gregnanin : Il Matrimonio della repubblica socialista federativa sovietica russa nella filosofia e nel Diritto. Casa editrice Dott. A. Giuffrè. Milano 1957.

Τὸ βιβλίον παρουσιάζει ὁ Mario Matteucci γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου ἐνοποιήσεως τοῦ Ἀστικοῦ δικαίου. Ὡσαύτως προτάσσεται δῆλωσις τοῦ Καθ. Kappello S. I. ἡ ὁποία τὸ ἀπεκδέχεται «per conoscere con esattezza i principi deleterii e assurdi del sistema sovietico». Τὸ πρῶτον μέρος εἶναι Φιλοσοφία Μαρξικοσοβιετικὴ περὶ γάμου, τὸ δεύτερον Νομική. Εἰς παράρτημα μετάφρασις τοῦ ρωσικοῦ κώδικος περὶ γάμου, περὶ οἰκογενείας καὶ περὶ κηδεμονίας τοῦ 1926 μὲ ὅλας τὰς τροποποιήσεις του μέχρι τοῦ 1953.

*

Unesco : Études à l'étranger VIII 1956/57. Répertoire international des bourses et échanges. Paris.

Ὁ ὄγδοος τόμος συμπίπτει μὲ τὴν δεκαετίαν τῆς ὀργανώσεως. Ὁ τόμος περιλαμβάνει 74.000 ὑποτροφίας κρατῶν, πανεπιστημίων, ὀργανώσεων, ἱδρυμάτων κλπ. πλέον τῶν 100 χωρῶν καὶ περιοχῶν (Νέαι χῶραι εἰς τὸν τόμον τοῦτον : Γερμανία, Κίνα, Κορέα, Μαρόκον, Παναμαῆς κλπ.).

Nations Unies: Etude sur la Situation Economique de l'Europe en 1956 Genève 1957.

Λεπτομερὴς οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸ 1956 καὶ δύο μελέται περὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν μεταφορῶν καὶ τῶν προβλημάτων αὐτῶν καὶ τῆς καταναμῆς τοῦ εἰσοδήματος εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην.

Agence Européenne de Productivité : Les Relations Humaines dans l'Industrie. Conférence de Rome (Janvier-Fevrier 1956).

Αἱ Εἰσηγήσεις : Διάρθρωσις καὶ Ὁργάνωσις τῆς Ἐπιχειρήσεως—Συγκέντρωσις, Ἀποκέντρωσις—Συμβούλια ἐργατικά.—Ρόλος τῶν ὀργανώσεων : ἐπαγγελματικῶν, ἐργοδοτικῶν, συνδικαλιστικῶν κλπ.

Bureau International du Travail : L'accroissement de la Productivité dans les Industries de Transformations Genève 1954.

Ἐκτίθενται οἱ ἐξωτερικοὶ συντελεσταὶ οἱ ἐπιδρῶντες ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος, κατόπιν ἡ παραγωγικότης εἰς τὴν ἐπιχείρησιν καὶ τέλος αἱ διὰ τὴν παραγωγικότητα κατάλληλοι μέθοδοι.

τοὺς σπουδαστάς, ἐν τούτοις διακρίνεται διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῆς πληρότητα καὶ τὴν γόνιμον συμβολὴν εἰς τὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας, τὰ ὅποια ἐπιτυχῶς ἀντικατοπτρίζονται ἐν αὐτῇ.

Εἰς τὴν πληθώραν τῶν ἐσχάτως ἐκδοθεισῶν σοβαρῶν ἐργασιῶν ἀντικείμενον τῶν ὁποίων εἶναι ἡ μορφή τῆς Ἀμερικανικῆς οἰκονομίας καὶ ἡ συμβολὴ αὐτῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, τὸ ἔργον τοῦ καθηγητοῦ Alvin Hansen, χάρις εἰς τὴν δυναμικὴν σύλληψιν τῶν συγχρόνων προβλημάτων ἡ ἔρευνα τῶν ὁποίων γίνεται μὲ μεθοδικότητα, καὶ ἐπιστημονικὴν ἐμβάθυνσιν, ἀποτελεῖ ἀξιόλογον προσφορὰν εἰς τὴν σύγχρονον οἰκονομικὴν σκέψιν.

Χαρ. Γ. Σεπεντζῆς

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΕΡΓΩΝ — SHORTER NOTICES

Croom Honor: Introduction to Money. Methuen & Co Ltd. London 1956.

Εἰς τὴν σειρὰν Home Study Books ἐκδιδομένην ὑπὸ τοῦ Sir Iron Evans (25). Ἀνάπτυξις up-to-date ρεαλιστικὴ καὶ ἀνάγλυφος τῶν θεσμῶν καὶ δυνάμεων τοῦ Χρήματος. Ἡ σειρὰ ἐπιδιώκει νέας ἐρμηνείας τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως διὰ τοὺς ἀμυήτους. Ὁ σ. μέλος τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Economist συνέγραψε ἤδη The Approach to Economics. Τὰ τμήματα τοῦ τεύχους: Χρῆμα, Τράπεζαι, Ἀξία Χρήματος, Ἀγορὰ συναλλάγματος.

Graaff J. de V.: Theoretical Welfare Economics. Cambridge University Press. London 1957.

Τὸ βιβλίον ἐμφανίζει μίαν ἐπισκόπησιν τῆς σημερινῆς Οἰκονομικῆς τῆς Εὐπραγίας καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Οἰκονομολόγων καὶ προχωρημένων σπουδαστῶν. Τὸ συμπέρασμα τοῦ καταλήγει, ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὸν ἄνω σκοπὸν τῆς Εὐπραγίας περισσότερο διὰ τῆς πρακτικῆς παρὰ διὰ τῆς θεωρητικῆς ἀναλύσεως.

af Heurlin Lauri O.: The economic theory of agricultural production. Annales Academiae Scientiarum Fennicae, Helsinki 1954.

Προσπάθεια ἐρεύνης βασικῶν τινων προβλημάτων τῆς οἰκονομικῆς θεωρίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως συσχετίσεως πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν καλουμένην δυο-διαμετρικὴν ποιότητα τοῦ ἐδάφους (two-dimensional quality of Land), τὴν ὁποίαν καὶ ἀναλύει (Κεφ. IV 3).

Carter Charles F.: A Guide to Social Accounts. The Workers' educational Association, London 1956.

Ὁ καθ. τῆς ἐφηρμοσμένης Οἰκονομίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Belfast, μᾶς παρουσιάζει ἐποπτικῶς καὶ διὰ βραχέων ἓνα βοήθημα διὰ τοὺς Κοινωνικοὺς λογαριασμούς, μετὰ τῶν σχετικῶν συμπερασμάτων τοῦ ὁδηγοῦ τούτου.

Nyblén Göran: The Problem of Summation in Economic Science, Lund 1951. C.W.K. Gleerup.

Μεθοδολογικὴ ἔρευνα μὲ ἐφαρμογὰς ἐπὶ τοῦ τόκου, χρήματος καὶ οἰκονομικῶν κύκλων. Ἡ μελέτη εἶναι τὸ προϊόν τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ συγγραφέως εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς Lund (of economics), κατὰ τὰ ἔτη 1948/49 καὶ ὑπεβλήθη ὡς διατριβὴ διδακτορικὴ τῷ 1951 ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Καθ. Akerman Johan. Πλὴν τῶν μνημονευθεισῶν ἐφαρμογῶν ἡ ἐργασία ἢ ὁποία δημοσιεύεται ὡς 4ον τεῦχος τῶν Lund Social Science Studies περιλαμβάνει τὰ θέματα: Συστήματα οἰκονομετρικῶν ἐξισώσεων, Ἀπόψεις Παραγωγῆς καὶ διανομῆς, Εἶναι δυνατὴ σύνθεσις μεταξὺ τῶν ἄνω δύο ἀπόψεων; Τὸ βασικὸν πρόβλημα.

Wigham Eric L.: Trade Unions Oxford University Press. London-New York-Toronto, 1956.

Τὸ 229 τεῦχος τῆς The Home University Library of Modern Knowledge. Ἱστορεῖ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐργατικῆς κινήσεως εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὁ ἐπὶ τῆς ἐργασίας συντάκτης τῶν Times, σ., τὴν σημερινὴν κατάστασιν αὐτῶν, τὰς σχέσεις των πρὸς τὰ μέλη, βιομηχανίαν, Κράτος, καθὼς καὶ τὸ μέλλον των.

Morgan Robert Ph. D.: World Sea Fisheries. Methuen & Co Ltd, London, 1956.

Παγκόσμιος συγκριτικὴ ἐπισκόπησις τῆς βιομηχανίας τῆς Ἀλιείας, μετὰ πλείστων ὅσων πληροφοριῶν καὶ καθορισμοῦ τοῦ χαρακτῆρος τῆς Ἀλιείας τῶν διαφόρων περιοχῶν. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος ἔχομεν ἀνάπτυξιν τῶν φυσικῶν καὶ βιολογικῶν συντελεστῶν, εἰς τὸ δεῦτερον, τῆς Τεχνικῆς τῆς ἀλιείας καὶ τῆς γεωγραφικῆς τῆς ἐξαπλώσεως, εἰς τὸ τρίτον, ἐξετάζονται τὰ διάφορα τμήματα τοῦ κόσμου (Assian, European, North American etc. Regions) εἰς τὴν συνολικὴν παραγωγὴν των, ἔκτασιν, πληθυσμὸν κλπ.

Wallis-Roberts: Statistics. A new Approach. Methuen & Co Ltd. London 1957. pp. 646 with 176 Tables and Figures 50.

Οἱ σ. καθηγηταὶ τῆς Στατιστικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Σικάγου Οἱ συγγραφεῖς ὁμολογοῦν ὅτι ἡ Στατιστικὴ, εἶναι κάτι ζωντανὸν καὶ ἐνδιαφέρον ἀντικείμενον, κατὰ τὴν σπουδὴν τῆς ὅμως πολλάκις εἶναι κουραστικῶς ξηρόν. Τοῦτο προσπαθοῦν νὰ ἀποφύγουν ἐπιδιώκοντες διὰ τῆς ἀναπτύξεως

αὐτῶν παραδείγματα ἀπὸ εὐρύτατα πεδία τῆς ἐμπειρίας αὐτῶν, μὲ ἐσωτερικὸν διαφέρον. Τὸ ἔργον εἶναι γραμμένον δι' ἀρχαρίους καὶ δὲν ἀπαιτεῖ εἰδικὴν προτέραν κατάρτισιν (The Nature of Statistics—Statistical—Description—Statistical Inference—Special Topics).

Central Statistical Office : National Income Statistics. Sources and Methods. Her Majesty's Stationery Office. London 1956.

Ἀπὸ τοῦ 1941 δημοσιεύονται ἐκτιμήσεις τοῦ Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος ἐτησίως, ἀπὸ τοῦ 1952 εἰς δύο τόμους (White Paper—Blue Book). Τὸ ἄνω ἔργον εἶναι ἡ πρώτη λεπτομερὴς ἐκθεσις τῶν πηγῶν καὶ μεθόδων τῆς καταρτίσεως τῶν ἀνωτέρω περὶ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος δημοσιευμάτων : Γενικαὶ ἀρχαὶ μετρήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τῆς παραγωγῆς καὶ δαπανῶν εἰς τρεχούσας καὶ σταθερὰς τιμὰς, καθὼς καὶ τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν ὡς ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ἐπίσημους στατιστικάς.

Prof. Guido Menegazzi : Method and Foundations of Social Science. Published by the Institute of Economics and Finance of the University of Bari, Italy, 1957.

Εἰς τὰ τρία μέρη ἐκτίθενται ὑπὸ τοῦ καθ. διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου Οἰκονομίας καὶ Δημοσιονομίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Bari αἱ νέα κοινωνιολογικαὶ μέθοδοι, ἡ φιλοσοφικὴ θεμελίωσις τῆς Νέας Κοινωνιολογίας, ἡ θεμελιώδης τάξις τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν μὲ κατακλειῖδα The new social humanisme.

Marx Karl : Selected Writings in Sociology and Social Philosophy. Watts & Co, London, 1956.

Ἐκδοσις κειμένων κοινωνικοφιλοσοφικῶν τοῦ Μάρξ ἀπὸ τοὺς ὑφηγητὰς Bottomore (μεταφραστὴν καὶ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν) καὶ M. Rubel. Κεφάλαια : Μεθοδολογικὴ θεμελίωσις, προκαπιταλιστικαὶ κοινωνίαι, κοινωνιολογία κεφαλαιοκρατισμοῦ καὶ πολιτείας, ἡ μέλλουσα κοινωνία.

Bray John Francis : A Voyage from Utopia. Edited with an Introduction by M. F. Lloyd-Prichard, London, Lawrence and Wishart Ltd. 1957.

Ἐπανέκδοσις τοῦ γνωστοῦ ἔργου τοῦ J. E. Bray, τοῦ συγγραφέως τοῦ Labour's Wrongs and Labour's Remedy, μὲ μακρὸν πρόλογον βάσει νέων στοιχείων εὐρεθέντων ὑπὸ τῆς Miss Agnes Inglis εἰς Pontiac Mich. εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν.

Penguin Books : 1. Fleming P. : Brazilian Adventure 1957. 2. Is Peace possible ? 1957. 3. Twentieth Century Socialism 1956. 4. Christianity and politics in Africa 1957. Penguin Books. Harmondsworth Middlesex.

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν Penguin Books τὸ πρῶτον πραγματεύεται τὰ τῆς μεγάλης ἐπικρατείας τῆς Βραζιλίας, τὸ δεύτερον γραμμένον ἀπὸ μίαν Κουάκερ θέτει τὸ αἰώνιον ζήτημα τῆς Εἰρήνης, τὸ τρίτον ἀναλύει τὸν σοσιαλισμὸν τοῦ 20οῦ αἰῶνος καὶ τὸ τελευταῖον θίγει τὰς σχέσεις ἐκκλησίας καὶ πολιτείας καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀποστολάς τῆς Ἀφρικῆς.

Seligman C. G. : Races of Africa. London 1957³, Oxford University Press.

Ἀπὸ τὸν αἰμύνηστον διακεκριμένον ἐθνολόγον εἰσαγωγικὴ ἀνάπτυξις τῶν Ἀφρικανικῶν λαῶν εἰς τὴν σειρὰν The Home University Library (Busch, Negro, Hamites, Bantu).

Runes Dagobert D. (editor) : The Dictionary of Philosophy. Philosophical Library. New York 1942.

Τὸ λεξικὸν φέρει ὡς ἐπίγραμμα τὸ «Φιλοσοφία Βίου Κυβερνήτης». Προέρχεται ἀπὸ διεθνῇ συνεργασίαν. Σκοπὸς τοῦ εἶναι σαφής, περιληπτικὴ καὶ ὀρθὴ ἀνάπτυξις καὶ περιγραφὴ φιλοσοφικῶν ὅρων εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σκέψιν. Περιλαμβάνει ἀρχαίαν, μεσαιωνικὴν καὶ νεωτέραν φιλοσοφίαν, μὲ ἰδιαίτερον τονισμὸν τῆς ἀνατολικῆς φιλοσοφίας. Πολλὰ ἄρθρα βιοβιβλιογραφικά (Aristolelianism, Kantianism, Zwingliism, Zoroastrianism κλπ.).

Runes Dagobert D. : On the Nature of Man. An Essay in primitive Philosophy. Philosophical Library. New York 1956.

Δοκίμιον τοῦ παγκοσμίως γνωστοῦ φιλοσόφου προσπαθοῦν νὰ καθορίσῃ τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν καὶ ἠθικότητα κατὰ τὴν πρωτινὴν φιλοσοφίαν.

Meister Eckhart : An Introduction to the Study of his Works, with an Anthology of his Sermons. Selected, annotated and translated by James Clark, Thomas Nelson and Sons Ltd. London etc. 1957.

Εἰς τὸν θεωρητικὸν μυστικισμὸν τὸ ὄνομα τοῦ Meister Eckhart (1260–1327) ὑποδύεται σπουδαῖον ρόλον. Παρὰ ταῦτα ἡ μέχρι τοῦδε περὶ αὐτοῦ κρίσις παρενόει αὐτόν. Ὁ Καθ. Clark προσπαθεῖ νὰ ἀποκαταστήσῃ δικαιοσύνην ἀναιρῶν τὰς μέχρι τοῦδε πλάνας καὶ προκαταλήψεις.

Billy Jaques : La Politique Économique. Presses Universitaires de France. Paris 1956.

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην «Que sais-je ?». Ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ εἶναι μία τεχνικὴ ἡ ὁποία ἐπιτρέπει νὰ ἐπιβάλωμεν ὠρισμένας μορφὰς παραγωγικὰς

ἐν ἀρμονίᾳ μὲ τὴν ὑπάρχουσαν κοινωνικὴν διάρθρωσιν. Ἡ ἀνάπτυξις οὐχὶ κατὰ τομεῖς, ἀλλὰ κατὰ ὁμοειδεῖς κατηγορίας (παραγωγοί, καταναλωταί, ἀγορά, προσφορά, ζήτησις κλπ.).

Laufenburger H. : *Finances Comparées*. Recueil Sirey, Paris 1957.

Εἰς τρίτην ἔκδοσιν τοῦ γνωστοῦ δημοσιονόμου συγγραφέως ἐμφανίζον συγκριτικῶς τὰς δημοσιονομικὰς ἐξελίξεις εἰς τὴν Γαλλίαν, Ἀγγλίαν, Η.Π.Α. καὶ Σοβιετικὴν Ἑνωσιν. Αἱ παλαιότεραι ἐκδόσεις περιεῖχον καὶ τὰς τῶν : Ἑλβετίας, Μεξικοῦ, Βραζιλίας καθὼς ἡ ἄνω, ὀλίγας τινὰς ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν καὶ Δ. Γερμανίαν. Τὸ ἔργον μετεφράσθη εἰς πολλὰς ξένας γλώσσας. (ἰσπανικὴν, πορτογαλικὴν, τουρκικὴν κλπ.).

Hartmann Georges : *L'Automation*. Aux Éditions de la Baconnière. Boudry (Neuchâtel) 1956.

Οἱ ἐργοδότες, οἱ ἐργάται καὶ τὸ Κράτος τίθενται πρὸ τοῦ ἀμέσου διλήμματος τῆς Αὐτοματοποιήσεως (P. Valéry). "Ἄνευ τεχνικοῦ καὶ μαθηματικοῦ φόρτου ἐκτίθενται τὰ ἀποτελέσματα τῆς αὐτοματοποιήσεως καὶ ὁ οἰκονομικὸς αὐτῶν ἀντίκτυπος εἰς τὴν οἰκονομίαν καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἐργασίας. Αἱ ἀγγλικαὶ ἀπεργίαι τῆς βιομηχανίας τῶν αὐτοκινήτων ἦσαν ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελίξεως ταύτης. Ἀξίζει νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ δευτέρα αὕτη βιομηχανικὴ ἐπανάστασις μὲ τὰς οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀνατροπὰς της ; Ὁ σ. οὐδαμῶς τὸ διαμφισβητεῖ. Πιστεύει εἰς τὰ ἀγαθὰ à long terme τῆς νέας αὐτῆς «φιλοσοφίας τῆς παραγωγῆς». Ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ θὰ καταστήσουν ἀναγκαίαν τὴν Αὐτοματοποίησιν καὶ γόνιμον, εἰς πολλοὺς κλάδους, ἐφ' ὅσον οἱ ἐργοδότες καὶ ἐργάται δείξουν κατανόησιν εἰς τὰς νέας ἐξελίξεις καὶ τὸ κράτος ὡς συντονιστὴς λαμβάνει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Αὐτοματοποιήσεως ἄνευ κοινωνικῶν συγκρούσεων.

Granger Gilles-Gaston : *Méthodologie économique*. Presses Universitaires de France, Paris 1955.

Εἰς τὴν «Bibliothèque de Philosophie contemporaine», ἐκδίδεται ἡ ἄνω ἐργασία. Ἀναλύει τὴν Ἑννοιαν τοῦ Ἰσοζυγίου, τοὺς νόμους καὶ τὴν μακρο-καὶ μικροδιάρθρωσιν, τὰς συσχετίσεις καὶ συστήματα, τὸν ὀρθολογισμὸν ἐφαρμοζόμενον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιστήμην καὶ τέλος τὴν μεθοδολογίαν τῶν σχεδίων ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιστήμην.

H. Saint-Maurice : *L'établissement d'une rémunération équitable du Travail*. Les Éditions d'Organisation Paris 1956.

Τὸ ἔργον προλογίζεται ἀπὸ τὸν Καθ. Μ. R. Boide. "Ὅλα τὰ προβλήματα μιᾶς ἐπιχειρήσεως συσχετίζονται, ἡ ἐργατικὴ ἀποζημίωσις εἶναι ἡ μᾶλλον ἐπείγουσα ὑπόθεσις. Δυνάμεθα εὐχερῶς νὰ συζητήσωμεν περὶ αὐτῆς καὶ νὰ καταλήξωμεν εἰς γόνιμα συμπεράσματα «d'une communauté d'intérêts»

ἀντικειμενικότητα ἐπιδιωκομένην ὑφ' ὅλων τῶν ἡγουμένων. Αὕτη δημιουργεῖ ἀποτελέσματα, ἅνευ αὐτῆς δυσεπίτευκτα.

1. Schreurs André : La Route de Wallonie 1953. 2. Rentier Jeannine : L'activité du Conseil de l'Europe dans le domaine Social 1954. 3. Stassart Joseph : Malthus et la Population 1957. Faculté de Droit de Liège.

“Απασαι αἱ ἀνωτέρω ἐργασίαι ἐκδίδονται εἰς τὴν σειρὰν «Collection Scientifique de la Faculté de droit de l'Université de Liège».

1. Μελέτη ἀπὸ τὸ Γαλλοφλαμανδικὸν Κέντρον Ἑρευνῶν ἐρευνῶσα τὰς Βαλλονικὰς συγκοινωνίας (ὕδατος, σιδηροδρόμων, ὁδῶν) καὶ τὴν ὅλην κοινωνικὴν περιπλοκὴν wallon.

2. Ἐκτενὴς ἀνάπτυξις τῆς δράσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἰδίως εἰς τὸ κοινωνικὸν πεδίον.

3. Προσπάθεια νέας ἐρμηνείας τῆς σκέψεως τοῦ Μάλθου καὶ ἐπαληθεύσεως τῶν θέσεων τοῦ Μάλθου διὰ τῶν γεγονότων.

Comité National de l'Épargne Mobilière : Bulletin d'Information. Bruxelles 1957.

Περιοδικὸν δημοσίευμα τῆς Ἐπιτροπῆς κινητῆς ἀποταμιεύσεως εἰς Βέλγιον. Τὸ 47ον τεῦχος ἔχει μελέτας : Εὐρωπαϊκὴ Τράπεζα ἐπενδύσεων, αἱ παραγνωρισμέναι ὠφέλειαι τῆς ἀποταμιεύσεως κλπ. Στήλην διὰ τοὺς νέους περιέχουν τὰ τεύχη πάντοτε.

Gerard de Coune : Ce qu'il faut savoir des titres et de la Bourse. Comité National pour le developpement de l'Épargne Mobilière. Bruxelles 1956.

Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἀποταμίευσιν κινητῶν ἀξιῶν ἰδρύθη τὴν 28 Ἰουνίου 1952 καὶ σκοπὸν ἔχει νὰ τονώσῃ τὴν ἀποταμίευσιν καὶ προωθήσῃ τὴν ἐπένδυσιν εἰς κινητὰς ἀξίας. Τὸ ἄνω τεῦχος εἰς τὸ πρῶτον μέρος του καθορίζει τὰ τῶν κινητῶν ἀξιῶν καὶ εἰς τὸ δεύτερον τὰ τῆς διαπραγματεύσεως αὐτῶν εἰς τὸ Χρηματιστήριον.

André le Gall : Psycho-sociologie des Entreprises. Les Éditions Françaises, Paris 1956.

Προσπάθεια προσαρμογῆς τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Συνένωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ψυχολογίας καὶ κοινωνιολογίας καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος εἰς τὴν Οἰκονομίαν ἀπὸ τὸν φιλοσοφικῶς κατηρτισμένον σ. γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Benoit Brouillette : Les principales Industries Manufacturières du Canada. École des Hautes Études Commerciales de Montréal, 1957.

Ἐρευνῶνται κατὰ τὸ εἶδος των (τροφαί, καπνός, καουτσούκ, δέρμα, ὑφαντουργικὰ κλπ.) καὶ τὸν ἀριθμὸν ἰδίως τοῦ προσωπικοῦ των αἱ χειροτεχνικαὶ βιομηχανίαι τοῦ Καναδᾶ. Εἰς τὸ συμπέρασμα διαπιστοῦται ἡ ἀξία τῆς ἐρεῦνης καὶ τῆς τοποθετήσεως ἐκάστης ομάδος βιομηχανιῶν εἰς τὴν ὀρθὴν συσχέτισίν της.

Buonaroti : Conspiration pour l'Égalité dite de Babeuf. Préface par G. Lefebvre I-II. Éditions Sociales, Paris 1957.

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην «Les Classiques du Peuple» ἐκδίδονται οἱ ἄνω δύο τόμοι τοῦ Buonaroti βάσει τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου αὐτῶν τοῦ 1828. Ἀπὸ τὴν συνωμοσίαν τῶν Ἰσων ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς Babeuf καὶ Darthé καὶ ἡ τῆς ἐξορίας εἰς τοὺς Germain, Moroy, Buonaroti κλπ. Τὸ ἔργον προλογίζεται ἀπὸ τὸν ἐπίτιμον καθηγητὴν τῆς Σορβώνης G. Lefebvre. Ὁ πρῶτος τόμος περιέχει τὰ τῆς συνωμοσίας καὶ ὁ δεύτερος τὰ τῆς δίκης, δικαιολογικὰ ἄλλα ἔγγραφα, κλεῖδα τῶν ἀναγραμματισμῶν (σελ. 221), Βιβλιογραφίαν καὶ πῖνακα τῶν ἱστορικῶν ὀνομάτων.

Piétte André : Marx et Marxisme. Presses Universitaires de France, Paris 1957.

Ὁ γνωστὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων καὶ ἀπὸ παλαιότερα ἔργα του (Les trois âges de l'économie, 1955, Humanisme chrétien et économie politique, 1950 κλπ.) τοποθετεῖ ἐνταῦθα τὸν Μαρξισμόν—πνευματικὴν, οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν κίνησιν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων τῆς ἐποχῆς μας—σαφῶς καὶ ἀντικειμενικῶς (σοσιαλισμός, ρωμαντικός, Μαρξικός, δημοκρατικός), εἰς τὴν ὀρθὴν θέσιν αὐτοῦ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀχλὺν καὶ τὰ πάθη τὰ ὅποια πολλάκις ἐπεσκίασαν τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ. Εἰς τοῦτο ἐπικαλεῖται καὶ τὴν ἰδίαν ρῆσιν τοῦ Marx : «Je ne voudrai pas que nous arborions un drapeau dogmatique, bien au contraire. Nous devons tacher d'aider les dogmatiques à comprendre leurs propres thèses».

Baranski N. : Géographie économique de l'U.R.S.S. Éditions en langues étrangères. Moscou 1956.

Μετάφρασις ἐκ τῆς ρωσικῆς ὑπὸ Ch. Bir τῆς ἀνωτέρω Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας μὲ τὰ Κεφάλαια : Γενικὴ Ἐπισκόπησις τῆς ὅλης σοβιετικῆς περιοχῆς (Διάρθρωσις τῆς Οἰκονομίας εἰς τὴν Τσαρικὴν ἐποχὴν, εἰς τὴν Σοβιετικὴν καὶ μεταβολαὶ εἰς γεωγραφίαν τῆς παραγωγῆς). Κατανομὴ γεωγραφικῆς τῆς Βιομηχανίας, γεωγραφία τῆς Γεωργίας, Μεταφορῶν. Ἐπισκόπησις τῶν εἰδικῶν σοβιετικῶν περιοχῶν. Ἐν τέλει τονίζεται ἡ συνεκτικότης, ὁ καταμερισμὸς τῶν ἔργων καὶ ὁ οἰκονομικὸς συντονισμὸς (Les liaisons

interregionales et la main-d'œuvre) ὅλων τῶν δημοκρατικῶν περιοχῶν καὶ τμημάτων τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Ejov A. : La Statistique en U.R.S.S. Éditions en langues étrangères. Moscou 1956.

Ἡ ρωσικὴ ἔκδοσις παρεσκευάσθη ἀπὸ τὸ Κεντρικὸν στατιστικὸν Γραφεῖον τῆς Σ. Ε. Περιλαμβάνει τοὺς ἀριθμοδείκτας ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς χώρας, μετὰ ἐκτενῶν ἀναλύσεων.

Résolutions du XXe Congrès du Parti Communiste de l'Union Soviétique. Éditions en langues étrangères. Moscou 1956.

Ἀπολογισμὸς δράσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Μεταβολαὶ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ P.C.U.S. Κατευθυντήριοι γραμμαὶ διὰ τὸ ἕκτον πενταετὲς σχέδιον. Ἀπόφασις περὶ καταρτίσεως νέου προγράμματος τοῦ P.C.U.S.

Krijanovski—Weitz : Réseau d'interconnexion unique de l'U.R.S.S. Éditions en langues étrangères. Moscou 1957.

Ἐπισκόπησις τῆς ἀναπτύξεως τῶν βάσεων τῆς ἡλεκτροενεργείας τῆς Σ.Ε. Πλεονεκτήματα τῆς ἐνότητος τοῦ ἡλεκτροδικτύου. Μελλοντικαὶ προοπτικαί. Μετὰ τὸν Marx καὶ Engels οἱ ὅποιοι προεῖδον κατὰ τὴν χαραυγὴν τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας τὴν σπουδαιότητα αὐτῆς, ὁ Lenin εἶχεν εἶπει : «Le Communisme, c'est le pouvoir soviétique plus l'électrification du pays».

Bloch Raymond : L'art et la civilisation Étrousques. Librairie Plon, Paris 1955.

Εἰς τὴν συλλογὴν Civilisations d'hier et d'aujourd'hui, τὴν ἰδρυθεῖσαν ἀπὸ τὸν Grousset René, ἐκδίδεται ἡ ἄνω ἐργασία περὶ τῆς Τέχνης καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ τοῦ μὲ τὸν Ἑτρουσκικὸν κόσμον πολλαχῶς ἀσχοληθέντος συγγραφέως. Τὸ ἔργον ἔχει πολλὰς εἰκόνας. Εἰς τὴν αὐτὴν συλλογὴν ἀπὸ τὸν Ashton T. La révolution industrielle (1760–1830).

Duveau Georges : Les Instituteurs. Éditions du Seuil, Paris 1957.

Εἰς τὴν σειρὰν «Le temps qui court», ἰδιότυπον τεῦχος μὲ τὰ κεφάλαια : L'acte de baptême, le berceau des doctrinaires, l'illusion lyrique, les sains sans espérance et les aristocrates ruinés.

La Nouvelle Critique 87/88, Juillet-Août 1957. Paris.

Ἀναλύσεις περὶ : Sand, Tolstoi, Picasso κλπ. Ἀπάντησις εἰς le Marxisme va mal en France κλπ.

Recherches Internationales à la lumière du Marxisme : Problèmes de l'Automatisation. Août 1957. Éditions de la Nouvelle Critique, Paris.

Περὶ τῆς Αὐτοματοποιήσεως εἰς τὸ καπιταλιστικόν, καθὼς καὶ σοσιαλιστικὸν σύστημα, περὶ τῆς «Κυβερνητικῆς» (La Cybernetique et ses applications) κλπ.

*

Schneider Erich : Einführung in die Wirtschaftstheorie II. Teil. Wirtschaftspläne und wirtschaftliches Gleichgewicht in der Verkehrswirtschaft. 4. Auflage J.C.B. Mohr, Tübingen 1956. VIII, 409 σελ. 156, Σχήματα 16,40 M.

Μὲ τὸ ἔργον τοῦ Schneider ἡσχολήθη πολλαχῶς τὸ «Ἀρχεῖον» (βλ. 1954, 1957 σελ. 181). Τὸ II μέρος τοῦ ἄνω ἔργου, ἐκδίδεται ἤδη εἰς τετάρτην ἐκδοσιν ἀναθεωρημένην. Τὸ ἔργον τοῦ Schneider ἐπεκράτησεν εἰς Γερμανίαν ὅπως παλαιότερον τὰ ἱστορικὰ-οἰκονομικὰ (Schmoller). Τὸ ἔργον ἄκρως συστηματικόν, μετ' αὐστηρῶς ἀκριβοῦς ἀναλύσεως, μὲ ἀπλᾶ μαθηματικά, φέρει εἰς ἐπικοινωνίαν περαιτέρω καὶ μὲ τὴν διεθνῇ ἐπιστήμην. Διὰ τοῦτο καὶ κάθε ὑπερθετικὸν δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολικὸν εἰς τὸ λαμπρὸν αὐτὸ εἰσαγωγικὸν ἔργον, ἐφάμιλλον τοῦ ἀδελφοῦ του ἀμερικανικοῦ τοῦ Samuelson.

Erler Georg : Grundprobleme des Internationalen Wirtschaftsrechts. Verlag Otto Swartz & Co. Göttingen 1956.

Τὸ κλασσικὸν διεθνὲς δίκαιον τοῦ 19ου αἰῶνος, ἡσχολεῖτο μόνον μὲ πολιτικὰ θέματα. Ὁ 20ὸς αἰὼν καὶ δὴ ὁ δεῦτερος παγκόσμιος πόλεμος ἔφερε εἰς τὸ προσκήνιον καὶ διεθνῇ οἰκονομικὰ καὶ δικαιοῦς ζητήματα. Τὴν νομικὴν διασάφησιν τούτων, ἣ ὁποία πρέπει νὰ προηγηθῇ φυσικῶς τῆς συστηματικῆς των κατατάξεως, ἐπιδιώκει τὸ ἄνω ἔργον.

Schäfer Erich : Die Unternehmung. Einführung in die Betriebswirtschaftslehre. Bd. III Erfolgsbildung—Unternehmungskrisen—Rechnungswesen. Westdeutscher Verlag Köln und Opladen 1956.

Μὲ τὸ III τεῦχος συμπληροῦται ἡ εἰσαγωγή εἰς τὴν Οἰκονομικὴν τῶν ἐπιχειρήσεων ἐν ἐπιγνώσει τοῦ σ. ἄνευ ἱστορικῆς ἀναπτύξεως ἢ προβολῆς μεθοδολογικῶν προβλημάτων. Τὸ ἄνω τεῦχος ἀφορᾷ τὴν ἀποδοτικότητα τῆς ἐπιχειρήσεως, τὰς κρίσεις καὶ τὴν λογιστικὴν.

Thenrillat Michael : Die Problematik der landwirtschaftlichen Bodenbelastung 1949.

Ἐναίσιμος διδακτορικὴ διατριβὴ τοῦ Πανεπιστημίου Basel (Εἰσηγηταὶ Salin-Wagner) πραγματευομένη τὸ θέμα τῆς χρεώσεως τοῦ ἐδάφους καὶ τὰς δυνατότητας λύσεως αὐτοῦ, ἰδίως εἰς τὴν Ἑλβετίαν.

Dahrendorf Ralf Dr : Soziale Klassen und Klassenkonflikt in der industriellen Gesellschaft. Ferdinand Enke Verlag, Stuttgart 1957.

Δημοσιεύεται εἰς τὴν σειρὰν «Soziologische Gegenwartsfragen». Ἀναλύει τὸ Μοδέλλον τῆς κλασσικῆς Κοινωνίας τοῦ Μάρξ, τῆς μεταμαρξιστικῆς, τὰς νεωτέρας κοινωνιολογικὰς θεωρίας τοῦ ἀγῶνος τῶν τάξεων, τὴν ἔννοιαν τῆς τάξεως καὶ τῆς θεωρίας περὶ τάξεων ὡς ὀργάνων κοινωνιολογικῆς ἀναλύσεως καὶ ἐν τέλει θέτει τὸ ἐρώτημα : ὑπάρχουν ἀκόμη τάξεις ;

Teichmann Ulrich Dr : Die Politik der Agrarpreisstützung. Bund Verlag GmbH. Köln-Deutz 1955, s. 680, 36 D.M.

Ἐξετάζεται ἡ ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, διὰ τῆς στηρίξεως τῶν τιμῶν, ὡς μέρος τῆς παρεμβατικῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἀναλύεται τὸ πρόβλημα καὶ ἡ πρακτικὴ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν τιμῶν ἐν ἐκτάσει.

Dorfuntersuchungen. Veröffentlichung der Forschungsgesellschaft für Agrarpolitik und Agrarsoziologie C. V., Bonn-Verlag Paul Parey, Hamburg & Berlin.

Διαλέξεις καὶ συζητήσεις τῆς Ἑταιρείας Ἑρευνῶν Ἀγροτικῆς πολιτικῆς καὶ Κοινωνιολογίας, κατὰ τὴν σύνοδον αὐτῆς τοῦ 1955, μετὰ περικοπῶν τῶν συνόδων 1953 καὶ 1954, ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ χώρου γενικῶς.

Schlegel Roger : Leitfaden des Arbeitsrechts. VEB Deutscher Zentralverlag, Berlin 1957.

Περιλαμβάνει γενικὰς διδασκαλίας τοῦ δικαίου ἐργασίας, τὴν δικαιοκὴν ρύθμισιν τῶν σχέσεων ἐργασίας καὶ διενέξεων αὐτῆς.

Schneider Rudolf : Geschichte des Arbeitsrechts der deutschen demokratischen Republik. VEB Deutscher Zentralverlag, Berlin 1957.

Ἀναλύει τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Δικαίου Ἐργασίας ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ Φασισμοῦ, μέχρι καὶ τῆς ιδρύσεως τῆς γερμανικῆς λαϊκῆς Δημοκρατίας.

Kellenberger Eduard : Die Steuern und ihre Reform, Verlag Stämpfli & Cie, Bern.

Ὁ καθηγητὴς καὶ ἐπὶ 25ετίαν διευθυντὴς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν συγγραφεὺς μᾶς δίδει ἐνταῦθα τὸ καταστάλαγμα πλουσίας πείρας μὲ σφρῖγος νεανικὸν καὶ πλήρως ἀναμορφωτικόν. Αἱ μεταρρυθμίσεις τοῦ ἀφοροῦν τὴν φορολογίαν ἐργασίας, προϊόντων, περιουσίας, ὑπερκερδῶν, τὴν οἰκονομικὴν συγκυρίαν καὶ φορολογίαν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπιβολῆς τῶν μεταρρυθμίσεων.

Jöhr, Walter Adolf Prof. Dr: Schweizerische Kreditanstalt 1856–1956. Hrs. von der Schweizerischen Kreditanstalt 1956.

Τοῦ συγγραφέως ὁ πατὴρ διηύθυνε τὸ ἴδρυμα ἀπὸ τοῦ 1918, θὰ ἔγραφε δὲ καὶ ὁ ἴδιος τὴν ἱστορίαν τὴν ὁποίαν διεμόρφωσε καὶ ἐπέζησεν ὁ ἴδιος, ἐὰν δὲν ἀπέθνησκε τὸ 1953. Ἡ ἑκατονταετία κατανέμεται ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως μέχρι τοῦ πρώτου καὶ κατόπιν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, μὲ διαφόρους ὑποπεριόδους κατὰ τὰ διαστήματα ταῦτα. Ἡ ἱστορία τῆς Τραπεζῆς θίγει πάντοτε καὶ τὴν ἐξέλιξιν ὁλοκλήρου τῆς Ἑλβετικῆς Οἰκονομίας.

Otremba Erich : Allgemeine Agrar=und Industriegeographie. Franckh'sche Verlagshandlung Stuttgart 1953. DM. 36.

Τὸ «Ἀρχεῖον» ἡσχολήθη πολλαχῶς μὲ τὴν σειρὰν αὐτὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐκδίδεται ἡ ἄνω ἐργασία «Erde und Weltwirtschaft» (βλ. 1957, σελ. 179 ὅπου τὰ περαιτέρω). Εἰς τὸν ἄνω τόμον συνθεῶνται καὶ συμπαραβάλλονται αἱ δύο κύριαι μορφαὶ τῆς Οἰκονομίας, ἡ Γεωργία καὶ ἡ Βιομηχανία. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης προάγονται αἱ ἐπιδιώξεις καὶ αἱ μέθοδοι, τὰς ὁποίας θὰ ἐπιζητήσῃ εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ ὁ ἄνθρωπος νὰ πραγματοποιήσῃ, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὰς μορφὰς τῆς Οἰκονομίας, τὴν καθωρισμένην τάξιν, τὴν κοινωνικὴν διάρθρωσιν, τὰ προβλήματα τῆς οἰκονομικῆς τοποθεσίας κλπ. Ἀπὸ τὰ διδάγματα τῆς χωρογνώσεως καὶ τῆς τοπειογνώσεως δίδεται ἀπάντησις εἰς τὰ ἄνω ἐρωτήματα. Οὕτως ἐμβαθύνεται ἡ εἰκὼν ἡ ὁποία ἐχαράχθη διὰ τῶν προηγηθέντων δύο τόμων : τῆς φυσικογεωγραφικῆς ἐρεύνης καὶ τῆς γεωγραφίας τῆς παραγωγῆς, καθὼς καὶ τῶν δύο ἄλλων ἐκδοθέντων ἤδη τόμων : Γενικὴ ἐμπορικὴ καὶ συγκοινωνιακὴ γεωγραφία, καὶ ὁ Οἰκονομικὸς ἄνθρωπος ὡς διαμορφωτὴς τῆς γῆς. Οὕτω συμπληροῦται πλήρως ἡ εἰκὼν Γῆς καὶ Παγκοσμίου Οἰκονομίας.

Lehnich Oswald Prof. Dr : Die Wettbewerbsbeschränkung. Eine Grundlegung 1956. Carl Heymanns Verlag KG. Köln–Berlin.

Ὁ γνωστὸς εἰς τὸ Καρτελλικὸν Δίκαιον καθηγητὴς καθορίζει ἐνταῦθα θεωρητικῶς τὸ πρόβλημα τοῦ περιορισμοῦ τοῦ Ἀνταγωνισμοῦ ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ νομικῆς ἀπόψεως εἰς τὰς καθ' ἑκάστον οἰκονομικὰς ἐποχάς, ὑπὸ ἰδιαιτέραν ἄποψιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ τεχνικῆς καταστάσεως. Ὁ συγγραφεὺς κηρύσσεται ὑπὲρ μεταρρυθμίσεως τοῦ Γερμανικοῦ Καρτελλικοῦ δικαίου.

Baade Fritz : Welternährungswirtschaft Rowohlt Taschenbuch Verlag Gmb.H. Hamburg 1956.

Ὑπ' ἀριθ. 29 εἰς τὴν Rowohlts Deutsche Enzyklopädie. Ἐξετάζεται τὸ θέμα τῆς παγκοσμίου διατροφῆς ὡς κλάδος τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας. Ἀναπτύσσεται ἡ ἐξέλιξις τοῦ παγκοσμίου πληθυσμοῦ, ὁ νόμος τῆς αὐξήσεώς του, τὰ ἀποθέματα γῆς, αἱ θάλασσαι, ἡ νεωτέρα γεωργικὴ τεχνικὴ καὶ οἱ σκοποὶ καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς παγκοσμίου πολιτικῆς τῆς διατροφῆς.

Diskussionsbeiträge zu Wirtschaftsfragen. Heft 17: Aktuelle Probleme der Agrartheorie des Marxismus—Leninismus 1955. Heft 23: Vorbereitung von Investitionsvorhaben 1955. Verlag die Wirtschaft. Berlin.

Ἡ ἐργασία τοῦ Dr Benary Arne ἀναπτύσσει τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐνιαίου σοσιαλιστικοῦ κόμματος τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας περὶ μείζονος ἀναπτύξεως τῆς Γεωργίας «Das Gesicht dem Dorfe zu!» (Ἄς στρέψωμεν τὰ βλέμματά μας πρὸς τὸ χωρίον). Ἀναζητοῦνται οἱ λόγοι τῆς ὀπισθοδρομικότητος τῆς Γεωργίας εἰς τὰς Καπιταλιστικὰς Οἰκονομίας καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ χωρίου ὑπὸ τῆς πόλεως. Τέλος ἐρευνῶνται αἱ συνέπειαι τῆς Ἐθνικοποιήσεως τοῦ ἐδάφους.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 23 ἐργασία τοῦ Bargfried Burchard ἀναλύει τὴν μεταπολεμικὴν κατάστασιν τῆς οἰκονομίας εἰς τὴν Γερμανικὴν λαϊκὴν δημοκρατίαν διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς γῆς ἀπὸ τοὺς Junker, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων παραγωγικῶν μέσων ἀπὸ τοὺς Καπιταλιστὰς καὶ ἐνόχους τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου Nazi. Ἡ τοιαύτη προπαρασκευὴ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς οἰκονομίας καὶ τὴν δημιουργίαν δυνατοτήτων ἐπενδύσεως ὤφειλε νὰ λάβῃ χώραν εἰς τρία στάδια: Προοπτικὴ τοῦ Σχεδιασμοῦ, Προσχεδιασμὸς καὶ Σχεδιασμὸς εἰς τρία ἐπακόλουθα στάδια, τὰ ὅποια δὲν ἔπρεπε νὰ ἀποχωρισθοῦν ἀλλήλων.

Neuloch Otto: Deutsche Betriebssoziologie. Beuth-Vertrieb Gmb.H. Berlin 1956.

Δημοσίευμα τοῦ RKW (Rationalisierungs—Kuratorium der deutschen Wirtschaft), ἐμφανίζον τὰ δεδομένα μιᾶς ἐρεῦνης κοινωνιολογικῆς τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν Γερμανίαν.

Witthoff J.; Prof. Dr Ing. habil.: Der kalkulatorische Vergleich insbesondere die Wirtschaftlichkeitsrechnung. Carl Hanser Verlag, München 1956.

Ἡ πραγματεία ἀποτελεῖ τὸ 5ον τεῦχος τῶν Refa-Bücher (βλ. «Ἀρχεῖον» 1954 A-B, σελ. 260). Ἀφορᾷ εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς συγκρίσεως τῶν δαπανῶν (ὅπως ἄλλα τεύχη ἀφεώρων εἰς τὴν χρονικὴν σύγκρισιν), τὴν λεγομένην ἀποδοτικότητα, ἀποτελεσματικότητα τῆς ἐπιχειρήσεως. Κυρίως βοηθεῖ μηχανικούς, τεχνικούς, ἰδιωτικοοικονομολόγους καὶ λογιστικούς.

Edmund Heinen: Die Kosten. Ihr Begriff und ihr Wesen. West-Öst. Verlag Gmb.H. Saarbrücken 1956.

Δημοσίευμα τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Saar. Ἱστοριοεξελικτικὴ ἐρευνα τῶν διαφορῶν παραστάσεων τῆς φύσεως τοῦ Κόστους. Τοιαύτη ἐπισκόπησις

ἀφήνει νὰ διαγιγνώσκεται μία διαρκῶς πραγματοποιουμένη μεταβολή εἰς τὴν ἰδιωτικοοικονομικὴν σκέψιν περὶ τοῦ Κόστους.

Meier Victor : Das neue Jugoslawische Wirtschaftssystem. Verlag P. G. Keller—Winterthur 1956.

Ἐναίσιμος ἐπὶ διδακτορία διατριβή (καθ. Mötteli—Keller) τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς St-Gallen, ἀναλύουσα τὰς πολιτικὰς καὶ ἰδεολογικὰς βάσεις τοῦ Γιουγκοσλαβικοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος, καθὼς καὶ τὰς οἰκονομικὰς ἀπόψεις αὐτοῦ (Ἔργασία, Ἀγορά, Σχεδιασμοὶ κλπ.).

Statistisches Bundesamt : Wirtschaftskunde der Bundes-Republik Deutschland. 1955 Wiesbaden. Verlag W. Kohlhammer, Stuttgart & Köln

Ἐπανεκδίδεται, ὡς προλογίζει ὁ πρόεδρος τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας Gerhard Fürst, μία συνοπτικὴ καὶ εὐνόητος ἐπισκόπησις τῆς καταστάσεως τῆς Γερμανικῆς Οἰκονομίας εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς ἀπόψεις, ἀναλύουσα παραστατικῶς αὐτήν. Ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀμέσως καὶ διὰ τοὺς ἀριθμοὺς ἀνατρέχει εἰς τὸ «Statistisches Jahrbuch».

Schraepler Ernst : Quellen zur Geschichte der sozialen Frage in Deutschland. Band I (1800–1870), Bd. II (1871 bis zur Gegenwart). Musterschmidt—Verlag, Göttingen, Berlin, Frankfurt 1957.

Ἐκτον καὶ ἑνατον τεῦχος τῆς Συλλογῆς «Quellensammlung zur Kulturgeschichte», ἐκδιδομένης ἀπὸ τὸν Καθ. Treue W. Τὸ ἕκτον τεῦχος (I μέρος) ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐποχὴν 1800–1870 καὶ περιλαμβάνει τὴν ἐποχὴν τοῦ Ναπολέοντος I μέχρι τῆς ἰδρύσεως τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Περιέχει κείμενα τῶν : Fichte, Weitling, Marx καὶ Engels, Rodbertus. Ταῦτα ἀπεικονίζουν τὴν βιομηχανικὴν Ἐπανάστασιν, τὸν οὐτοπικὸν καὶ κοινωνικὸν σοσιαλισμὸν κλπ.

Τὸ II μέρος περιλαμβάνει τὴν ἐποχὴν 1871 μέχρι σήμερον. Μνημονεύονται αἱ συμβολαὶ τῶν Schmoller, Naumann, Krupp, Bebel, Bernstein, ἀτυχῶς παραλειπομένης τῆς τοῦ Herkner. Κεφάλαια : 1870–1918, 1919–1933 (Δημοκρατία Βαϊμάρης) 1933–1945, Μετὰ τὸ 1945.

Beck Walter : Grundzüge der Sozialpsychologie. J. A. Barth. München 1956.

Πρωτότυπος διάρθρωσις κοινωνικῆς ψυχολογίας. Ὁ δυστυχῶς προῶρως θανὼν συγγραφεὺς συγκεντρώνει ἐνταῦθα πλουσίαν ἐμπειρίαν μετὰ ἐπιστημονικῶν διαπιστώσεων, καθὼς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν διεθνῶν ἐρευνῶν, εἰς ἓνα ἄρμονικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον πολὺ ἐτόνωσε τὴν σχετικὴν κίνησιν εἰς τὸν γερμανόγλωσσον χῶρον.

Bessel—Ludwig : Kleiner Rechtsspiegel. Verlag Julius Klinkhardt. Bad Heilbrunn Obb. 1955.

Ἡ ὀνομασία τοῦ τευχιδίου προέρχεται ἀπὸ τὸ «Sachsenspiegel» τοῦ 13ου αἰῶνος καὶ ἐπιδιώκει νὰ γνωρίσῃ τὰ σπουδαιότερα τμήματα τοῦ Δικαίου εἰς τὸν λαόν, πρᾶγμα ποὺ καὶ ὁ Κάντ εἶχε θεωρήσει ὡφέλιμον διὰ τὰ Σχολεῖα (Κατήχησις δικαίου). Πρὸ ἐκάστου τίτλου γνωμικὸν π.χ. περὶ παρανόμων πράξεων τοῦ Goethe : Besser du erlitest Unrecht, als wir hätten überhaupt kein Gesetz. Deshalb füge sich jeder dem Gesetz, ἢ διὰ τὸν ποινικὸν δικαστὴν : Der Richter, der nicht strafen kann, gesellt sich endlich zum Verbrecher.

Scherer Alice und Robert und Dorneich Julius (Hrsg) : Ehe und Familie. Grundsätze, Bestand und fördernde Massnamen. Verlag Herder Freiburg i/Br. 1956.

Ὡς ἑβδομον τεῦχος εἰς τὸ ἔργον Wörterbuch der Politik (βλ. «Ἀρχεῖον» 1954/5). Ἐπιδιώκει νὰ θέσῃ ὕλικὸν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ εὐρύτατα συζητουμένου θέματος «Γάμος καὶ Οἰκογένεια». Ἐκθέτει τὴν ἰσχύουσαν τάξιν, εὐρύτατα ἀναπτύσσει τὰς διαρρυθμίσεις καὶ μέτρα πρὸς προαγωγὴν τῆς Οἰκογενείας. Σπουδαίως ἀξιολογοῦνται τὰ ἀλλοδαπὰ σχετικὰ μέτρα, διότι οὕτω μόνον ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν σύγκρισις διὰ προαγωγὴν τῶν μέτρων.

Aus sowjetischer und volksdemokratischer Wirtschaftsliteratur, 1. Zwei Weltmärkte—zwei Perspektiven 1953. 4. Über den Gegenstand der speziellen Wirtschaftsdisziplinen 1954. 6. Über die Finanzierung und Kontrolle der Investitionen 1954. 15. Die Bestimmung des ökonomischen Nutzeffekts von Investitionen 1955. 23. Die Analyse der Arbeitsproduktivität und der Verwendung des Lonfonds 1956. Verlag die Wirtschaft Berlin.

Ἀπασαι αἱ ἀνωτέρω ἐργασίαι εἶναι μεταφράσεις ἐκ τῆς ρωσικῆς οἰκονομικῆς φιλολογίας. 1. Ἡ πρώτη διαπιστώνει τὸ γεγονὸς τοῦ δευτέρου πολέμου, τῆς διασπάσεως τῆς ἐνιαίας παγκοσμίου ἀγορᾶς, τῆς ἀμερικανικῆς ἐπεκτατικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Δ. Εὐρώπην κλπ. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 ἔργον ἐπιδιώκει νὰ καθορίσῃ ἐπιστημονικῶς τὸ ἀντικείμενον τῶν εἰδικῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν (σοσιαλιστικῆς—οἰκονομικῆς τῶν Ἐπιχειρήσεων, σοσιαλιστικῆς γεωργίας, συγκοινωνίας). Τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 τὴν χρηματοδότησιν καὶ ἔλεγχον τῶν Ἐπενδύσεων (σχεδιασμὸς τῶν ἐπενδύσεων, βελτίωσις βιομηχανικῆς παραγωγῆς καὶ ἐγκαταστάσεων, ἀρχαὶ μακροπροθέσμων δανείων κλπ.). Τὸ ὑπ' ἀριθ. 15 τὸν καθορισμὸν τοῦ ὡφελίμου οἰκονομικοῦ ἀποτελέσματος προκειμένων ἐπενδύσεων καὶ εἰδικώτερον τὴν αὐξήσιν τῆς κοινωνικῆς

παραγωγικότητος τῆς ἐργασίας εἰς τὴν βιομηχανίαν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 23 ἔργον τοῦ Masdorow ἀναλύει τὴν ἐργασιακὴν παραγωγικότητα καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ καθολικοῦ μισθοῦ (Lohnfond = βασικὸς καὶ πρόσθετος μισθός).

Knobloch Helmuth : TAN in der Spinnerei und Weberei. Fachbuch Verlag Leipzig 1955, 5 DM.

TAN (Technische Arbeits Normung) Τεχνικὴ τῆς ρυθμίσεως τῆς ἐργασίας εἰς τὴν κλωστουργίαν καὶ ὑφαντουργίαν. Ἐκτίθεται ἡ φύσις τῆς ρυθμίσεως τῆς ἐργασίας καὶ αἱ βάσεις αὐτῆς.

Arbeitsgemeinschaft sozialdemokratischer Akademiker (Hersg). 1. Das Weltbild unserer Zeit, 1954. 2. Weltmacht Atom, 1955. Nest-Verlag Frankfurt/M.

1. Ἀναπτύσσονται συνεργατικῶς τὰ θέματα : Ἐνέργεια καὶ Ὑλῃ, Σῶμα καὶ Ψυχὴ, Πολιτισμὸς καὶ Τέχνη, Ἄνθρωπος καὶ Κοινωνία, ἡ θρησκευτικοῦ εἰκὼν τοῦ Κόσμου, ὁ σοσιαλισμὸς τῆς ἐποχῆς μας.

2. Ἡ σημερινὴ θέσις τῆς πυρηνικῆς φυσικῆς, ἡ εἰρηνικὴ χρῆσις τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, ἡ στρατιωτικὴ σπουδαιότης ἀτομικῶν ὄπλων, τὸ ἱστορικὸν φαινόμενον τῆς καὶ ἡ φοβία, πολιτικὴ καὶ ἐποχὴ ἀτομικῆ.

Zahn Ralph : Atom. Tod oder Segen, 1955. Kongress-Verlag Berlin.

Ὅπως ὅλα τὰ παρόμοια ἔργα προβάλλει καὶ τὸ ἄνω τὰ τῆς καταστροφῆς καὶ τὰ τῆς εὐλογίας τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας. Κάνει προοπτικὰς καὶ θέτει αἰτήματα διὰ τὸ παρόν.

Atomenergie. Wege zur friedlichen Anwendung 1956. Vereinigung Deutscher Elektrizitätswerke. Frankfurt/M.

Συνεργατικὸν ἔργον ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως ἐξετάζον τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν ὡς μέσον εἰρηνικῆς οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Schreiber Georg : Deutsche Wissenschaftspolitik von Bismarck bis zum Atomwissenschaftler Otto Hahn. Westdeutscher Verlag Köln und Opladen 1954.

Ἀνάπτυξις τῆς πολιτικῆς διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἐπιστήμης ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Βίσμαρκ, μέχρι τοῦ σημερινοῦ ἀτομικοῦ ἐπιστήμονος Otto Hahn Προέδρου τῆς Ἐταιρείας Max-Planck. Ἀπὸ τοῦ Althoff διὰ τοῦ Harnack, Planck, W. Rathenau καὶ τῶν Καθηδρυμάτων τῆς Kaiser-Wilhelm-Gesellschaft ἐξιστορεῖται ἡ πολιτικὴ τῆς ἀνεξίξεως τῶν φυσικῶν καὶ πνευματικῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὴν Γερμανίαν.

Doré Obrizek : Griechenland. Mit 304 Bildern und Zeichnungen. Verlag Kurt Desch. Wien—München—Basel 1955.

Εἰς τὸν ὁδηγὸν αὐτὸν παρελαύνει ἡ αἰωνία Ἑλλάς ἀπὸ τῆς Κερκύρας μέχρι τῆς Ρόδου, ἀπὸ τῆς Κρήτης μέχρι τοῦ Ἀγίου Ὄρους. Ἡ ἱστορία 2500 ἐτῶν μὲ τὸν Παρθενῶνα, τὸ ἄφθαστον ἐκπολιτιστικὸν Μνημεῖον τῆς Ἀνθρωπότητος, μέχρι τῶν σημερινῶν σκηνῶν τῆς καθημερινῆς ζωῆς εἰς ὅλα τὰ σπουδαῖα τμήματα τῆς χώρας. Ἡ «Ἑλλάς» εἰς τὴν Συλλογὴν «Schöne weite Welt», μᾶς πληροφορεῖ περὶ τῆς Ἱστορίας, τοῦ θεάτρου καὶ λογοτεχνίας, τῆς Μυθολογίας τῆς ἀρχαίας ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Πληθὺς (304) λαμπρῶν ἐγχρῶμων εἰκόνων (Μαραθῶν, Δελφοί, Βόλος, Πάργα, ὁδὸς Μυκηνῶν—Ναυπλίου, Μονὴ Βατοπεδίου, Δαφνί, Χανιά κλπ.) ἐκμαγεύουν τὴν παραστατικὴν καλλιτεχνικὴν ἔκδοσιν. Ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ἐδημοσίευσεν Ὁδηγὸν καὶ τῆς Ἰσπανίας (βλ. «Ἀρχεῖον» 1955 Α. σελ. 127).

Eranos Jahrbuch 1956. Band XXV. Rhein-Verlag, Zürich 1957.

Ἀπὸ τοῦ 1933 συναντῶνται εἰς Ascona κατ' Αὐγούστον διανοούμενοι ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον διὰ νὰ συζητήσουν θέματα περὶ τῆς Ἐπιστήμης τοῦ Ἀνθρώπου. Ὁ ἄνω τόμος ἀφορᾷ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν δημιουργικότητα (Der Mensch und das Schöpferische). Ἐξετάζονται τὰ ὑπάτα καὶ τελευταῖα ζητήματα φύσεως καὶ ὑπερφύσεως περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου. Πραγματεῖαι : La vertu creatrice du mythe, Prometheus, The creative Pattern in primitive Africa, Das schöpferische Prinzip ins Buch der Wandlungen. Ὅλαι αἱ μελέται ἔχουν περίληψεις Γερμανικάς.

Jahrbuch der Albertus Universität zu Königsberg/Pr. Holzner Verlag Würzburg 1957.

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὸν Göttinger Arbeitskreis ὡς ἑβδομος τόμος, περιλαμβάνει πολλὰς μελέτας, ἰδίως περὶ Kant, καθὼς καὶ ἄλλας ἱστορικάς, πολιτικάς κλπ.

Libertas Christiana. Friedrich Delekat zum 65 Geburtstag 1957. Chr. Kaiser Verlag München.

Τιμητικὴ προσφορὰ πρὸς τὸν 65τηκοντούτην Delekat μὲ διαφόρους μελέτας (πολίτης καὶ ὑπήκοος, Imago Dei παρὰ τῷ Παύλῳ, Ὁ μαρξιστικὸς Ἀθεϊσμός, Θεμελίωσις τοῦ Δικαίου κλπ.).

Theologische Existenz heute. Eine Schriftenreihe : 23. Schempp : Der Einzelne und die Gemeinschaft in Christus 1950. 30. De Quervain : Mensch und Staat heute 1952. 31. Lieb : Wir Christen und der Kommunismus 1952. 36. Kranz : Prophetie und Politik 1952. 45.

Hammelsbeck : Die veränderte Weltsituation etc. 1955. 48. Steck : Undogmatisches Christentum. ? 1955. 57. Delegat : Der Christ und das Geld 1957. Chr. Kaiser Verlag, München.

Εἰς τὴν ἄνω σειράν μετὰ 57 τεύχη αὐτῆς συζητοῦνται παντοῖα ζητήματα, οἷα καὶ τὰ ἄνω ("Ἄνθρωπος καὶ Κράτος, Χριστιανοὶ καὶ Κομμουνισμός, Χριστιανοὶ καὶ Χρῆμα κλπ.) πάντοτε ὑπὸ τὸ βάθος τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καὶ μετὰ διαρκῆ προβολὴν αὐτῆς.

Lippa's Wirtschaftsgeographischer Wandatlas von Deutschland. Paul Lippa Verlag, Berlin 1957.

Βιομηχανικὸς χάρτης τῆς γερμανικῆς ὁμοσπονδιακῆς δημοκρατίας καὶ τῆς σοβιετικῆς ζώνης κατοχῆς μετὰ ὑποδηλώσεων χωρικῶν καὶ βιομηχανικῶν διὰ καθωρισμένων σημείων.

Meyer Hans : Weltanschauungsprobleme der Gegenwart. Paulus Verlag Recklingshausen 1956.

Ὅκτὼ μελέται ἀναδημοσιεύονται σχεδὸν ἔχουσαι μετὰ κοσμοθεωρητικὰ προβλήματα τοῦ παρόντος. Ἀξιολογεῖται ἡ ρωσικὴ νοοτροπία καὶ αἱ ἐπιδράσεις τοῦ διαλεκτικοῦ ὕλισμου καὶ τοῦ Hegel, ἐπὶ τῆς σκέψεως καὶ πράξεως, ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως τῶν Ρώσων.

Das grosse ABC. Ein Lexikon zur deutschen Sprache. Bearbeitet und herausgegeben von Universitätsprofessor Dr Lutz Mackensen in Verbindung mit Dr Robert Müller—Sternberg und Dr Wolf Seidl. August Bagel Verlag, Düsseldorf 1956.

Λεξικὸν τῆς γερμανικῆς, συνοπτικὸν ὀρθογραφικόν, ἑτυμολογικόν, συνωνύμων καὶ γραμματικῆς καὶ ὅφους.

1. Johann Wolfgang Göthe : Faust I—II Egmont. Ein Trauerspiel. Reclam—Verlag, Stuttgart.

2. Richard Wagner : Das Rheingold, die Walküre, Siegfried, Götterdämmerung. Parsifal, die Meistersinger von Nürnberg, Tristan und Isolde, Lohengrin, Tannhäuser, der fliegende Holländer, Rienzi. Reclam—Verlag, Stuttgart.

1. Ἡ ἐργασία τοῦ Φάουστ διήκει δι' ὅλης τῆς ζωῆς τοῦ Göthe (1749—1832). Τὸ πρῶτον μέρος αὐτοῦ ἐξεδόθη ὡς ἀπόσπασμα, τὸ 1790, ὅμως τελικῶς ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Shiller, ἐξεδόθη τὸ 1808. Πάντως ὁ Göthe ἔγραφε καὶ διὰ τὸ δεύτερον μέρος (Helenatragödie) ὅτι ἦτο ἀπὸ τὰς παλαιότερας συλλήψεις του. Ὁ θάνατος τοῦ Schiller (1805) ἀπήμβλυνε τὴν δημιουργικότητά τοῦ Göthe καὶ μόνον ὁ ἄλλος θάνατος τοῦ Βύρωνος (1824) τὸν προώθησεν εἰς τὴν τελευταίαν πρᾶξιν τοῦ Φάουστ II, ὥστε ἐπὶ τέλους νὰ περατωθῇ ὁ Φάουστ τὸ 1831. Ἐτσι ἔλεγε στὸν Eckermann τότε εὐχαριστη-

μένος «τὴν ἐπὶ πλεόν ζωὴν μου θεωρῶ καθαυτὸ δῶρον, καὶ μοῦ εἶναι ἀδιάφορον, ὅ,τι καὶ ἂν κάνω τώρα». Ὁ Faust εἰς ἀμφοτέρας τὰς πράξεις ἐδόθη τὸ πρῶτον τὸ 1875 καὶ ἀποτελεῖ «das Höchste, was der genius der deutschen Dichtung hervorgebracht hat».

2. Τοῦ Richard Wagner (1813–1883) ἡ ζωὴ ὑπῆρξε πολὺ τρικυμιώδης. Τὸν πατέρα του ἔχασεν ἤδη ἀπὸ τοῦ πρώτου του ἔτους. Ὁ θετὸς πατήρ του Geyer, ὁ ὁποῖος ἦτο ἡθοποιός, κατηύθυνε τὴν ἔμφυτόν του κλίσιν πρὸς τὸ θέατρον, ὥστε παρ' ὅλας τὰς ταλαιπωρίας του (ἐξορία του εἰς Ζυρίχην μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1848), νὰ μὴ παρεκκλίνη πλεόν ἀπὸ τὸ θέατρον. Ἡ ἰδιοτυπία του εἶναι ὅτι Ποιητὴς καὶ Συνθέτης εἶναι ὁ ἴδιος. Μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ θεάτρου διὰ τὴν Τριλογίαν του (Ring des Niebelungen) εἰς Bayreuth, ὅπου ἐπαίχθη αὕτη τὸ 1876, ἐπρόφθασε καὶ ἔδωσε τὸ 1882 καὶ τὸν Parsifal, τὸ κύκνειον ἔργον του μετὰ τὴν Μεταφυσικὴν του καὶ τὴν ἰδέαν τῆς λυτρώσεως (Erlösungsidee), διὰ νὰ ἀποθάνῃ εὐχαριστημένος εἰς τὴν Βενετίαν τὸ 1883 καὶ ταφῇ κατόπιν εἰς τὸν κῆπον τῆς ἐπαύλεώς του «Wahnfried» εἰς Bayreuth.

Εἰς τὴν πασίγνωστον ταύτην τοῦ Reclam Universal—Bibliothek ὑπ' ἀριθ. 5641–4 ἔχει ἐκδοθῇ ἡ κλασσικὴ Τετραλογία τοῦ Wagner «Der Ring des Niebelungen», ἡ ὁποία τοῦ ἀπερρόφησε περὶ τὰς δύο δεκαετηρίδας διὰ τὴν ὅλην μουσικὴν τῆς κατάρτισιν. Μετὰ τὸν Lohengrin συνέχισε τὴν μυθικὴν του ἀφοσίωσιν καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰς Ἑλβετίαν ἀναγκαστικῆς παραμονῆς του, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς στάσεως τοῦ Μαΐου τοῦ 1849 τῆς Δρέσδης. Ἀλλαι χρονολογίαι σπουδαῖαι εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Wagner εἶναι ἡ τῆς στεγάσεως τοῦ θεάτρου τοῦ Festival τοῦ Bayreuth (2 August 1873) καὶ τοῦ ἰδίου του οἴκου «Wahnfried» (April 1874).

Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 5635–5640 εἶναι ἐκδεδομένα τὰ ἄλλα ἔργα τοῦ Wagner: Der fliegende Holländer, Tannhäuser, Lohengrin, Tristan und Isolde, die Meistersinger καὶ ὁ Parsifal. Τελευταῖον (5645) δὲ εἶναι ἡ τραγικὴ Ὁπερα Rienzi.

*

Associazioni Cristiane Lavoratori Italiani: Principi di Organizzazione ed Economia Industriale Vol. I–IV. Edizioni A.C.L.I.—Roma 1957.

Ἔργον συνεργατικὸν διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν Quadri Intermedi nell' Industria ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἑνώσεως Χριστιανῶν Ἑργατῶν Ἰταλῶν. Ὁ πρῶτος τόμος ἀπὸ τὸν Δρα Μηχανικὸν Francesco De Carlo περιλαμβάνει τὴν γενικὴν ὀργάνωσιν καὶ τεχνικὴν τῆς βιομηχανικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὁ δεύτερος ὑπὸ τοῦ Δρος Μηχ. Gino Ceradelli καὶ ἄλλων περιλαμβάνει τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν οἰκονομικὴν χρησιμοποίησιν τῆς Μηχανῆς, ὁ τρίτος ἀπὸ τὸν G. Nassi καὶ ἄλλους, τὰ ἔξοδα τῆς παραγωγῆς καὶ τέταρτος ἀπὸ τὸν Καθ. A. Nicollicchia περιλαμβάνει τὰς Human Relations, τὰ τῆς τυποποιήσεως,

τὸν ἔλεγχον τῆς ποιότητος, στατιστικὴν, κοινωνικὴν νομοθεσίαν κλπ. Ἡ σειρά τῶν μαθημάτων τούτων περατώνεται εἰς μίαν διετίαν.

Levi Sandri Lionello R. : *Lezioni di Diritto del Lavoro*. Milano Dott. A. Giuffrè Editore 1956.

Ἐκδοσις τοῦ Γενικοῦ μέρους τῶν μαθημάτων τοῦ Ἑργατικοῦ Δικαίου. τοῦ διδαχθέντος ὑπὸ τοῦ σ. καθηγητοῦ εἰς τὴν Σχολὴν τῆς *Economia e Commercio* τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης. Τὰ κεφάλαια τοῦ ἔργου : Πηγαί, ἑρμηνεῖα καὶ σπουδαιότης τοῦ Ἑργατικοῦ Δικαίου, τὸ ἀντικείμενον, γεγονότα καὶ σχέσεις εἰς τὸ δίκαιον τῆς ἐργασίας.

Monaco Riccardo : *Le Istituzioni Internazionali di Cooperazione Europea*, Milano, Dott. A. Giuffrè 1956.

Τεῦχος 2ον ἐκδόσεως τῆς *Rivista di Diritto Internazionale* ἐρευνᾷ ἀπὸ νομικῆς μόνον ἀπόψεως τοὺς θεσμοὺς τῆς Εὐρωπαϊκῆς συνεργασίας ἦτοι τὴν Ο.Ε.Ο.Σ., τὸ συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, τὴν Κοινοπραξίαν Ἀνθρακος καὶ Χάλυβος καὶ τὴν Ἑνωσιν τῆς δυτικῆς Εὐρώπης (*Trattato di Bruxelles*, 17 Marzo 1948).

Jafle Mario : *La borsa merci di Genova nel suo primo centenario*. Camera di commercio, Industria e Agricoltura. Genova 1956.

Ἀνασκόπησις τῆς ζωῆς μιᾶς ἑκατονταετηρίδος 1855–1955 τοῦ χρηματιστηρίου ἐμπορευμάτων τῆς Γενούης.

Banco di Roma : *L'Iniziativa privata estera in Italia*, I-II. Roma 1956/57.

Ἡ ὑπηρεσία Μελετῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ρώμης εἰς δύο τεύχη : 1) τὴν νομικὴν μεταχείρισιν ξένων κεφαλαιακῶν ἐπενδύσεων εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ 2) τὴν δικαϊκὴν καὶ δημοσιονομικὴν θέσιν τῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν.

United Nations—Demographic Yearbook : 1956 New York 1956.

Ἐκάστη ἐπετηρὶς τοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τοῦ 1948 (ἡ παροῦσα εἶναι ἡ ὀγδόη) ἐπεδίωκεν ἓνα εἰδικὸν σκοπόν. Ἡ τελευταία ἔχει ὡς εἰδικὸν ἀντικείμενόν της χαρακτηρισμοὺς ἐθνικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς. Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἀνῆρχετο τὰ μέσα τοῦ 1955 εἰς 2.691.000.000. Τὸ μέσον ποσοστὸν (1951–1955) γεννήσεων ἦτο 34‰, θανάτων 18‰, αὐξήσεως 16‰· τοῦτο δὲ ἀνῆρχετο εἰς 42.6 ἐκατ. ἐτησίως. Μέσα δηλαδή τοῦ 1957 θὰ ἦτο ὁ πληθυσμὸς τοῦ κόσμου ἄνω τῶν 2.726 δισεκατομμυρίων.

Unesco : *International Bibliography of political Science*, Paris 1957.

Ἡ ταξινόμησις ἔχει οὕτως : Α. Πολιτικὴ Ἐπιστήμη, Β. Ἡ πολιτικὴ σκέψις. Γ. Θεσμοὶ πολιτικοὶ καὶ διοικητικοί. Δ. Πολιτικὴ Ζωή. Ε. Διεθνεῖς σχέσεις. ΣΤ. Ἐθνικαὶ καὶ χωρικά Ἑρευναι.

Unesco : L'enseignement des Sciences Sociales. Manning C. : Les sciences sociales dans l'enseignement supérieur. Relations internationales, Paris 1954.

Ἔρευνα, κατόπιν ἀποφάσεως (1950) τῆς Unesco, εἰς χώρας τινάς, τῶν ἀναπτύξεων καὶ μεθόδων τῆς διδασκαλίας εἰς τὸ πεδίου τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν.

Unesco : Problèmes d'éducation : L'Enseignement des langues vivantes, Paris 1955.

Εἰσηγήσεις διαφόρων εἰσηγητῶν περὶ τῆς διδασκαλίας τῶν νεωτέρων γλωσσῶν εἰς τὰ διάφορα ἰδρύματα καὶ χώρας (Διεθνῆς Σύνοδος εἰς Κεϋλάνην τὸ 1953).

OECE—AEP. : Le Financement du développement industriel en Europe. Paris 1957.

Περιλαμβάνει τὴν διάρθρωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς ἀγορᾶς τῶν κεφαλαίων, ἄλλας ἀγορὰς κεφαλαίων, ξένα κεφάλαια καὶ αὐτοχρηματοδότησιν καὶ ὅρους δανεισμοῦ.

OECE—AEP : Productivité. Prix et salaires. Paris 1957.

Μελέτη τοῦ Jean Fourastié ἐπὶ τοῦ σχεδίου 235 ἀναλύουσα τὴν μέτρησιν τῆς παραγωγικότητος ἀπὸ τὰς τιμὰς ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὰς στατιστικὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος.

OEEC : Liberalisation of Europe's Dollar Trade. Paris 1957.

Δευτέρα ἔκθεσις (Ἰούνιος 1957) περὶ τῆς φιλελευθεροποιήσεως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐμπορίου τῆς περιοχῆς τοῦ Δολλαρίου.

OECE : Les techniques de l'étude des marchés en Europe. Paris 1957.

Εἶναι τὸ σχέδιον 261 τῆς AEP ἐξετάζει τὴν τωρινὴν ὀργάνωσιν, προτείνει ὀρθολογιστικοποίησιν διὰ βελτιώσεως τῶν τεχνικῶν καὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ διαγράφει μέτρα ἐπεκτάσεως τῆς σπουδῆς τῶν ἀγορῶν καὶ ὑπὸ μικροτέρων καὶ μέσων ἐπιχειρήσεων.

Bureau International du Travail. 1. Les Systèmes d'Assurance-Chômage, Genève 1955. 2. Les aspects sociaux de la coopérations économique européenne, Genève 1956.

1. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1955 τὸ 1/4 τῶν χωρῶν τῆς γῆς εἶχεν ἀναγράψει εἰς τὴν νομοθεσίαν του μέτρα ἀσφαλίσεως ἐναντίον τῆς ἀνεργίας. Τὸ ἄνω ἔργον θέλει νὰ ὑποδείξῃ τὰ μέτρα ταῦτα εἰς τὰς ὑπολοίπους χώρας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἤθελον νὰ εἰσαγάγουν καὶ αὗται μέτρα βοηθητικὰ κατὰ τῆς ἀνεργίας.

2. Εἰσήγησις ομάδος ἐμπειρογνομόνων ἐπὶ ὠρισμένων σημείων εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας : Κόστος ἐργασίας, μείωσις δυσκολιῶν προσώπων προκειμένης στενωτέρας συνεργασίας, φιλελευθεροποιήσις ἀνταλλαγῶν, προβλήματα μεγαλυτέρας διεθνοῦς μετακινήσεως τῆς ἐργασίας.